

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 18/2019 - 73 pàgines
Sessió ordinària del dia 5 de desembre del 2019

El dia 5 de desembre del 2019, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 84/2019, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallon Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona

M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Pintat Forné i de la M. I. Sra. Núria Rossell Jordana.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Esport Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre d'Ordenament Territorial; Víctor Filloy Franco, ministre d'Afers Socials, Habitatge i Joventut; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Verònica Canals Riba, ministra de Turisme; Joan Martínez Benazet, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Judith Pallarés Cortés, ministra de Funció Pública i Simplificació Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.03h)

La Sra. síndica general:

Bona tarda a tothom.

Abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 131 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de vuit minuts, dividits en parts iguals. I que finalida la resposta del membre del Govern, si el conseller general que ha formulat la pregunta ho sol·licita, la síndica general li concedirà la paraula per un minut per repregunta, per tal que pugui formular fins un màxim de quatre preguntes estrictament sobre la mateixa matèria.

La síndica general concedirà la paraula per un minut a la resta de consellers generals que ho demanin per tal que formulin fins a dues preguntes estrictament sobre la mateixa matèria. El membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps.

Alhora, us informo que s'han presentat dues preguntes amb caràcter urgent admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que figuren en primer lloc del llistat.

Procedim doncs amb la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de desembre del 2019, relativa al Projecte de l'Heliport a les Tresoles.

Fou registrada amb el número 1108 i s'ha publicat en el Butlletí número 88/2019 del 4 de desembre. Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Vista l'existència de dotacions pressupostàries al projecte 2014 / 0001 Heliport Nacional d'Andorra per un import total d'11.400.000 € per al període 2020-2022 segons hem pogut comprovar en el projecte de pressupost de l'any 2020.

Vist que l'emplaçament seleccionat per part del ministeri d'ordenament territorial és el conegut com el de Les Tresoles, projecte sobre el qual Govern ha realitzat nombrosos i costosos estudis i informes.

Vist que les dotacions pressupostàries semblen confirmar la voluntat de tirar endavant amb la construcció de l'heliport.

Es demana:

Pot el Govern confirmar la voluntat de tirar endavant les previsions pressupostàries contingudes en el pressupost de l'any 2020 en el projecte 2014/0001 Heliport Nacional d'Andorra?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon pel Govern, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

L'última adjudicatària dels documents de l'heliport de les Tresoles, ha lliurat la documentació que valida la zona de les Tresoles per un equipament heliportuari, havent analitzat també l'edifici associat, la viabilitat necessària així com un balanç econòmic per tirar endavant un pla especial a fi que el Govern aconseguís els terrenys dins el marc de la LOGTU.

Els treballs efectuats són complets i detallen qüestions aeronàutiques, urbanístiques, arquitectòniques i mediambientals. Tot això és el que s'ha realitzat fins el juny del 2019.

També amb anterioritat a aquesta data, l'equip auditor extern francès havia anat efectuant recomanacions de millora del projecte inicial previst, de manera que la UTE també ha anat adaptant les propostes de millora de la documentació mitjançant complements.

Els comentaris de millora han estat des del punt de vista aeronàutic i s'han plasmat al document que la UTE al juny ens va entregar.

En el punt que ens trobem ara és el següent:

L'indret és adequat des del punt de vista aeronàutic, no hi ha superfície de perforació d'obstacles en cap de les aproximacions i per aconseguir-ho s'ha tancat un angle de trajectòries entre 140 i 150 graus.

Aquest darrer aspecte es considera millor des del punt de vista aeronàutic i té dues conseqüències immediates, les quals no es consideren adients.

No obstant el que farà el Govern serà segons el compromís que va adquirir a les eleccions de l'abril passat en el qual figuren al programa electoral i llegeixo literalment: "Valorarem la viabilitat de desenvolupar un heliport nacional a la zona de les Tresoles sempre que disposi de l'aval tècnic oportú i s'hagi consensuat amb la plataforma relacionada amb l'heliport".

I dir aquí també doncs que el Govern té previst reunir-se en breu amb la plataforma, l'únic que no hem volgut fer nosaltres en aquestes alçades de l'any

i justament amb la campanya de les eleccions comunals pel mig, no havíem volgut agafar cap posicionament sobre aquest aspecte i ho deixàvem per després de les eleccions. Però com vostè bé ha dit, volien veure si aquestes partides pressupostàries s'inclourien al pressupost.

És evident que abans de parlar amb la plataforma, el que no pot ser és treure aquestes partides del pressupost. És a dir, nosaltres el Govern ens emplacem primer de tot a parlar amb la plataforma que és el que ens havíem compromès en les darreres reunions.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. López:

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, escoltant al Sr. ministre, entenc que el Govern segueix... i a més vostè ha parlat d'idoneïtat de l'emplaçament, que el Govern segueix confiant en aquesta ubicació per emplaçar l'heliport. De fet, el que vostè acaba de dir és del tot conseqüent amb què hi hagi partides pressupostàries ja l'any 2020 per poder licitar amb unes partides plurianuals aquest equipament, també imagino que vostè no vol engreixar més el seu llistat de fracassos i projectes fallits, i també deu tenir potser ganes de tirar endavant amb alguns dels projectes en els quals hi ha esmerçat tants estudis i tants costos, i per tant tal i com ens havia arribat i com és conseqüent, sobretot amb la dotació pressupostària, vostè ens ha dit que el Govern continua treballant amb aquest projecte. Que els estudis tècnics, jo de graus d'inclinacions no hi entenc, però que sembla ser que els estudis tècnics avalen aquest emplaçament com una bona ubicació per aquest heliport, i el què farem tot i que tenim com deia abans força documentació dels estudis que s'han demanat, és demanar-li els estudis complementaris als quals acaba vostè de fer referència.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Per la dúplica, Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Doncs bé, com ens té acostumats el Sr. Pere López, posa en boca seva coses que... o les matisa d'una

manera que li puguin venir a conveniència. És cert que a l'emplaçament, aeronàuticament és viable. Però ja li he dit que nosaltres vam agafar un compromís a les eleccions que vam concórrer a l'abril, en el qual ens reuníem amb la plataforma per consensuar si es podia fer l'heliport en aquesta zona de les Tressoles.

La reunió aquesta no ha tingut lloc, el que sí tenim i és que vam dir a la plataforma, que quan tindriem tots els estudis doncs ens reuníem amb ells per explicar-los-hi la qüestió aeronàutica. I ja li he dit, aeronàuticament, doncs l'emplaçament és factible, però nosaltres tenim el compromís amb la plataforma i ho vam posar negre sobre blanc al programa electoral de les nostres eleccions, i així ho complirem.

Què vol dir això?

A més vol dir que en la partida pressupostària doncs ho havíem de posar. Si nosaltres arribem a tenir un acord amb la plataforma, evidentment hauríem de tenir partida pressupostària.

En el cas que la reunió amb la plataforma doncs no prosperés, explicant tots els condicionants aeronàutics que hi ha, doncs evidentment que podria ser factible doncs de retirar aquesta partida pressupostària del pressupost. Però avui en dia a data d'avui no estem en disposició de dir res més.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Temps de repreguntes.

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Bé, jo entenc Sr. Torres que vostè intenta ser prudent amb el calendari que tenim ara, però crec que és del tot clar quina és la línia que el Govern ha portat en relació amb aquest equipament, i la seva intervenció. Jo no he dit res més que el que vostè ha contestat, per tant no digui que jo he tergiversat res de la seva resposta. Vostè continua treballant al Govern, continua confiant amb aquest emplaçament, ha fet els estudis que ha fet escaients i les dificultats o les problemàtiques aeronàutiques que podien haver-hi hagut en algun moment, sembla que ja no hi són, i per tant, el projecte des del punt de vista del Govern sembla que està més a prop i a part té les partides pressupostàries per poder-ho engegar l'any 2020.

Jo li demano si el Govern té en estudi o ha valorat algun altre emplaçament alternatiu que no sigui

aquest de les Tresoles amb el grau de detall amb el qual està treballat aquest emplaçament per ubicar-hi l'aeroport nacional.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Moltes gràcies Sra. síndica.

Doncs a hores d'ara el Govern no ha valorat cap tipus més d'emplaçament perquè el compromís que havíem agafat era el que era, i justament nosaltres respectarem doncs el compromís, repeteixo, que vam agafar durant les eleccions perquè entenem que hem de ser respectuosos amb la paraula que hem donat i així es farà. Ja li dic, i molt properament podrem fer aquesta reunió i exposar tot el projecte aeronàutic complet. Que a més el projecte aeronàutic, si vostè recorda, hi havia la UTE adjudicatària que era un equip multidisciplinari format per gent d'aquí d'Andorra i equips aeronàutics externs, i després es va sol·licitar un informe independent a uns experts francesos que ha sigut el que ha fet fer adaptacions al projecte que teníem. Per això li dic que aeronàuticament doncs es compleix amb tots els requisits perquè aquesta infraestructura sigui viable.

Recordo en una resposta oral amb la consellera Gili en aquest mateix hemicicle, doncs vam estar parlant del tema de sobrevolar l'ETR de FEDA. És cert que aquí amb aquest projecte aeronàutic hi ha una part de les SLO, que són les superfícies limitadores d'obstacle, que agafa una mica la zona de l'ETR, i justament són aquestes les qüestions que volem abordar amb la plataforma per exposar-les.

Per nosaltres, a veure per complir el compromís, la partida pressupostària hi havia de ser.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Jo ja entenc la seva prudència Sr. Torres, però més enllà de què segurament està posant en dificultats algunes declaracions fetes per membres del seu partit dient un no rotund a aquest heliport. Nosaltres no hi veiem aquest no rotund a aquest heliport, més aviat

tot el contrari. Pensem que el Govern continua creient en aquest heliport, que és que els estudis estan sortint de manera favorable. Aquest condicionant de si parlaran amb la plataforma, doncs ens sembla com una excusa, però sembla molt clara la seva voluntat de tirar endavant amb aquest projecte de l'heliport a les Tresoles. Jo crec que tothom ho ha escoltat i ha quedat ben clar.

Jo li demano si em pot dir quin és l'import dels estudis totals que s'han fet sobre aquest emplaçament en relació a tots els estudis i informes i treballs tècnics que s'han fet en relació a aquest emplaçament de les Tresoles.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí molt breument Sra. síndica perquè tenint en compte que el Sr. López doncs ha interpellat altres membres del partit, no sé si es referia a mi o es referia a altres membres de DA d'Escaldes. Simplement vull reiterar el què ha dit el ministre Torres, i que vostè sembla que no ha entès. No posi en boca del ministre Torres coses que no ha dit. No digui que aquest Govern continua prioritant aquest projecte. El Sr. Torres li ha dit molt clarament que des d'un punt de vista dels estudis, aquesta infraestructura és viable, però que nosaltres complirem amb el nostre compromís electoral en el qual s'havien de complir dos condicions: que el projecte fos viable i que hi hagués l'aval de la plataforma, i sinó el remeto al programa electoral sota el qual vam concórrer en les passades eleccions nacionals, de tal manera que com li ha dit el Sr. Torres ara ens reunirem amb la plataforma, els hi presentarem aquests estudis i amb independència de que siguin o no viables aquests estudis, si la plataforma no dona el seu aval per tal que l'heliport es pugui portar a terme a les Tresoles, no es farà l'heliport.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Agrairia que contestés a les preguntes que fem, perquè si fem intervencions per contestar preguntes

anterior, jo penso que el Sr. Torres ha quedat molt clar el què ha dit, per molt que el Sr. cap de Govern intenti ara esmenar-ho. Potser aquestes mostres de cohesió les haurien de mirar de resoldre una mica, i sobretot intentar de no fer creure abans d'unes eleccions una cosa quan en realitat s'està treballant en un altre sentit. Per tant jo penso que tots ens hem entès perfectament, que el Govern continua apostant per aquest projecte i en tot cas si hi ha algun membre de DA de la Parròquia d'Escaldes que ha fet unes manifestacions en sentit contrari aquesta setmana, doncs haurà quedat en entredit en el que avui s'ha contestat.

Jo el que demanava abans, i m'agradaria que se'm contestés sigui qui sigui, és quin és l'import total dels estudis, dels informes, informes tècnics i altres despeses de tot tipus que s'han fet sobre l'emplaçament de l'heliport nacional a les Tressoles?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Sr. López, ara mateix no dispo de aquesta informació, però no es preocupi que li faré transmetre totes les certificacions que hem pogut tenir al respecte.

Dir-li a més que jo en cap cas, no hem entrat en contradicció amb el cap de Govern, almenys així ho entenem nosaltres. Ja sabem que vostè busca el titular per demà al matí, "El Govern vol tirar endavant l'heliport", i no és així. Nosaltres si la reunió amb la plataforma doncs se'ns manifesta, nosaltres ja vam dir que no tiraríem endavant l'heliport si no ens posàvem d'acord amb la plataforma.

És evident que si a la plataforma no hi ha aquest acord, doncs no es farà. Però vostè no vulgui buscar el titular de demà de posar: "El Govern tira endavant l'heliport de les Tressoles", és a dir que ja ens té acostumats una mica a buscar titulars i sobretot en l'època de contesa electoral en la qual ens trobem, penso que vostè se sent còmode en això Sr. López.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Alguna repregunta més...

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

A veure si no he interpretat malament doncs el cap de Govern ens acaba de comunicar que si la plataforma no està d'acord amb l'heliport, no es construirà l'heliport de les Tressoles.

Jo em pregunto: si Andorra han fet els estudis necessaris doncs perquè sigui necessari la creació d'un heliport nacional, aquest es farà o no es farà? O cada vegada que trobarem un grup de veïns o una plataforma que s'hi oposarà, declinarem perquè tenim un grup de pressió? El Govern pensa portar a terme un heliport com li cal a Andorra? O no pensa portar a terme un heliport?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs bé el Govern el que ha de fer és explorar fins a últim moment doncs aquesta possibilitat que tenim ara sobre la taula. El fet de tenir aquesta disponibilitat pressupostària doncs també un cop que ens haguem reunit amb la plataforma, doncs alhora si fos el cas que s'hagués d'esmenar el pressupost, doncs evidentment fent l'esmena també es podria incloure una partida per poder buscar algun altre tipus d'ubicació o algun altre tipus de possibilitat doncs per tenir una infraestructura d'aquest tipus. Però a data d'avui amb la situació que ens trobem i amb la informació que tenim, l'únic que podem fer és el que estem fent ara.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Alguna repregunta més...

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, voldria recordar que l'heliport ja fa dies que vola. Vam començar aquí al Patapou, del Patapou ha volat cap a la Comella, de la Comella cap a les Tressoles, i ara no sé si l'heliport al final volarà a

trossos o quins altres indrets hi ha al país que l'heliport sigui el seu lloc adequat.

Jo el que demano és que si al país ens cal un heliport, i hi ha el lloc més indicat que sigui del país, si al final aquest heliport es construirà o no es construirà? O perquè tinguem algun grup de pressió, sigui quin sigui, es deixarà de construir. Perquè això els hi vull recordar que ha passat amb el Patapou, ha passat amb la Comella i està passant amb les Tresoles.

La pregunta és: ens cal un heliport sí o no? Si ens cal, governin senyors, actuin, són vostès que ho han de fer.

Gràcies.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres.

Doncs jo penso que per a nosaltres és evident que sí que ens cal un heliport, però vostè em diu que... i amb tots els projectes que han anat volant d'un costat a l'altre, però tampoc els he sentit mai defensar una ubicació o una altra a vosaltres. Sempre heu estat amb oposició de qualsevol emplaçament per l'heliport i sempre des de l'oposició posant-se de costat de les plataformes i no del costat del Govern, que aquesta és una infraestructura que de veritat fa falta al país.

Gràcies Sra. sòndica.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sr. Torres.

No hi ha més repreguntes...

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí però per al·lusions senyora sòndica.

La Sra. sòndica general:

Una molt breu.

El Sr. Joan Carles Camp:

Molt bé.

Vostès són els que en teoria han de governar i que en teoria tenen els estudis. Nosaltres no tenim ni la capacitat financera, ni la capacitat tècnica per poder analitzar quina és la millor zona en què li convé un heliport a Andorra? Vostès sí que la tenen, i vostès sí que tenen estudiat el país de d'alt a baix.

Gràcies Sra. sòndica.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Breu i tanquem el tema.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. sòndica.

En cap cas sempre el Consell General a través de preguntes o de demandes d'informació, nosaltres hem facilitat tota la informació que teníem en mans del Govern perquè les puguin mirar. Més enllà d'aquí, penso Sr. Camp, que el mateix coneixement té vostè d'heliports que jo, que no és gaire a més, però vull dir que amb els informes tècnics que tenim jo penso que hi ha unes conclusions que ens hem de fiar de la gent que hi entén i vostès, si sol·liciten aquesta informació, la tindran absolutament tota.

Gràcies Sra. sòndica.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Pregunta número 2.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de desembre del 2019, relativa a les actuacions del Fiscal General en l'àmbit de l'activitat parlamentària.

Fou registrada amb el número 1119 i s'ha publicat en el Butlletí número 88/2019, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joaquim Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies.

Els propassats 14 i 15 de novembre vàrem assistir bastant atònits a dues sessions de la Comissió Legislativa de Finances, de la qual jo no en faig part però vaig substituir al meu company Pere López, on per sorpresa se'ns va tractar d'introduir unes esmenes al Projecte de llei de modificació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

Les esmenes tenien per finalitat introduir unes modificacions en el Codi de Procediment Penal, text legal que no era objecte de modificació.

Dites esmenes creiem... -només diem que creiem- que van estar redactades pel Fiscal General i el Fiscal adjunt.

En data 10 d'octubre de 2019 es mantingué una reunió a la seu del Consell General entre els dits fiscals i els consellers generals dels partits que donen recolzament a l'actual Govern.

Malgrat realitzar-se la reunió sense convocar a la resta de partits que formen part del Consell General, durant la sessió del passat Consell General del 28 de novembre, les tres forces que donen recolzament al Govern van reconèixer l'exposat, considerant dita pràctica normal i habitual.

Gràcies a la insistència tant de part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata com del Grup Parlamentari Terceravia, les esmenes varen ser retirades per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

En la roda de premsa posterior al Consell de Ministres del dia 20 de novembre, el ministre Sr. Jover va afirmar que entrava dins de la normalitat el fet que durant el procediment d'elaboració d'una llei es mantinguin consultes amb els diferents agents afectats, entre els quals la Fiscalia.

Després de denunciar aquesta pràctica, lluny de rectificar aquesta manera de fer, tant el Govern com els consellers generals de la majoria han intentat i intenten avalar aquestes pràctiques prohibides pel Reglament del Consell, la Llei del Ministeri Fiscal, la Llei qualificada de la Justícia, i la Constitució, podent doncs parlar d'una vulneració conscient i sistemàtica de les normes que garanteixen el bon funcionament de la Justícia i la separació de poders.

L'article 1 de la Constitució, en el seu segon paràgraf, proclama com a principi inspirador de l'acció de l'Estat andorrà el respecte i la promoció de la llibertat, la igualtat, la justícia, la tolerància, la defensa dels drets humans i la dignitat de la persona. Per traduir en aquesta pràctica judicial diària aquests principis inspiradors de l'Estat de Dret cal assegurar l'existència d'uns òrgans que, des de la seva independència constitucionalment garantida, puguin executar i aplicar imparcialment les normes que neixen de la voluntat popular, d'acord amb el que disposa l'article 85 de la Constitució.

Per tot el qual les preguntes són: va tenir el Govern constància d'aquestes pràctiques prohibides pel nostre sistema jurídic? Ha promogut aquesta pràctica? Com el Govern pot avalar aquestes pràctiques de part de la Fiscalia quan la separació de poders és la base del nostre sistema constitucional? Quines mesures prendrà per sancionar aquests procediments perquè no es tornin a reproduir?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon pel Govern, Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

En primer lloc vull posar de manifest que la pregunta -si se'n pot dir una pregunta, perquè sembla gairebé un interrogatori judicial- que ens ocupa, no deixa de ser una reiteració innecessària del que vam debatre àmpliament tot just fa una setmana en motiu de l'aprovació del Projecte de Llei de modificació de la Llei de prevenció i lluita contra blanqueig de diners, raó per la qual intentaré respondre molt breument.

En segon lloc també vull exposar, perquè penso que és important, que des del meu punt de vista la pregunta formulada parteix d'una premissa "inexacta", per no dir "maliciosament esbiaixada" ja que pretén sentenciar com a pràctica prohibida o il·legal el que no ho és, a banda de donar per bo un relat de fets que tampoc s'ajusta a la realitat.

Tot plegat amb la intenció que ja vam poder constatar la setmana passada que, des del meu punt de vista és irresponsable i molt perillosa, de voler fer creure que al nostre país no gaudim d'una justícia imparcial independent o de què no està plenament garantida la separació de poders.

Fetes aquestes consideracions prèvies i intentant respondre a les preguntes capcioses que es formulen puc dir que el Ministeri de Justícia i Interior efectivament era coneixedor de què existien unes propostes de modificació del Codi de procediment penal, moltes de les quals, és important també dir-ho, ja havien fet l'objecte d'anàlisi i estudi compartit durant la passada legislatura la qual cosa inclou els consellers socialdemòcrates i de Terceravia que formaven part de la Comissió d'Interior durant la passada legislatura -i sé del que parlo perquè era ministre d'Interior-, i que es volien introduir a hores d'ara per via d'esmena al Projecte de Llei que vam aprovar la setmana passada, les quals finalment van ser retirades no pas perquè obeïssin a una pràctica incorrecta sinó pel simple fet de garantir l'aprovació del Projecte de Llei esmentat en el termini requerit per poder superar amb bona nota l'avaluació del Moneyval. I com que no ha tingut lloc cap pràctica inadequada, i encara menys incorrecta, el Govern òbviament no considera -per respondre a la seva pregunta- que calgui prendre cap tipus de mesura al respecte.

Per acabar, permeti'm la llicència de constatar de qui formula la pregunta, Sr. Miró, i s'erigeix en defensor de la separació de poders demana al Govern, poder

Executiu, que prengui mesures per sancionar un pretès procediment incorrecte emprat, no ens ha quedat clar: bé pel grup parlamentari, poder Legislatiu; o per la Fiscalia, poder judicial. No deixa de ser, certament, sorprenent o paradoxal.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, gràcies.

I gràcies Sr. cap de Govern almenys per la seva franquesa ja que ens diu que la veritat és que sí que ho sabien i que no es van tenir cap problema perquè això tirés endavant.

A veure, maliciós i irresponsable per la meua part, per demanar una cosa que creiem que no està ben feta o feta del tot com s'havia d'haver fet, no em sembla massa productible sobretot perquè nosaltres en aquesta trobada no vam ser convidats. És a dir, si ens ho haguessin dit als demés, al Grup Parlamentari Terceravia i al nostre doncs, potser ho haguéssim trobat una mica més normal però la veritat és que no vam ser convidats per això avui ho demanem.

Nosaltres el que sí que considerem és que un fiscal en aquest país faci esmenes amb un grup parlamentari o amb tres grups parlamentaris no ho trobem normal, només diem això. L'únic que diem és això. No volem aquí acusar sense tenir cap base però, no ho trobem normal! I encara més, ho trobem menys normal que després de denunciar-ho des de Terceravia i des de nosaltres que, a més, no es va passar per la Sindicatura ens vinguin i ens diguin: "No, entra dintre d'unes pràctiques que es poden fer a qualsevol lloc", no és així! Si agafem el Reglament del Consell General, en el seu article 49.b), diu: "Les comissions a través del síndic general poden requerir la presència davant seu dels membres del Govern, de les autoritats electes, dels funcionaris públics que en depenguin perquè informin d'aquelles qüestions que corresponen als temes que han estat tractats d'acord amb l'article 47..." -i ara ve la gràcia: "Se n'exceptuen els membres del Poder Judicial i del Tribunal Constitucional."

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Pel torn de dúplica, Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Sr. Miró, jo li agraeixo el to de la seva anterior intervenció perquè crec que difereix bastant del contingut escrit de la pregunta que vostè va formular al Govern. Celebro que matisi algunes de les seves manifestacions o afirmacions i que, en tot cas, a diferència del president del seu grup parlamentari la setmana passada, no posi en tela de judici la independència de l'Administració de Justícia ni la deguda separació de poders.

Miri, només dues qüestions que crec que mereixen ser matisades i que formen part d'aquest relat esbiaixat al qual feia referència. El Fiscal no ha fet cap esmena, ni aquest cop, ni fa dos anys, ni fa quatre anys. El Fiscal, igual que els batlles, igual que el Col·legi d'Advocats, igual que el Col·legi de Procuradors, igual que qualsevol altra institució legítimament constituïda i relacionada amb totes aquestes lleis que ens ocupen fan propostes i les envien als grups parlamentaris, a les comissions, al Govern i a qualsevol altra institució que tingui iniciativa legislativa. I jo crec que no cal cercar cap voluntat estranya, ni abonar cap tipus de teoria de la conspiració perquè això, perquè això sigui així, i en aquest cas concretament precisament amb més raó, perquè li he dit abans, una part o una gran majoria d'aquestes esmenes ni tan sols eren esmenes proposades directament per la Fiscalia, sinó que són esmenes que en el seu moment es van compartir entre diverses institucions que sorgien d'un treball elaborat i liderat pel propi Ministeri de Justícia i Interior, en el qual òbviament el Ministeri Fiscal havia participat, en el qual l'Administració de Justícia havia participat i en el qual el Col·legi d'Advocats, com els tres òrgans diguem interessats en aquestes qüestions, havien participat, i simplement, el Grup Parlamentari Demòcrata en aquesta ocasió i pel que fa a aquestes esmenes les va recuperar i les va introduir a aquest Projecte de llei.

Per tant, si us plau, deixem de voler abonar i donar crèdit a certes teories de la conspiració que jo crec que no fan cap favor a la nostra ciutadania.

I després, perquè és veritat que s'ha fet molt esment d'aquest article però jo crec que una vegada més, i evidentment no discuteixo la seva bona fe, segurament vostè pensa que és aplicable en aquest cas concret però és que no ho és. L'article 49, lletra b) fa referència a les comissions... fa referència, perdó, a les comissions i, per tant, diu com s'ha de fer la compareixença de determinats representants d'algunes institucions en el si de les comissions. Aquí no es tracta de les comissions, es tracta dels grups parlamentaris els quals poden interactuar i tenir

comunicació amb totes aquestes institucions al marge de la comissió. Només faltaria! Sempre s'ha fet, i el seu propi grup parlamentari a l'anterior legislatura també ho feia i no és res reprotxable, no li dic perquè sigui reprotxable, sinó perquè és una pràctica absolutament legítima i habitual.

I aquest article al que fa referència és a com s'ha d'instrumentalitzar la compareixença de determinats representants d'institucions en el si de les comissions si mai se'ls demana de comparèixer. I preveu una excepció que també és molt raonable, i és que en el cas del poder judicial i dels membres del Tribunal Constitucional que des de les comissions parlamentàries, per raó del respecte del principi d'independència no se'ls pugui obligar a comparèixer, però això no vol dir que no puguin comparèixer...

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Clar que poden comparèixer voluntàriament.

Ara bé, si no volen comparèixer voluntàriament, com que ells evidentment estan dotats d'un element addicional que requereix garantir la seva independència, no estan obligats a fer-ho.

Però, si us plau, no tergiversem les coses, intentem explicar-les de forma planera, didàctica i pedagògica als ciutadans.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Entrem en el torn de repreguntes.

Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, només una repregunta molt ràpida, i gràcies Sr. cap de Govern per la seva explicació, però no l'acabo d'entendre. Per què no se'ns va convocar a nosaltres i als de Terçeravia a aquesta famosa trobada amb parlamentaris, fora de comissió per què no se'ns va fer saber? I a més, es va fer d'una manera que tampoc es va fer a través de Sindicatura que creiem que és el *modus operandi* que s'havia d'haver emprat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí miri, jo crec que d'aquest extrem també vam parlar la setmana passada...

(Se senten veus)

Sí, bé, doncs no passa res, li recordo, no hi ha cap problema.

No es va articular a través de Sindicatura perquè és costum que mai s'hagi fet així. La legislatura passada ho recordo, jo no hi era present perquè era membre del Govern i evidentment no era membre del Consell General, però es va fer una compareixença del Fiscal General, d'una magistrada del Tribunal de Corts i crec que d'algun altre membre del poder judicial en el si de la Comissió d'Interior, per tant hi eren presents un conseller socialdemòcrata precisament -que ara ja no està aquí perquè ja no és conseller- i, no es va articular a través de la Sindicatura i ningú es va esquinçar les vestidures. És a dir, jo no veig per què ara hem de fer ús o hem d'apel·lar a unes determinades formalitats que fins ara no s'havien utilitzat mai.

I li repeteixo el que li he dit abans, no se'ls va comunicar que s'incorporarien aquestes esmenes perquè es va considerar que era un treball que es portava a terme des del propi grup parlamentari i es va fer amb absoluta bona fe precisament partint del fet de què la gran majoria d'aquestes esmenes eren esmenes que ja havien estat consensuades amb els consellers socialdemòcrates i amb els consellers de Terçeravia la passada legislatura i n'eren perfectament coneixedors del contingut d'aquestes esmenes, particularment l'esmena que fa referència al comís dels vehicles, per exemple, que a més a més és una esmena que és molt necessària pel bon funcionament de l'Administració perquè només cal que vostè vagi i doni un cop d'ull a com està el pàrquing de davant de l'Edifici Administratiu de l'Obac, de vehicles amuntegats que estan a l'espera de sentències judicials. Doncs, aquest és per exemple un dels exemples d'esmena que es volia introduir en aquest cas, que no obeeix a cap teoria de la conspiració, que vostès ja coneixien des de la passada legislatura i que amb absoluta bona fe doncs, no es va compartir per aquest motiu. Però no hi va haver cap intenció oculta ni cap mala fe per part del Grup Parlamentari Demòcrata i, per tant, jo crec que de vegades determinats relats de fets tal com es formulen poden donar a entendre una cosa que no obeeix a la realitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Permeti'm, Sr. cap de Govern, primer un primer comentari abans d'entrar amb la repregunta perquè no entenc per què va nomenar tants ministres quan va fer el seu Govern, però veig que vostè fa de ministre d'Ordenament, fa de ministre de Justícia, l'altre dia al Sr. Martínez Benazet no li va deixar contestar la pregunta sobre el Cedre...

Em recorda a algú, també ja li puc dir, li faig una mica d'"*spoiler*": els cap de Govern que no confien molt en els seus ministres, de vegades la cosa no acaba massa bé...

La Sra. síndica general:

Sr. López, formuli la pregunta si us plau.

El Sr. Pere López:

Ja vaig Sra. síndica.

El Sr. cap de Govern ens feia ara una sèrie de reflexions que, de fet, encara fan complicar més les coses. Ho dic perquè el fet és que vostè té una sèrie de detalls i d'informacions en relació a les reunions que es van produir que encara complica més la posada en dubte d'aquesta reunió.

Jo penso sincerament que des del punt de vista del Govern, des del primer dia -també afectant al Sr. Jover- jo crec que el millor hagués sigut no opinar sobre aquesta qüestió. Una reunió entre els grups parlamentaris, el fiscal, de la qual vostès penso que no haurien d'estar al corrent, però veig que vostès tenien tanta o més informació que els participants en aquesta reunió. Llavors, potser aquí la separació de poders que ens preocupa entre la Fiscalia i el Consell General en aquest cas... -ja acabo, ja acabo Sra. síndica-, va més enllà. Per tant, li demano sobre com té el Govern tantíssima informació en relació a aquestes reunions i que ens reiterin... perquè jo vaig demanar l'altre dia al Sr. Jover però no em va voler contestar perquè imagino que no és massa fàcil, quan el Sr. ministre Portaveu deia que entenia del tot lògiques aquestes reunions i que eren fins i tot recomanables. En base a quins articles del Reglament del Consell, o en base a quins articles de quina llei aquestes reunions són tan sanes i són tan recomanables com vostès pensen.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, no hi ha Consell General on el Sr. Pere López no formuli consells al cap de Govern de com ha d'exercir la seva tasca, no? Si es pot parlar de "consells" perquè jo gairebé ho qualificaria diferentment.

Vostè ho sap perfectament: les preguntes es formulen al Govern i és el cap de Govern qui tria al ministre que les contesta o si les ha de contestar ell personalment. He entès que en aquesta matèria concreta, de la mateixa manera que vaig intervenir la setmana passada per parlar-ne, em corresponia a mi fer-ho bàsicament perquè jo també puc explicar de primera mà quins han estat els antecedents de tot plegat perquè a vostè no se li escapa que en la passada legislatura era ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior. Per tant, aquest és el motiu tot i que no li hauria de justificar, però bé... jo crec que no vull abandonar la cortesia i per tant doncs li justifico.

Si vostè creu que el Govern no havia d'opinar no sé per què ara ens formulen aquesta pregunta al Govern? Vull dir, em sembla una miqueta contradictori dir-nos que el Govern no ha d'opinar sobre aquesta qüestió i formular-nos aquesta pregunta dirigida al Govern.

I pel que fa a la seva manifestació segons la qual, bé, sempre el mateix que ha fet abans amb les Tressoles: "*El Govern tenia tantíssima informació*"... No, escolti, jo no li he dit això, jo no li he dit que el Govern tenia tantíssima informació. La pregunta era molt clara: se'm demanava si el Govern tenia "constància", no "tantíssima informació"... I jo he dit que, efectivament, el Govern tenia constància d'aquesta qüestió; i a més a més he reiterat que en cap cas era una pràctica prohibida, il·legal, incorrecta o inexacta.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Intervinc perquè s'ha mencionat diverses vegades a Terceravia i, a veure, des de Terceravia pensem que aquest tema s'ha de tractar amb molta cura i nosaltres estem per l'estricta, i quan dic per l'estricta és per "l'estricta, compliment de la Llei", en especial dels articles 48 i 49 del Consell General i en l'estricta compliment de l'article 9 de la Llei del Ministeri Fiscal.

En aquest sentit, li vam enviar a vostè Sra. síndica una carta que ens va contestar i se li ha enviat una altra i estem a l'espera de la contesta, i pensem que els temes del Reglament del Consell doncs segurament és en aquesta Sala que s'han de solucionar o s'han de modificar, però, amb el compliment estricte de la llei, sota cap altre pretext per tots els poders que existeixen al país.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

No vol formular pregunta...

Constatació: la carta ha estat resposta avui.

El Sr. Joan Carles Camp:

Doncs, gràcies per rebre-la, jo encara no la tinc, avui el meu company doncs no està aquí, ja l'analitzarem i ja prendrem cura del que vostè ens diu a la carta.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Recordo que estem en sessió de control a Govern.

Sr. Enseñat.

El Sr. cap de Govern:

Puc respondre Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Sí, però...

El Sr. cap de Govern:

Ja sé que no formula mai preguntes el Sr. Camp però, com que fa manifestacions que en definitiva també interpel·len al Govern doncs, si és possible, doncs, m'agradaria respondre-hi.

Òbviament, nosaltres des del Govern iestic convençut que des del Grup Parlamentari Demòcrata també estem per l'estricta compliment dels articles als quals vostè fa referència. Altra cosa és la interpretació que vostè en vulgui fer o la

interpretació que en vulgui fer el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que crec que és, com a mínim, tan legítima que la interpretació que en volem fer nosaltres.

Per tant, jo crec que la seva afirmació la puc donar absolutament per bona, però en tot cas, no se'n atribueixi ni molt menys la paternitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Enseñat, vostè també volia formular una pregunta...

El Sr. Carles Enseñat:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Miri, Sr. López. el grup parlamentari suposo que té la llibertat de donar al Govern tanta informació com així cregui oportú, i lògicament el Govern contesta amb la informació del mateix grup parlamentari que es va reunir amb un poder que el seu grup parlamentari es reunia en la legislatura passada. I això, en cap cas, entenem que estem fent res mal fet.

Si fos, i ara formularé la pregunta, si fos en aquest cas una compareixença pública, doncs, lògicament hagués hagut de passar pels canals oficials. Però com a grup parlamentari vostès es veuen amb col·lectius, es veien amb la Fiscalia en la legislatura passada, suposo que s'hi continuaran veient i ho trobem normal, perquè han de fer la seva feina d'aquesta forma. Han de poder veure totes aquelles instàncies que els ajuden a fer les esmenes. Esmenes que, lògicament, fem com a grup parlamentari, no ens les deixem fer. Això ja en pot estar absolutament convençut. Les esmenes les fem nosaltres, lògicament escoltant a tothom.

Li volia demanar al Govern si justament té constància d'això, si té constància que altres grups parlamentaris, en altres moments, hagin pogut demanar, doncs, al Govern o a altres instàncies del país informació per tal de fer millor la seva feina de parlamentaris.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Òbviament que en tinc constància. En aquesta legislatura no, perquè és veritat, doncs, que ara ja no sóc ministre i, per tant, no treballo d'una forma tan propera amb una determinada comissió, però durant gairebé 8 anys vaig ser ministre de Justícia i Interior, per tant, vaig treballar colze a colze amb dos comissions d'interior. I efectivament, moltes iniciatives legislatives, tant si sorgien dels propis grups parlamentaris com del propi Govern, doncs, les treballàvem conjuntament, i intentàvem, doncs, consensuar-les en la mesura del possible amb els diferents membres de la comissió amb independència que fossin del grup parlamentari que dona suport al Govern, i es va poder evidenciar en múltiples ocasions, doncs, que membres d'aquestes comissions, no només del grup parlamentari que donava suport al Govern, sinó dels grups parlamentaris de l'oposició, interactuaven, feien trucades telefòniques, s'intercanviaven correus amb representants de diferents institucions, inclosa la Fiscalia General del nostre país. I en cap moment, i repeteixo, no ho dic per reprotxar res a ningú, en cap moment això ens va semblar inadequat, estrany, incorrecte o il·legal.

Ara bé, sembla doncs, que conforme passen els mesos, conforme passen els anys, conforme passen les legislatures, i sobretot, en funció de qui governi i de qui estigui a l'oposició, doncs, el raser canvia.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Jo justament volia fer una pregunta al respecte d'aquestes trobades, perquè el dia de la passada sessió del Consell General ja van fer al·lusió directa el Sr. Alís, la Sra. Martisella ja ho havia fet a la ràdio, i voldria saber si s'està referint quan parlen que el nostre grup parlamentari es va trobar amb el fiscal, si es refereixen a les dos vegades que el Sr. Alís es va trobar amb el Sr. Fiscal?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

A veure, aquí la resposta no crec que la tingui Govern en aquests moments.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, jo he donat resposta a una pregunta que em formulava el president del Grup Parlamentari Demòcrata on em demanava si tenia constància d'aquests contactes i d'aquestes intercanvis d'informació. Jo no he fet referència ni a cap conseller concret ni a cap trobada concreta, perquè la veritat, doncs, és que un dels meus defectes, a vegades, és que no tinc suficient memòria. Per tant, jo no sé vostè a quina trobada concreta fa referència.

Jo el que sí que li puc dir, perquè d'això sí que me'n recordo, i no parlo específicament del Sr. Alís. Però és que les coses quan es volen posar d'una forma tant dicotòmica o tant encotillada, al final acaben perdent tot tipus de sentit. Perquè els contactes, els intercanvis d'impressions, les demandes més o menys formals, es fan per moltes vies. A vegades no cal una compareixença formal davant d'una comissió. A vegades un determinat conseller es troba amb un representant de la Fiscalia en un acte oficial, o un determinat conseller que a més a més ho compagina amb una altra feina prop de l'Administració de Justícia pot coincidir amb un fiscal, i això no té res de dolent. I a vegades no té res a veure amb una determinada esmena. A vegades es fa una petició concreta perquè hi ha una manca de personal, o es fa una petició concreta perquè manquen recursos materials. És normal, és que és la feina dels consellers.

Jo el que no acabo d'entendre, és per què vostès per intentar desgastar el Govern i per intentar desgastar el grup parlamentari majoritari, estan intentant buscar cinc peus al gat. Perquè és que no hi ha cap raó de ser...

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant Sr- Espot.

El Sr. cap de Govern:

Jo crec que tots estem d'acord o hauríem d'estar d'acord que els consellers i òbviament també els representants del Govern, estem al servei de les institucions i de la ciutadania en el seu conjunt. I si els representants de les institucions o de la ciutadania ens fan arribar determinades peticions i a nosaltres -i això és molt important el que ha dit el Sr. Enseñat- nosaltres fem el filtre previ de considerar que són necessàries, doncs, intentem tirar-les endavant. Estem al servei de les institucions i dels ciutadans.

Jo ho entenc així.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Sra. Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

Tal com va dir el president del grup de Terceravia, s'ha de tenir molta cura en el que es fa i nosaltres havíem fet aquestes cartes a la síndica general per veure si, doncs, s'havia de fer d'aquesta manera. Perquè és clar, davant del dubte, doncs, evidentment, com no pot ser d'una altra manera s'ha de demanar a la síndica general per veure si realment les coses es fan bé. I això és legítim.

Pel que fa a les declaracions de la Sra. Martisella de la legislatura passada, nosaltres estàvem amb el Grup Liberal en aquestes dates, perquè nosaltres no ens recordàvem que és clar, aquesta comissió que s'havia reunit amb el fiscal estàvem amb el Grup Liberal i, doncs, els que estaven a la Comissió d'Interior eren el Sr. Gallardo i la Sra. Judith Pallarés. I nosaltres, doncs, vam començar a participar a la Comissió d'Interior al 2019, després de la trencadissa que vam tenir amb els consellers generals liberals. I és per això que no ens sonava res.

La Sra. síndica general:

Hauria de formular la pregunta.

La Sra. Carine Montaner:

Nosaltres des de Terceravia pensem, doncs, s'ha de seguir uns mecanismes, i davant dels dubtes, doncs, com no pot ser d'altra manera, ho vam demanar a la síndica. I llavors, si ens ha contestat ja mirarem.

Però jo crec que hem de ser curosos sobretot amb totes aquestes temàtiques que hi ha sobre la taula del país. I ja està, res més, i no busqui bruixes on no n'hi ha. Només això.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

D'acord.

Sr. Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí, moltes gràcies Sra. síndica.

Jo només era per afegir en el sentit que acaba de manifestar el cap de Govern, que és habitual mantenir reunions amb els membres de la Justícia. Jo per exemple, fa poc, vaig mantenir una reunió amb el president del Consell Superior de la Justícia, amb el fiscal, amb els presidents de la Batllia i del

Tribunal Superior, i allà es van formular tota una sèrie de peticions que ells consideraven que eren adients i escaients a què es tinguessin en consideració durant el llarg d'aquesta legislatura.

Quan vaig fer la meua presentació davant de la Comissió d'Interior i Justícia, per veure quines eren les prioritats que jo havia de re formular durant aquest període de 4 anys, aquesta legislatura, ja vaig fer avinent en aquell moment, doncs, tota una sèrie de modificacions de llei, de projectes de llei que s'havien de plantejar.

Amb això el que vull dir, és que entenc que és normal que hi hagi aquesta interrelació entre els membres de la Justícia, perquè són ells els que, el dia a dia, saben el que passa dintre del món de la Justícia. I per tant, nosaltres que som els que després hem de fer les lleis, tant el Govern com el Consell General, han de copsar tota aquesta sèrie de peticions que ens fan, a fi i efecte després de traslladar-les a les lleis corresponents. I en això entenc que no hi ha res d'estrany. En definitiva del que es tracta és de fer les lleis correctament, de fer-les bé, i d'escoltar a tothom.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Hi ha 3 repreguntes demanades.

Sr. Enseñat, Sra. Salazar i Sr. López.

Sr. Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sra. síndica.

Quan avui iniciàvem l'ordre del dia, llegia la secretària de torn, preguntes al Govern amb resposta oral, jo crec que aquí justament rau el problema. O sigui el seu company deia, és que potser Govern no hauria de respondre, i vostè afegeix, escolti, vostè sap si els grups parlamentaris o el grup de la majoria, perquè vostè de veritat el que vol fer no és una pregunta amb resposta oral al Govern, sinó és als grups de la majoria.

Miri, jo tot i que no estem per això, li contestaré. Vostè quan rep un col·lectiu i aquell col·lectiu li diu que ha de fer una esmena o una altra, lògicament vostès, des del seu càrrec de conseller general assumeix si aquella demanda d'un col·lectiu o d'un altre és raonable o no. I després, lògicament, vostè la discuteix amb el seu grup parlamentari i assumeix si s'ha de modificar, si no s'ha d'entrar, moltes vegades no s'ha d'entrar, o si justament hem d'anar lluny.

Això és el que fem nosaltres també. I ho fem amb tots aquells òrgans, amb totes aquelles institucions i amb tots aquells col·lectius que pensem que ens poden ajudar a fer millor la nostra feina.

I ho sento, Sra. síndica, no posaré cap pregunta, però així ho continuarem fent tota la legislatura.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies Sra. síndica.

En primer lloc, i al respecte de les manifestacions que feia el Sr. Enseñat ara, per nosaltres és completament diferent parlar de ciutadania que parlar del Ministeri Fiscal. I entenem que el procediment també, legislativament es va preveure diferent i es va demanar una garantia reforçada quan la Llei del Ministeri Fiscal ens obliga que ens haguem de relacionar des del Consell General amb el Ministeri Fiscal a través de la Sindicatura. Deu ser perquè alguna cosa diferent hi ha entre una associació de la societat civil i el Ministeri Fiscal.

I el fil justament d'això, li voldria preguntar al Sr. cap de Govern que deia que no veu per què ens posem tan... no sé com ho ha fet anar, jo diria tan exquisits per demanar tantes formalitats... ja ho sé, no és seu, és meu... pel que fa al Ministeri Fiscal quan abans no s'havia fet. I jo el que li voldria demanar és el Govern no veu la diferència entre quan el motiu de la trobada es tracta d'un acte que afecta el procediment legislatiu, és a dir a la capacitat de legislar del Consell General o es pot trobar casualment amb el Ministeri Fiscal per parlar de personal, o com amb el Ministeri Fiscal per parlar d'una querella criminal que un partit en un moment donat vol iniciar.

És a dir, per sintetitzar, no es veu la diferència entre trobades que res tenen a veure amb el procediment legislatiu i les que sí, i si la veuen la diferència, no entenen la diferència tampoc de convocar a tota la comissió o només als grups de la majoria?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Miri, és que vostè parla de trobada. Nosaltres en cap moment hem parlat de trobada. És a dir, jo no em consta o en tot cas, potser m'ho podrà aclarir algun membre del grup parlamentari majoritari. Jo crec que això refrena que no tenim tantíssima informació com diu el Sr. López, però jo no crec que hi hagi hagut cap trobada prèvia a la formulació d'aquestes esmenes.

Altra cosa és que hi puguin haver hagut comunicacions, diàleg, que hagin portat a la introducció d'aquestes esmenes. Però ningú ha parlat de trobada. Això ho diu vostè.

Evidentment, hi ha una diferència entre els ciutadans pròpiament dits i les institucions. Però si reprèn les meves paraules jo he dit que el poder executiu, el Govern, i el poder legislatiu, els consellers, estan al servei de la resta d'institucions i de la ciutadania, i entre aquestes institucions, òbviament, també hi ha el Ministeri Fiscal. No només i a vegades se'ls pot donar la raó o es pot acceptar el que demanen, i a vegades no. I moltes vegades també ho han fet. Jo recordo fins i tot, alguns casos on jo com a ministre de Justícia no havia acceptat determinades peticions que se m'havien fet des del Ministeri Fiscal, particularment pel que fa a les demandes de recursos humans i materials, i després aquestes peticions s'havien formulat per via indirecta amb alguns consellers, fins i tot amb consellers de l'oposició. I és molt legítim, tothom defensa la seva institució i que la seva institució estigui degudament proveïda.

I repeteixo el que li he dit abans, i reprenc també les seves paraules, segons vostè, ens hem de relacionar a partir d'ara, dic a partir d'ara, amb la Fiscalia a través de Sindicatura.

Miri, jo no recordo aquestes trobades a les quals vostè feia al·lusió, però sí que en recordo una, i aquesta sí que la recordo, que és la que he mencionat abans. Una trobada que es va fer la passada legislatura amb la presència de tota la Comissió d'Interior i, per tant, també del conseller socialdemòcrata de la Comissió d'Interior, i va comparèixer el fiscal general i no es va articular a través de la Sindicatura, i no recordo que el conseller socialdemòcrata ni cap altre conseller, sigui dit d'altra banda, posés algun tipus d'inconvenient al fet que se celebrés aquesta reunió sense haver demanat prèviament l'autorització de la Sindicatura.

Per tant, simplement els puc dir...

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

...simplement els puc dir que si vostès consideren oportú a partir d'ara articular-ho d'aquesta manera i que siguem molt més formalistes. Bé, no em correspon a mi, jo sóc membre del Govern, però en tot cas parli-ho amb la resta de grups parlamentaris, parli-ho amb Sindicatura, i potser a partir d'ara es pot acordar, -i nosaltres no ens hi oposarem òbviament- a què les trobades amb el Ministeri Fiscal o amb les altres institucions sempre s'articulin per part de la comissió i a través de la Sindicatura.

Però en tot cas, és una idea sobrevinguda i sorgida de nou. No ens la facin imputable a nosaltres pel fet de no haver-ho complert.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. López, la seva repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, Sra. síndica vull fer una repregunta però després m'agradaria fer una intervenció d'estil lliure com la que ha fet el Sr. Enseñat, perquè crec que la seva intervenció els apel·lava directament...

La Sra. síndica general:

Compte tingut que el Sr. Enseñat l'ha fet, en podrà fer una però si us plau, apel·laria a què tots vostès vagin tancant aquest debat.

El Sr. Pere López:

En relació a la repregunta, Sr. Espot, vostè m'acusa a mi de dir que jo poso en qüestió la separació de poders al nostre país. Però, sincerament, és vostè qui mata Montesquieu cada vegada que parla. És vostè qui mata Montesquieu cada vegada que parla!

La separació de poders, eh! Cada vegada que parla! Perquè és clar, la seva intervenció en aquest llarg recorregut que ens ha explicat abans, -imagino que sap qui és, entenc que sap que el coneix...

La Sra. síndica general:

Sr. López, no faci al·lusions personals.

El Sr. Pere López:

Ens explicava que vostè era conscient que el fiscal general havia parlat amb un conseller general. Jo ho trobo gravíssim. I que hi havia hagut un intercanvi de e-mails entre un fiscal i un conseller general intentant acusar, entenc, a un conseller general en relació a alguna reunió que hi va haver en l'anterior legislatura, que ara en tot cas mirarem d'aclarir.

El que jo li demano al Govern, ja que el Govern ha volgut participar d'aquest debat amb la intervenció que va fer el ministre Jover a la roda de premsa, dient que aquesta reunió era del tot saludable per la democràcia, i salvat que les comparacions són odioses quan es parla d'una reunió amb el conjunt de la comissió per uns treballs legislatius, d'una reunió, no una trobada, per modificar una llei que no era a tràmit parlamentari i perquè el fiscal general enviés unes esmenes per tal que fossin introduïdes via disposició per modificar una llei que no és la que en aquell moment s'estava treballant al Consell General.

Demano al qui vulgui, però potser m'interessaria conèixer l'opinió del ministre concernit en la matèria, si això creu vostè que entra en la normalitat de l'activitat del fiscal. Si no és conscient que aquesta feina li correspon al Consell Superior de la Justícia, en el seu cas, i que el que es va intentar fer en aquesta qüestió era tan greu com burlar una sentència del Tribunal Constitucional, modificar una llei qualificada mitjançant una disposició amb una llei que no era qualificada...

La Sra. síndica general:

Vagi tancant la pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, ja acabo, és la mateixa repregunta però amb diferents...

Modificar una llei que no era la que en aquell moment estava a tràmit parlamentari. És que si no se n'adonen de la gravetat d'aquests fets de manera urgent, a mi em preocupa. Com li deia abans.

I després d'escoltar el relat que ha fet el cap de Govern, encara em preocupa més. Perquè crec que això no és un fet aïllat, sinó que això pot tenir un caràcter de continuïtat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Miri, vostè ens acaba de fer ara un parlament que no obeeix a la realitat des del principi fins al final, si em permet fins i tot amb la qüestió de Montesquieu, perquè no va ser ell qui va consagrar la teoria de la separació de poders sinó que van ser Locke i Harrington.

Però en tot cas, el que sí li diré és que no és cert que aquesta Llei no modifiqués el Codi de procediment penal per via de disposició final i crec que se l'hauria de rellegir, a banda de rellegir la teoria de la separació de poders, veuria que hi ha una disposició final on es parla de diverses modificacions del Codi de procediment penal. I és per aquest motiu que es va introduir per via d'esmena altres modificacions del Codi de procediment penal que, com li deia abans, doncs, tenien tota la raó de ser i, a més a més, provenien d'un estudi... Sr. López, si m'escolta... d'un estudi i d'una anàlisi compartida amb diverses institucions durant la passada legislatura.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Aleshores, a veure, pel torn d'al·lusions, vostè volia fer-ne una Sr. López i tanquem el debat.

Sr. López fa la seva al·lusió, Sr. Enseñat suposo que també vol dir alguna cosa per al·lusions.

I Sr. Miró, vostè vol fer una repregunta...

(Se senten veus)

A veure si mantenim el debat.

Comença vostè Sr. López o fa la repregunta el Sr. Miró, qui era que va iniciar el tema.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, gràcies Sra. síndica.

A veure, després de tantes manifestacions i de tant debat, que a demés trobo que és molt constructiu, i si ha sigut una trobada o una reunió, o no sé com dir-li, jo l'únic que sé és que aquí se'ns va dir o en el seu moment quan jo estava en una comissió, se'ns va dir i se'ns va aclarir que sí que hi havia hagut aquesta famosa reunió amb el fiscal i amb el fiscal adjunt.

Miri, jo de tot el que han dit i tot el que s'està parlant, només em quedaria al final amb una cosa que és que és molt fàcil. Si es va fer, no sé si estava ben fet o mal fet, però es va fer, es van introduir 3 esmenes del Grup Parlamentari Demòcrata i després que els senyors de Terceravia, que els torno a citar, perdó, i del Grup Parlamentari Socialdemòcrata el resultat que per mi el que compta és que es van

retirar. Doncs no degueren ser tant ben fetes, no sé si pel procediment o pel contingut, però al final es van retirar.

Nosaltres quan es van retirar, vam dir que si vostès estan disposats o volen modificar la llei de procediment penal, nosaltres també hi estem disposats i estem disposats a ajudar.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

D'acord.

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra.....

El Sr. cap de Govern:

És que si això es converteix amb... jo crec que realment estem...

La Sra. síndica general:

Jo els hi he dit que havien demanat dos torns per al·lusions, En donaré al Sr. Enseñat un i al Sr. López el que havia demanat, i ja està.

El Sr. cap de Govern:

Sí, el que passa és que si s'acaba convertint en un diàleg entre consellers, jo crec que és una sessió de preguntes al Govern.

La Sra. síndica general:

Sí, sí.

El Sr. Pere López:

Si al Sr. cap de Govern li permet moderar el debat, jo...

La Sra. síndica general:

No Sr. López, a veure, el debat..

A veure, aclarim-nos, el debat el modero jo iestic tenint suficient capacitat com per deixar que aquest debat que penso que dirimeix algunes qüestions que han estan sobre la palestra, siguin parlades. Per tant, atenguin també tots a les instruccions que els hi estic donant. Li he dit que li deixo en raó del torn que havia tingut per al·lusions, que el pot fer. El fa vostè, el fa el Sr. Enseñat i acabem el debat.

El Sr. Pere López:

Però si el Sr. Enseñat en fa dos, jo només en faig un, per tant jo crec que hi ha un desequilibri. El Sr. Enseñat n'ha fet un, que li respecto, i jo li demano un d'equivalent al que fa el Sr. Enseñat. Entenc que no li correspon un segon perquè sinó clar, això no ho acabarem mai. Si ell n'ha fet un, jo crec que a mi me'n correspon un perquè ha fet unes al·lusions bastant directes.

El Sr. Enseñat ens feia referència al treball legislatiu doncs dels grups parlamentaris, de parlar amb tothom quan hi ha una llei que està a tràmit parlamentari, que aquesta és la nostra feina. Jo crec Sr. Enseñat que hauria de saber que això té uns límits i em preocupa que vostè com a president de grup parlamentari, el que parlava de col·lectius jo penso que no ens podem referir ni en el Ministeri Fiscal, ni en la persona del Fiscal General com un col·lectiu. Quan fem una llei determinada ens unim amb el col·lectiu afectat, però aquí estàvem tractant una llei que no era la que es pretenia modificar, per tant no hi havia raó d'aquesta consulta, en primer lloc. I després jo penso que hem de saber veure que la democràcia, la separació de poders marca uns límits determinats. I que hi ha una sèrie de reunions que són poques i contades, són l'excepció, però hi ha una sèrie de reunions que no són possibles en democràcies.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Acabem aquí...

Si vostè l'agafa, tancarà el Sr. López amb el que vulgui respondre i s'acaba el debat. Ningú més.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sra. síndica.

Miri, el Codi de procediment penal estava sent modificat, estava a tràmit parlamentari, si vostè creu que lleis que reforcen evitar el blanqueig de capital i lleis que reforcen el fet que delictes que passen a l'estranger, puguin ser jutjats a Andorra. Això és saltar-se el nostre rol de consellers generals. Doncs des del meu punt de vista vostè en aquest cas, penso que s'extralimita. I justament entrem en un terreny estrany perquè dir que una llei que està a tràmit, no li podem fer esmenes d'addició. Expliqui-m'ho, vostè en fa. És que comença a ser estrany. Crec que és una llei que estava a tràmit, crec que a més justament tractava de blanqueig de capitals, i les tres esmenes anaven dirigides justament en aquests tres àmbits. A partir d'aquí simplement no ens posarem d'acord i

constatar això, nosaltres continuarem fent la nostra feina de consellers generals.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. López, els seus últims 30 segons.

El Sr. Pere López:

Molt breument Sra. síndica.

Sap Sr. Enseñat que no era així. És a dir que el que es pretenia modificar no era el que s'estava treballant a la llei. Es volia anar molt més enllà, per tant no era així, i al final la millor mostra de què aquí hi havia coses que no estaven ben fetes, és que vostès mateixos van retirar les esmenes.

Per tant, penso que ha estat una etapa no la més gloriosa per part de l'activitat parlamentària, i en tot cas a partir d'ara penso que tots n'haurem d'aprendre d'aquest episodi i actuar en conseqüència en un futur.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, per al·lusions al fet de què jo vaig defensar la llei de prevenció de blanqueig i que avui ha derivat la qüestió sobre aquí.

Clarificar que la llei aprovada i la llei que es presentava, modificava el Codi de procediment penal, modificava el Codi penal. Hi havia una disposició final que donava a aquests dos articles el caràcter qualificat que se li dona. Les tres esmenes que es van presentar des del Grup Demòcrata milloraven la lluita contra el blanqueig. És a dir milloraven l'eficiència de la nostra Fiscalia. Des del grup de la majoria considerem que això és important, des del Govern considerem que és important donar més eines a la Fiscalia. Vostè no ho considera oportú i està defensant altres coses, no sé quines, altres coses.

Jo crec que l'espectacle que avui hem fet aquí, posant en dubte la separació de poders, és francament no estar, jo considero que no és positiu. No és positiu el missatge que estem donant a la ciutadania. Aquí a Andorra hi ha separació de poders, i el que va fer el grup parlamentari de la majoria, el que fa el Govern és defensar la Fiscalia, és

donar-li les millors eines possibles per lluitar contra crims tan importants, delictes tan importants com el blanqueig de capital.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Pregunta número 3.

Sr. López vostè fa anar el debat complex si entrem en aquesta dinàmica, perquè per al·lusions haurem de quedar per fixar altres criteris.

Respongui breument.

El Sr. Pere López:

Ja sé Sra. síndica que la seva feina no és fàcil, però aquesta intervenció del Sr. Jover no sé a què ha respost. Havíem quedat amb un procediment que acabava amb la intervenció del Sr. Enseñat i la meva, i llavors clar si cada vegada s'obre un torn d'intervencions doncs...

La Sra. síndica general:

No interpel·lin si us plau.

Sr. López, si vol dir, digui alguna cosa...

El Sr. Pere López:

Sí, el que deia abans, jo penso que el millor exemple és que aquestes esmenes es van retirar per molt que s'intenti justificar ara això. No corresponia al que s'estava treballant. És més, s'entra una proposició de llei de modificació del Codi penal, que han entrat ara els grups parlamentaris i aquest tema no es treballa, per tant penso que aquest episodi encara donarà molt per parlar.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Pregunta número 3

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de novembre del 2019, relativa a l'estadística de risc de pobresa i d'exclusió social.

Fou registrada amb el número 1051 i s'ha publicat en el Butlletí número 81/2019 del 21 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

En l'informe publicat pel Departament d'Estadística fa unes setmanes es contenen, entre d'altres, dades tan alarmants com les següents:

- Un 12,8% de la població (és a dir 1 de cada 8 ciutadans) es troba en risc de situació de pobresa, amb uns ingressos anuals que són inferiors a 11.994 € per les llars formades per un adult i a 25.187 € per les llars formades per dos adults i dos infants.

- Un 4,4% de la població (és a dir 1 de cada 22 ciutadans) està en situació de pobresa severa amb uns ingressos anuals inferiors a 7.996 € anuals per les llars unifamiliars i de 16.191 € anuals per les llars formades per dos adults i dos nens.

- El 25,7% de les llars amb un adult que viu amb nens a càrrec (és a dir 1 de cada 4) estan en risc de pobresa d'acord amb els criteris d'Eurostat.

- El coeficient Gini, que mesura la desigualtat en el si d'una societat, és superior al de la mitjana de la Unió Europea i ha augmentat de forma molt i molt significativa des de l'any 2016, i després donaré les dades referents a l'increment entre el 2016 i el 2018.

Davant d'aquestes dades que no haurien de deixar indiferent a ningú amb un mínim de sensibilitat i empatia envers els altres, s'observa com, des del Govern no s'hi ha fet cap referència especial, o almenys fins que vaig entrar la pregunta la setmana passada, un mes i mig després d'aparició de les enquestes va haver-hi una roda de premsa.

I si s'ha pres alguna decisió en aquest sentit, ha estat per exemple, la d'incrementar les tarifes de la llum en un 1,8%, és a dir bastant per sobre de l'IPC previst a final d'any, que segons el darrer informe és del 0,6%.

Per tots aquests motius es demana:

Quina valoració en fa el Govern de les dades contingudes en l'estadística de risc de pobresa i d'exclusió social? I, quines mesures s'estan prenent per revertir la situació descrita en l'esmentat informe?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Respon pel Govern, Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. síndica.

L'enquesta de condicions de vida és una enquesta dirigida a les llars i és la primera vegada que es fa de manera harmonitzada dins dels criteris de la Unió Europea, i aporta informació sobre indicadors relacionats amb els ingressos i la distribució de la renda, la pobresa, les privacions econòmiques i condicions de vida.

Es fa sobre una mostra de 800 llars al voltant de conceptes com la desigualtat, la pobresa i la privació material.

Fins a la data, alguna enquesta similar que s'havia fet no seguia els criteris Eurostat, que sí compleix l'enquesta ara realitzada pel departament d'estadística, donant compliment al Pla d'estadística aprovat pel Consell General.

Andorra presenta una desigualtat del 33,6% que és superior a la de França, que és del 28,5 i similar a la d'Espanya que és del 33,2%.

El perquè d'aquesta dada de desigualtat, coeficient Gini a Andorra és superior a la mitjana de la Unió Europea, respon a dues hipòtesis.

La primera, la major proporció de les llars més benestants respecte de les llars mitjanes que existeix al país respecte d'altres països.

I la segona hipòtesis perquè les classes benestants a Andorra són més benestants que a la resta de països proporcionalment.

El que sí que sabem és que no respon a una situació pitjor de les classes mitjanes respecte a la situació dels nostres països veïns. Aquest fet ho confirma la taxa inferior de pobresa a Andorra que recull l'enquesta, que és del 12,8% respecte a l'entorn de la Unió Europea, que és del 17% on estem a la cua esquerra de la distribució, en ser un dels índex més baixos de tot Europa.

Una dada que és sensiblement inferior a la d'Espanya és el del 21,5% i a França del 13,4%. Respecte a la valoració sobre l'augment del coeficient Gini de desigualtat que vostè comenta en la part que argumenta i que té raó, respecte del 2016 és sensiblement superior. L'explicació rau en la metodologia de càlcul.

L'any 2016 l'enquesta es va fer sobre la base de la despesa. La que s'ha presentat per primera vegada segons criteris de la Unió Europea s'ha de fer sobre la base dels ingressos, d'aquí la variació.

El Gini calculat sobre la despesa sempre és inferior al calculat sobre els ingressos. La desigualtat mesurada per la via de la despesa si volguéssim fer la mateixa comparació, la valoració 2019 amb dades 2018 amb els mateixos criteris que s'havia utilitzat amb anterioritat, li puc dir que el càlcul fet manté la tendència similar.

La pobresa severa i el seu reflex en les privacions materials severes també mostren en l'enquesta una millor situació que el nostre entorn. Si bé es deterioren les capacitats financeres, fer front a despeses imprevistes de 950 euros i el pes de l'habitatge són els principals elements a afrontar. Tot i això un factor rellevant a tenir en compte en aquesta enquesta és l'AROPE, que és un indicador molt important.

L'AROPE és l'acrònim en anglès del At Risk of Poverty or Social Exclusion i correspon a la combinació de tres indicadors de l'enquesta: risc de pobresa, privació material severa i baixa intensitat laboral. Andorra té aquest indicador el 15,7% i només dos països en tot Europa el tenen millor, que són Txèquia i Islàndia.

En general els indicadors mostren una millor situació respecte als països del nostre entorn, com mostra com ja li he explicat, la taxa del risc de pobresa però que no ens ha de conformar.

De fet, el Govern està atent i intenta donar resposta a les problemàtiques principals.

Les prestacions socials que atorga el Govern permeten reduir les situacions de risc de pobresa d'un 30%. Sense les prestacions socials aquest índex de pobresa que està al 12,8% es situaria al 18%.

El Govern ha entrat un paquet de mesures urgents que vostè Sr. Pere López coneix abastament, entre les quals hi ha un augment del salari mínim del 3,2%, una congelació de l'IPC sobre els habitatges de lloguer. S'ha incrementat un 25% el volum d'ajudes a l'habitatge, s'està treballant en la creació del fons mixt públic i privat per la construcció d'habitatges socials i el Govern està treballant en la creació de l'institut de l'habitatge. I el més important, el Govern no deixa a ningú que ho necessita sense ajuda ni suport. Ens agradaria i molt no tenir persones que requereixen d'ajudes socials, però també és important que els ciutadans sàpiguen que poden comptar amb el Govern quan ho necessiten.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies Sr. Gallardo.

Per la rèplica, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

No repetiré en la meua intervenció de rèplica doncs les dades que he donat al principi. Penso que són unes dades prou alarmants i prou preocupants. A més, per molt que el Govern s'intenta justificar ara

amb un canvi de criteri, l'índex de Gini ha passat del 0,27 al 2016 al 0,33 al 2018. Si es comproven els valors equivalents a d'altres països, estem molt per sobre de la mitjana europea, estem per sobre fins i tot d'Espanya, que és un país que té un índex d'atur elevadíssim, hem de recordar. I per tant ens hem de demanar que en un país com el nostre, amb tants i tants milions de visitants, amb un PIB per càpita doncs tan elevat perquè hem d'estar en una situació com aquesta.

Referent a l'opinió del Govern, escoltant la seva roda de premsa Sr. Gallardo, que m'imagino que va prendre un temps a poder-la fer. No sé si amb tants desplaçaments no va tenir temps de preparar-la, però em sembla que és una mica desafortunat davant d'una dada tan preocupant que el Govern tardi un mes llarg, gairebé un mes i mig a manifestar-se al respecte, i que ho faci tot just abans d'una sessió de control parlamentari.

Recordo que no fa pas massa tot això li molestava de sobre manera quan ocupava un escó aquí al Consell General.

Per tant, Sr. Gallardo, Srs. del Govern, sense salaris dignes, sense pensions dignes, sense polítiques d'habitatge, què és el què ha fet aquest Govern? Aquesta és la foto. Aquest és el resultat i el balanç de les seves polítiques. Aquest és el resultat i la conseqüència quan s'apliquen polítiques de dretes, i aquesta és la situació en què vostès ens situen al nostre país.

I a més com deia abans, per constatar que això no els hi preocupa el més mínim, doncs després d'un mes i mig, vostè fa una roda de premsa que tal i com va recollir bona part de l'opinió pública i de l'opinió publicada en aquest sentit, semblava que fins i tot es felicitava de què la població per sota els llindars de pobresa, ja estava prou bé perquè al final era inferior a la de la Unió Europea.

El nostre parer, el parer del PS, les dades del departament d'estadística són inacceptables en un país amb el PIB per càpita que tenim i amb la xifra i l'activitat econòmica que generem. I són una mostra més de què a aquest Govern li falta autocrítica i que viuen d'esquenes a la realitat del nostre país.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Gallardo, el temps de dúplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. síndica.

Com sempre Sr. López quan un està faltat d'arguments, recupera el típic manual podria dir, socialdemòcrata, desprestigiant la feina que fem, honorablement representant el país, tant les persones que estan al Consell General com les persones que estem representant altres institucions en aquest cas els ministres.

Bé, vostè acaba de dir que hem decidit canviar el criteri del Gini. La prova d'això és que vostè ha vingut amb una resposta preparada, ni tan sols m'ha escoltat i no ha entès perfectament el que li acabo de dir en la primera part de la intervenció. En el Gini s'ha fet un canvi de criteri perquè a partir del moment que s'aprova el pla d'estadística i es pretén que les enquestes que es fan en aquest país segueixin criteris Eurostat. El canvi de criteri ve marcat per la Unió Europea. Si volem tenir unes enquestes i unes dades homologables, no les hem de fer com nosaltres volem sinó com ens marqui la Unió Europea. I per tant, ja li he dit que si comparem el Gini tal com es calculava anteriorment, la tendència és la mateixa, no hi ha augment, el que passa és que vostè això no li agrada i per tant necessita continuar insistint en què el Gini ha crescut molt respecte al del 2016. Però vostè m'està comparant peres i pomes, perquè jo ja li he dit que el Gini en aquesta ocasió 'ha calculat segons els criteris d'Eurostat, no per decisió ni del ministre ni del Govern.

Vostè sabia perfectament que hi havia aquesta roda de premsa convocada perquè el mateix ministre Filloy quan vostè li va dir que volia fer aquesta pregunta també un mes després de què féssim la publicació de l'enquesta, ja li va anunciar que teníem intenció de fer una compareixença pública. I al contrari, no ens sap pas greu que la faci, perquè així tenim l'oportunitat de debatre dues vegades i donar més informació sobre les dades.

La diferència entre vostè i jo o la diferència entre vostès i nosaltres, que diu que jo quan estava en aquell costat, totes aquestes dades m'importaven i ara les intento matisar, no és aquesta. El que passa és que vostè sempre vol portar les xifres i les coses cap a la seva interpretació per demostrar que els únics que tenen sensibilitat social en aquest país són vostès, quan no és el cas.

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Gallardo:

Jo li he dit i ho reitero, les dades són bones en alguns conceptes, millorables en d'altres i preocupants amb alguns aspectes que ens preocupen, com per exemple el pes que té l'habitatge sobre aquestes enquestes. I

per tant, ja li he dit en la seva pregunta quines són les accions que estava fent el Govern. I li he explicat el pes de les polítiques socials que té les accions de Govern sobre aquestes dades. Entenc que pot diferir perfectament de les polítiques i del resultat, el que no pot fer vostè és abanderar única i exclusivament la preocupació social en aquest país i fer veure que els altres som persones o polítics insensibles.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Entrem en el temps de repreguntes.

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Parlant de manuals, que vostè s'hi referia, igual que s'hi referia l'altre dia el Sr. Costa, vostè bé que ha tret la pols al manual dels antics ministres liberals a l'hora dels viatges. Suposo que el tenien guardat allà en alguna...

La Sra. síndica general:

Sr. López, formuli la repregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

...posella.

Gràcies Sra. síndica però penso que tots hem de tenir dret a fer al·lusions a la nostra feina. Per tant jo tinc un minut per fer la repregunta al llarg del qual puc manifestar al meu entendre el que desitgi manifestar.

Per tant li demano Sr. Gallardo i la setmana que ve tindrem una bona ocasió per debatre qui té sensibilitat social i qui està del costat dels pensionistes, qui està del costat dels assalariats, qui està del costat de les persones que tenen salaris més baixos. Tindrem el debat i les reserves d'esmena de tota la llei que ha entrat el Govern a tràmit parlamentari. Per tant quedarà clarament i manifestament clar de què aquesta atribució que ens fem no és arbitrària sinó que respon a fets concrets.

Jo li demanava a la primera pregunta, i li torno a demanar ara, les mesures concretes, però mesures concretes en relació a totes aquestes persones que estan en aquest risc de pobresa, què ha pres el Govern, o què pensa prendre el Govern per evitar aquesta situació?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies.

La primera part intervindrà jo i, si cal i si considera oportú, el ministre d'Afers Socials intervindrà.

Només una cosa, jo espero que a partir de demà que faré la resposta a la pregunta per escrit de la consellera Susanna Vela, vostè i la Sra. Susanna Vela s'excusin quan jo doni la informació del cost dels meus desplaçaments.

Només espero que tingui la decència, vostè i la Sra. Vela, d'excusar-se, donant a entendre que aquí el que s'està fent és un dispendi de diners públics. I em sembla lamentable, a més a més, que vostès posin en consideració i en qüestionament la tasca lloable que va fer una persona o moltes persones de governs anteriors, siguin del color polític perquè si haguéssim de repassar viatges recordats i memorables de governs anteriors, vostès s'emportarien la palma.

I no cal que li doni detall d'aquell viatge que...

La Sra. síndica general:

Anem al tema que estem treballant Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. síndica.

Jo li explicat Sr. López... li he explicat que el Govern ha entrat una sèrie de mesures i que vostè potser legítimament no les pot compartir, però n'hi ha una que s'hagués pogut aplicar de manera molt ràpida, urgent i que fins i tot era molt ben valorada pel Raonador del Ciutadà i que gràcies a la seva esmena a la totalitat no sé si podrem aplicar des de l'1 de gener, que és la congelació de l'IPC als lloguers.

Per tant, sabent que dins d'aquesta enquesta una de les principals privacions i un dels principals problemes que té és el pes del cost de l'habitatge, a mi em sorprèn que vostè per exemple, gran coneixedor i analista d'aquesta enquesta, proposi una acció que endarrereix una mesura que està impulsada per donar resposta, per exemple a una de les grans preocupacions.

Li he explicat que el 30... que gràcies a l'augment del 25% de les ajudes a l'habitatge en conjunt al gran conjunt d'ajudes socials que dona el Govern -que d'altra banda, ens agradaria haver de donar menys perquè vol dir que hi ha menys persones que ho necessiten-, però gràcies a l'acció de les ajudes

socials que dona Govern, l'índex de persones en situació de pobresa passa del 18% al 12%. Per tant, la política social que es fa en aquest país, que ha fet aquest Govern, que ha fet l'anterior i els anteriors, permetin que cap persona es quedi sense ajuda, que li he dit que és el més important.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Alguna repregunta més, Sr. López.

El Sr. Pere López:

La setmana que ve parlarem, Sr. Gallardo i Sr. Espot, de la congelació de lloguers, perquè en realitat amb aquesta llei que es vol congelar els lloguers, el que es pretén és que els lloguers puguin augmentar un 4%.

Nosaltres farem una esmena, farem una reserva d'esmena perquè tots els lloguers quedin congelats i tinc molt interès en saber quin serà el vot dels grups parlamentaris de la majoria. Si vostès a hores d'ara no entenen el que és un debat de totalitat, tothom és conscient del que són les majories que hi ha en aquesta Cambra. Penso que va ser un debat molt enriquidor, per cert, per manifestar que és el que vol realment congelar els lloguers i quins són els grups parlamentaris que el volen incrementar.

En tot cas, hi haurà una reserva d'esmena concreta sobre aquest punt...

La Sra. síndica general:

Agrairia que no avancéssim el debat per la setmana vinent i féssim la pregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

Però, el Sr. Gallardo m'acusava a mi de què nosaltres no volem la congelació de lloguers quan és el Govern el que està treballant amb els grups parlamentaris amb determinades mesures perquè els lloguers deixin d'estar congelats.

Per tant Sr. Gallardo, no hi ha mesures concretes per les persones que estan en situació de pobresa. Només faltaria que no hi haguessin polítiques socials! Doncs, anem a felicitar ara. El que veig és que hi ha un 12%, un 12,8% de la població, que és moltíssim, que està en risc per pobresa i aquests... com que segurament a vostès aquests els importa poc i possiblement fins i tot molts d'ells potser ni voten, doncs els hi preocupa molt poc perquè la seva política va dirigida cap a altres grups.

Jo li demano la valoració del Govern en relació als salaris: si vostè creu, com mostra l'estadística, que persones assalariades estan en risc de pobresa, si això no mostra clarament que tant el salari mínim com alguns salaris són insuficients per viure al nostre país.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies Sra. síndica.

Sr. López, jo crec que l'he sentit bé ara i m'ha alarmat una mica. Vostè ha dit que no ens preocupa aquest 12,8% perquè són persones que probablement no voten. La veritat, jo estic poc acostumat a aquesta activitat parlamentària, a aquesta dialèctica però denota... bé, que sembla que tingui al davant a monstres d'alguna manera.

Miri, el que li puc dir és el que ha dit el Sr. Gallardo. Aquestes dades que avui ha fet públiques i que vostè ja coneixia i que va fer públiques a la roda de premsa, deixen molt clar que evidentment tenim un Estat i un país on -li diré tres coses: la protecció social està a la mitja de la Unió Europea, però és que a més a més tot i estant a la mitja de la Unió Europea és de les més efectives de la Unió Europea perquè es situa en el cinquè país per efectivitat. I una altra dada que li donaré, d'aquest 12,8% de pobresa que diu vostè al final sí que és veritat que són segurament les persones més vulnerables amb els sous més baixos. El nostre compromís és ferm, i ho sap vostè, en anar augmentant els salaris més baixos durant tota la legislatura. Així ho hem començat a fer, com li deia el ministre Gallardo amb la Llei de mesures urgents, i així ho continuarem fent durant tota la legislatura i no només amb els salaris, sinó amb les pensions i amb les pensions de solidaritat. Miri l'efectivitat de les prestacions socials, com li deia el ministre Gallardo, és del 30% però és que es situa en el 50% després d'aplicar les pensions de solidaritat.

Per tant, continuarem avançant en la mateixa línia i com li vam dir la setmana passada sense crear tensions en l'economia del país perquè pensem que és la millor manera d'anar afrontant els reptes que ens ocupen.

I d'altra banda, aquesta enquesta que com li deia el ministre Gallardo és la primera vegada que la tenim en base als criteris Euroestat, també l'hem de visualitzar de forma positiva també perquè ens permet ara, a partir d'ara, orientar les polítiques

socials molt més precises i amb aquells col·lectius que siguin més vulnerables com es determina i com deia vostè en la seva pregunta...

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant Sr. Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

I acabo.

Doncs, s'identifiquen certs col·lectius una mica més vulnerables que d'altres, i és a aquests als que dirigirem les polítiques socials en els propers anys.

I com deia vostè abans també amb el que feia referència amb la factura de la llum i del telèfon seran de les qüestions que abordarem ara per poder dirigir aquestes prioritats, com són la llum i el telèfon, a les famílies que més ho necessiten gràcies al lligam que fem també amb l'enquesta de pobresa.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Filloy.

Alguna repregunta més...

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Miri Sr. Filloy, del que diria vostè i del que deia el Sr. Gallardo penso que enfoquen el problema de manera incorrecta; també ho feia el Sr. Espot en l'anterior legislatura.

Vostès enfoquen aquest problema com un problema d'ajudes socials, un cert to d'eficiència caritativa que els sol caracteritzar, i aquí, estem parlant d'una altra qüestió, estem parlant de temes de drets. Aquí el problema no són les ajudes socials, el problema és que els salaris són baixos, que les pensions són baixes i que tenim una majoria parlamentària i un Govern que no li dona la gana de fer polítiques d'habitatge. Per tant, amb aquestes tres potes a les quals em referia en l'entrevista que l'altre dia també comentava la Sra. Bonell, tenim la foto de la situació actual. Per tant, no me'n parli de l'eficiència de la política assistencial -per vostès política social-, parli'm d'on està el problema.

Vostè sap que a Andorra, imagino que ho sap, té ratificada la Carta Social Europea i que el salari mínim ha d'estar al 60% del salari mitjà. Que els increments que ha fet el Govern aquests darrers anys del salari mig, són inferiors al que va augmentar el salari mitjà, per tant, a l'hora que estem augmentant

el salari mig aquestes persones que estan cobrant un 47, un 48 o un 50% del salari mitjà estan en risc de pobresa i, per tant, persones que estan assalariades, persones que fan una jornada completa de treball, persones que han estat tota una vida treballant, 40, 42 anys treballant i cotitzant tenen una pensió i un salari que no els permet viure al nostre país amb dignitat, i és aquest el problema!

La Sra. síndica general:

Formuli la pregunta Sr. López.

El Sr. Pere López:

És que jo ja he preguntat.

Jo demanava si el Govern entén que l'actual salari mínim és suficient per viure a Andorra, i si el Govern no creu que l'actual nivell salarial és insuficient i es genera una situació en la que moltes persones assalariades... no persones que estan malaltes o persones que tenen algun tipus de problemàtica social, sinó persones assalariades que treballen jornada completa estan en situació de pobresa.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon el Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sra. síndica.

És difícil donar una resposta a aquest monòleg al qual ens té acostumats avui el Sr. López. Ell es queixava de què jo responia moltes preguntes però, pel vist, ell no deixa massa protagonisme als representants del seu grup parlamentari, especialment quan són coses que són llamineres des d'un punt de vista electoral.

Miri Sr. López, jo crec que avui és una sessió de preguntes al Govern; jo crec que de moment no l'hem superat ni vostès ni nosaltres amb massa bona nota; jo crec que la imatge que hem donat particularment en una pregunta anterior no ha estat la que reclama la ciutadania i, per tant si us plau, intentem reconduir aquesta sessió al que ha de ser: és una sessió de preguntes al Govern. Si vostè ho vol convertir a pocs dies de les eleccions amb monòlegs eterns sobre la seva visió de país i sobre la seva visió de les polítiques socials i el meravellosos que són vostès i el monstruosos que som nosaltres, jo crec doncs que no assolirem la finalitat que es pretén amb aquesta sessió de preguntes.

Jo crec que en vam parlar àmpliament la passada legislatura. Per nosaltres les polítiques socials també són drets. Vostè no té el monopoli de la política social. Tenim concepcions ideològiques diferents, certament, però nosaltres som un partit de centre i per tant també volem atendre a la cohesió social.

I per tant, estem fent polítiques socials i la llei de mesures urgents, a la qual vostè fa tanta referència i que jo crec que no ha de ser objecte del debat d'avui, plasma la nostra visió de les polítiques socials: increment de salaris, inferiors a 24.000 euros per damunt de l'IPC; vam trencar un tabú l'any passat a través...

Que li molesta que li respongui, Sr. López?

Eh?

Bé, però escolti'm! Nosaltres l'escoltem a vostè. És que està molt nerviós avui. Jo crec que no hi ha motiu per estar tan nerviós avui... Escolti'm!

Intento rebatre les manifestacions que vostè fa i li intento explicar que a diferència del que vostè diu, no té el monopoli de la política social; i li intento explicar que la setmana que ve debatrem un projecte de llei on, per exemple, seguint el que vam fer l'any passat per primera vegada, incrementem els salaris inferiors a 24.000 euros amb l'IPC.

Aquí vam trencar un tabú! Ni tan sols vostès quan governaven van ser capaços de trencar-lo aquest tabú. Per primera vegada hi ha una obligació legal d'incrementar els salaris més baixos a l'IPC cada any...

La Sra. sòndica general:

Vagi acabant Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, però crec que és important Sra. sòndica.

Vostè creu que això va ser fàcil de negociar l'any passat? No ho va ser, perquè evidentment des de la patronal i des de molts empresaris no ho veien bé i, en canvi, ho vam fer. Estem incrementant quatre vegades...

Bé, és que és difícil perquè el Sr. López no atén a raons i no escolta quan se li parla. No sé que li passa avui però...

Intenti, si us plau, debatre amb una certa cordialitat i normalitat!

Li estem explicant: salaris per damunt de l'IPC (salaris inferiors a 24.000 euros); pensions de solidaritat i pensions contributives de la CASS inferiors al salari mínim quatre vegades l'IPC (és el segon any que les incrementem quatre vegades l'IPC). Jo crec que això no és propi d'un Govern que

no atengui a les polítiques socials. Potser vostès volen anar més enllà. Crec que a través de l'esmena a la totalitat que van fer no ho aconseguiran, però... i és molt legítim, i em sembla bé que ho defensin, però no digui que nosaltres som un Govern o som un grup parlamentari que només volem fer polítiques caritatives perquè això no obeeix a la realitat.

Gràcies Sra. sòndica.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Sr. López, li queda una repregunta i entenc que voldrà respondre, per tant...

El Sr. Pere López:

És que només tenim quatre repreguntes i hem de preguntar quatre vegades el mateix, és impossible.

La Sra. sòndica general:

Crec que ara li ha respost una part.

El Sr. Pere López:

Al debat diu: "No anticipem el debat de la setmana que ve i que jo intento fer el debat de la setmana que ve". Jo he preguntat i, per tant, crec... -no sé si m'hauria de computar com una quarta pregunta- he preguntat per tercera vegada si el salari mínim interprofessional avui en dia a Andorra és suficient per viure.

Les estadístiques de pobresa són molt clares: tothom que té uns ingressos inferiors al 60% del salari mínim, amb aquestes estadístiques, està en risc de pobresa. Per tant, mentre el salari mínim estigui per sota d'aquest 60%, persones assalariades, persones que no haurien de merèixer ni política social, ni assistència sinó que hauria de guanyar-se la vida dignament, no se la poden guanyar i no se la poden guanyar perquè vostès no volen que se la guanyin, perquè aquest debat fa mesos i anys que l'estem tenint, vam presentar diverses propostes i diverses mocions la passada legislatura en aquest sentit. Mentre vostès mantinguin el nivell del salari mínim en els actuals nivells, les persones assalariades estan en risc de pobresa.

Per tant, això és una evidència i a vostès no els hi dona la gana de fer-ho. La setmana que ve en tornarem a parlar i, per tant, aquesta és la realitat.

Jo li demanava al Govern la seva opinió: si creu que l'actual salari mínim interprofessional permet viure a Andorra? I li donaré una pista Sr. Espot, vostè va fer un estudi del cost de la vida l'any passat per encàrrec del Grup Socialdemòcrata o dels consellers del PS la passada legislatura i sap el que val viure a Andorra, i

sap que el cost de la vida per una família... per una persona que viu sola era entre 1.200 i 1.250 euros. Per tant, tota aquesta gent que cobra menys saben vostès perfectament que d'entrada van amb una situació de pobresa i amb una acció de viure sota els mínims necessaris per ells.

Per tant, li demano al Govern si aquest salari mínim interprofessional és suficient per viure a Andorra tenint en compte l'estudi del cost de la vida que es va fer en la passada legislatura?

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Per centrar la darrera part en pregunta, respon el Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Per respondre de forma concreta a la seva pregunta.

El Govern i el grup parlamentari que li dona suport, evidentment no pensa que amb l'actual salari mínim es pugui viure folgado. Òbviament que ho pensa. I és per aquest motiu que quan jo vaig començar sent ministre d'Afers Socials els salari era de 925 euros i a partir de l'1 de gener de l'any que ve serà de 1.084 euros. Aquest increment jo crec que ningú més se'l pot atribuir i, en tot cas, vostès no se'l poden atribuir quan governaven.

Dit això, òbviament encara no és suficient però nosaltres atenem a tots els sectors del nostre país i el que entenem és que fer una pujada immediata i molt important del salari mínim el que pot fer és comprometre en darrera instància als propis treballadors perquè vostè sap que hi ha una part important del nostre teixit empresarial que a diferència del que vostè deia la setmana passada on deia que tothom feia beneficis milionaris, jo crec doncs que si aquests dies si vostè fa porta a porta com a conseqüència de les eleccions comunals pot parlar amb molts petits emprenedors i amb molts petits empresaris del nostre país que li explicaran les dificultats que tenen per arribar a final de mes, les dificultats que tenen per pagar els salaris als seus treballadors i l'impacte que podria tenir per les seves empreses pujar de forma exorbitada i tal com vostès proposen el salari mínim d'un dia per l'altre.

Per tant, la meua pregunta és: si nosaltres fent electoralisme com vostès fan, pugem el salari mínim com vostès pretenen i hi ha una part important de les petites i mitjanes empreses del nostre país que han de tancar les portes i que han d'acomiar els seus treballadors, vostès consideren que aquests treballadors respecte dels quals sembla que vostès

vulguin fer pensar que tenen el monopoli de la seva defensa estaran contents? Nosaltres creiem que no.

Per aquest motiu, com que som una formació política i som un govern, de centre, equilibrat, moderat, anem pujant progressivament el salari mínim per sobre de l'IPC, 925 euros fa tot just tres o quatre anys i ara 1.084 euros...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Però al mateix temps intentant conservar els llocs de treball de molts treballadors que treballen en el gran teixit empresarial del nostre país que són les petites i les mitjanes empreses.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Alguna repregunta més...

Sr. Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Moltes gràcies Sra. síndica.

En primer lloc, moltes gràcies Sr. Gallardo per explicar-nos les dades pel que fa a l'índex del Gini.

M'interessa especialment pel que fa als joves. Entenc aquesta dada però crec, i crec que totes les polítiques quan es duen a terme s'han de dur a terme no només amb la dada macro sinó amb la dada micro i analitzar molt bé quina és la desigualtat de salaris pel que fa als joves.

I en relació al que es parlava, es parlava del porta a porta, crec que nosaltres directa o indirectament estem fent porta a porta aquests dies, o persones que coneixem estan fent porta a porta aquests dies i crec que tots coneixerem que estem coneixent la situació dels joves si no ho coneixíem fins ara.

Avui parlem d'exclusió social, parlem de risc de pobresa. Els joves, avui en dia, som els que estem cobrant la majoria, nosaltres som els que estem cobrant aquest salari mínim ínfim que, com deia el meu company, no respecta els imperatius de la Carta Social Europea. Això en primer lloc.

I en segon lloc, si aquest salari mínim és així, això de retruc influencia el conjunt dels altres salaris que no només són el salari mínim sinó els que estan per sobre que molts cops són inferiors a molts joves del nostre país els quals estan formats, tenen unes formacions que els hi ha resultat anys i anys de feina i esforç, i avui en dia es troben que tornen al seu país

perquè volen tornar al seu país, perquè volen implicar-se en la nostra societat i estan vivint en situacions precàries...

La Sra. síndica general:

Ha de formular la pregunta.

El Sr. Roger Padreny:

Sí. És l'altre concepte que crec que és important d'afegir perquè la precarietat d'avui amb el salari mínim que tenim serà, al final, un risc d'exclusió social en un futur i jo crec que això és una dada molt important a tenir en compte a l'hora de fer polítiques públiques.

En relació a això la meva pregunta concreta que no he sabut veure en la resposta del ministre Filloy, va al voltant de les dades, -relacionades amb les dades-, quines polítiques actives... -perquè abans parlàvem de polítiques passives socials i crec que s'han de diferenciar molt bé els dos conceptes- polítiques actives d'empoderament juvenil es busquen, o s'estan buscant perquè de moment no ho estic veient, no les he vist reflectides clares en el pressupost d'aquest any i portem ja mesos perquè he esperat fins ara, perquè sí que li ha donat temps suficient al Govern perquè aportí idees, aportí propostes en la situació precària...

La Sra. síndica general:

Ha d'acabar Sr. Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

La meva pregunta és: quines propostes concretes per buscar l'empoderament juvenil pel que fa a l'habitatge, pel que fa als salaris, etc., estava pensant dur a terme aquest el nostre Govern?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Sr. Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies Sra. síndica.

Sr. Padreny, doncs li recomano que agafi i comenci a fer una lectura del pressupost de l'any que ve.

Miri, com deia el cap de Govern fa una estona, nosaltres treballem en dos línies -o en vàries diria jo-, però en aquest cas i si vol centrar-se amb la política de joventut, nosaltres prenem les decisions per la joventut i amb la joventut i, en aquest sentit el que li puc dir és que per exemple, tal i com ho manifestava

el cap de Govern i vostè ja ho sap, estem treballant com s'ha manifestat aquí en vàries ocasions per tal de què els salaris mínims vagin pujant sense crear una fractura i una tensió al mercat laboral i evitar, doncs, acomiadaments i l'augment de l'atur; i per altra banda, també en el pressupost hi podrà veure que hi ha tota una partida destinada a ajudar i a col·laborar en l'emancipació dels joves perquè entenem que són les persones, com deia vostè, amb una fragilitat directa i immediata a les quals hem de mirar de recolzar per tal de què puguin avançar en els seus estudis o en matèria laboral amb una vida independent.

Per tant, miri, fins ara no hi havia aquestes ajudes a l'emancipació dels joves. Miri's el pressupost, veurà la partida i veurà el capítol. Però no és una qüestió simplement assistencial, és una qüestió que com que el mercat del lloguer està en la situació que està, creiem que hem d'anar aportant solucions transversals que vinguin a resoldre aquesta situació amb la protecció del mercat que tenim i anant aportant d'altres opcions per fer, doncs, que les persones puguin accedir a l'habitatge d'una forma molt més segura i molt més planera, i en aquest cas els joves...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

...i continuar treballant amb la mateixa línia que deia el cap de Govern d'anar aportant o pujant els salaris d'una forma que no tensi el mercat.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Alguna altra repregunta més...

Sr. Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

La situació del salari mínim és precària. Torno a repetir-ho i no només en els joves, jo feia èmfasi en els joves. Creiem que és bàsic, perquè un conjunt de polítiques ben estructurades van des d'un salari mínim a una política d'habitatge que vagi en correlació, no només en ajudes i no només en altres prestacions que es puguin incloure en el pressupost.

I quan parlem de salari mínim entenc el debat que es vol portar al Consell General, el debat del discurs de la por d'alertar les petites empreses perquè així en eleccions ho vam escoltar repetidament en eleccions, però el salari mínim, i això ha passat i hi ha proves, i

ha passat cada cop que s'ha incrementat el salari mínim, augmenta el consum intern del país. Per tant, de retruc augmenta el conjunt de l'economia interna, i això crec que és un argument molt important a l'hora de parlar de pujades de salari mínim, i no només l'argument de si les nostres petites empreses o mitjanes són les que suportaran aquest increment del salari mínim. Perquè molts cops, i recordem, el salari mínim no només les paguen les petites empreses als seus treballadors, sinó que acostuma a passar que són les grans empreses les que paguen aquests salaris mínims.

I tristament i això ho estem veient, també està succeint a algunes de les nostres administracions públiques d'aquest país, que crec que això també ens ha de preocupar pel que fa al servei públic...

La Sra. síndica general:

Hauria de formular la pregunta Sr. Padreny.

El Sr. Roger Padreny:

Per això, li torno a repetir la pregunta, Sr. Filloy o Sr. Gallardo, perquè crec que els dos estan implicats en aquesta qüestió: penseu pujar el salari mínim amb les exigències que estableix la Carta Social Europea tenint en compte la situació alarmant. Si estem aquí avui i si joestic aquí personalment i siestic implicat en política és per la situació alarmant que estan vivint molts dels nostres joves del país. I això s'ha de tenir en coneixement, però hi ha molts joves que no es poden independitzar, molts joves que tenen salaris indignes per la seva feina...

La Sra. síndica general:

Sr. Padreny ha d'acabar.

El Sr. Roger Padreny:

... i crec que això és molt important a l'hora de dur a terme una política estructural econòmica, i no es podran esperar 4 anys, perquè com es deia, al cap de 4 anys, aquests joves que avui dia estan en risc social, en risc d'exclusió social, seran més i s'anirà incrementant.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Bé, Sr. Padreny, nosaltres estem molt agraïts que vostè s'hagi volgut implicar en política, tan de bo molts joves ho fessin, i estem segurs que farà molt bona feina, en tot cas de moment ho està demostrant i, per tant, doncs, encara que segurament no compartim una mateixa visió de país en moltes coses, crec que és bo que la seva visió d'una persona jove, doncs, contribueixi a enriquir el debat d'aquest Consell i, a més a més, jo crec que el seu to sempre és molt constructiu.

Dit això, i evidentment puc estar d'acord amb vostè que l'increment del salari mínim té efectes beneficiosos, no només evidentment ajuda a aquelles persones, doncs, que cobren el salari mínim, sinó que a més a més, evidentment, incrementa el consum intern. Quan una persona té un salari més important, doncs, té tendència a consumir més. Però és que això no desvirtua en absolut cap dels altres arguments.

I és això el que intento fer entendre. A la vida no s'ha de tenir una visió dicotòmica, no s'ha de pensar que només hi ha una part de la societat a la qual s'ha d'atendre i que l'altra part no s'ha d'atendre perquè són tots persones cobdicioses que tenen beneficis milionaris. No, jo no li dic perquè vostè ho hagi dit, però és veritat, doncs, que a vegades sentim algun reclam en aquest sentit. I per exemple el president del seu grup parlamentari així ho va manifestar la setmana passada.

Per tant, nosaltres que som un partit de centre, vostès són un partit d'esquerres que defensen l'increment dels impostos per poder fer més polítiques socials, i és molt legítim. Nosaltres que som un partit de centre tenim una visió una mica dispar des d'aquest punt de vista. I de la mateixa manera que creiem que poc a poc s'ha d'anar incrementant el salari mínim, de fet l'hem incrementat més que quan vostès governaven, i li recordo que per incrementar, -vostè en aquell moment era molt jove, no li faig el greuge a vostè particularment- però li vull recordar que per incrementar el salari mínim no cal un projecte de llei, amb un simple decret del Govern es pot fer, perquè així ho habilita fer el Codi de relacions laborals...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

...de la mateixa manera que vostès no ho van fer els 2 anys que van governar, nosaltres en els últims anys, hem anat incrementant aquest salari mínim molt per sobre de l'IPC.

Si vostè em diu és suficient perquè totes les famílies que perceben el salari mínim visquin dignament, segurament no és suficient. Segurament no és suficient i per això nosaltres, any rere any, hem assumit aquest compromís i anirem incrementant aquest salari mínim per damunt de l'IPC, perquè la capacitat adquisitiva de les famílies o de les persones amb menys recursos, sigui o vagi augmentant més en comparació a l'increment del cos de la vida, perquè això és el que és l'IPC.

Dit això...

La Sra. síndica general:

Acabi si us plau Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

... no volem fer un increment excessivament sobtat per aquesta altra raó que li deia, i que vostè no m'ha desvirtuat amb l'argument del consum intern. Perquè la realitat és la que és. Segurament ens agradaria que les empreses del nostre país i particularment el teixit empresarial de les petites i mitjanes empreses fessin molts més beneficis, perquè això els permetria afrontar salaris més importants.

Però en el moment actual això no és possible. I nosaltres el que volem atendre és, evidentment, els treballadors a través d'aquest increment del salari mínim per sobre de l'IPC des de fa ja molts anys, però també els petits i mitjans empresaris que no són un col·lectiu cobdiciós que guanyi milions i milions i que se'ls posi a tots a la butxaca en detriment dels seus treballadors.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Sí, gràcies.

Miri, jo els hi voldria posar preguntes més concretes perquè em sembla que estem fent volar coloms una miqueta, i fan una sèrie d'afirmacions que a mi m'agradaria que vostès justificassin.

És a dir, el Sr. Filloy ha dit que el que s'ha de mirar d'evitar i ho entenc perfectament, de tensionar el mercat, que la major part de les empreses són petites i mitjanes empreses, que si apretéssim massa, tot i que han dit que tenien la voluntat de fer-ho, però per evitar la tensió del mercat no ho faran, no?

Lavors, a mi m'agradaria saber en què rau aquesta tensió del mercat, i no la comprenc i no la comparteixo. Jo també sóc petit empresari o gran

empresari, però fa molts anys que sóc empresari. I és clar, en la meua empresa d'entrada no n'hi havia cap que estigués al salari mínim, això per descomptat. Però a part d'això, si n'hi hagués hagut, estic fent els números, jo tenia 10 empleats i era una petita o mitjana empresa, digueu-li com vulgueu, que representa aquesta tensió suposada que vostè ens està dient aquí que és el fre per poder fer accions més contundents? Faci els números, si vol el convidat a fer-los! Vostè sap que amb la seva missió actual estava envoltat de grans empresaris. Convidi'ls a què expliquin realment quina és aquesta veritable tensió! Perquè jo no me la crec. I si vostè no m'ho demostra amb números, ja no parlem de reclams i de tendències, de si som més de dretes o més d'esquerres, i més socials o menys socials, no, no... jo estic parlant de números. Vostè em diu que vostès tenen aquest desig perquè creuen que és just i que ho volen fer més paulatinament i no tan sobtadament perquè sinó això generaria una tensió insuportable al mercat.

Expliqui'm-ho això! Digui'm-ho! Dibuixi'm-ho!

Una empresa de 10 treballadors que té 10 treballadors a 1.200 euros cada mes, si vol li faig els números del que li representarà l'augment d'un 10% d'aquests treballadors, que serà una gran cosa per aquests senyors, ja estic parlant de 1.200, però és que n'hi ha tot un sector que està per sota d'aquests 1.200. 1.200 és ja el que aspirem, no? Escolti, jo crec que no hi ha tanta tensió.

Lavors jo li demano, vostès tenen els números reals per justificar aquesta tensió, o són impressions?

La Sra. síndica general:

Gràcies.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Si em permet la llicència jo també li puc girar la pregunta en sentit contrari, és a dir, vostès proposen pujar d'un dia per l'altre el salari a 1.200 euros, i també li puc demanar, vostès han calculat l'impacte que això pot tenir en el teixit de les petites i mitjanes empreses del nostre país?

Jo no ho tinc tan clar!

És veritat que des de la seva posició és fàcil fer-ho, perquè el final com que saben, doncs, que hi ha un Govern i una majoria responsables que segurament, doncs, com van fer amb l'esmena a la totalitat, doncs, no hi donaran suport i, per tant, sempre prendran la millor decisió tenint en compte els interessos generals, es poden permetre aquests petits capricis entre cometes, si em permet.

Però aquest càlcul tampoc l'han fet. Nosaltres, evidentment tenim dades econòmiques per part del propi Ministeri d'Economia, el propi dipòsit de comptes que evidencien que hi ha moltes empreses... evidentment que hi ha moltes empreses que guanyen molts diners, i molt sovint les empreses que guanyen tants diners no tenen, a diferència -no sé si ho deia el Sr. Padreny abans- no són a vegades les empreses que tenen treballadors a salari mínim, parlo per exemple del sector bancari, on hi ha el salari mitjà més elevat del nostre país.

Però hi ha moltes petites i mitjanes empreses que estan passant moltes dificultats, moltes dificultats! N'han passat més en una determinada època. És veritat que ara fa uns anys que la situació econòmica poc a poc s'està recuperant. Però en determinats sectors que estan en fase de reconversió per raó de factors intrínsecs a vegades, i per raó de factors extrínsecs a vegades, estan passant dificultats. I molt sovint estan en situacions de pèrdues om estan en situacions on tot just arriben a final de mes i encara gràcies per pagar-se un salari mínimament digne, la persona, l'autònom, doncs, que està al fons d'aquesta empresa...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

... o el seu responsable.

Per tant, nosaltres entenem que aquest augment progressiu que ens va situant poc a poc, i de fet ja estem al 50%, i vull recordar perquè també aquesta és una afirmació que està molt sovint i no és ben bé exacta, el Comitè de drets socials, el que diu és que com a mínim el salari mínim ha de ser el 50% del salari mitjà. I que si es demostra que fins al 60% es pot compensar amb una sèrie de prestacions socials, ho donen per bo. Perdoni, per repetir-li el que li deia abans i per dir-ho encara millor. Com a mínim ha de ser el 60%, però pot ser el 50% si aquesta diferència es compensa amb tot un catàleg de prestacions socials.

Per tant, jo crec que això també és important matisar-ho. La xifra de 60% no és, diguem, inamovible, sinó que hi ha els dos punts de referència i nosaltres, en les diferents avaluacions també hem estat capaços de demostrar que tenim un sistema de protecció social ampli i d'envergadura que permet compensar precisament això...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Però en tot cas, per a nosaltres, el 50% del salari mitja no és en cap cas una fita. Ja hi som quasi. I el dia que hi arribem continuarem amb la mateixa dinàmica, perquè volem arribar al 60%. Però ho volem fer de forma pausada, de forma progressiva, perquè en definitiva pensem que si ho fem de forma sobtada o de forma traumàtica, qui en patirà més les conseqüències, ja no és l'empresari o el petit empresari, sinó que en darrera instància serà el treballador.

Vostè ens ha parlat de la seva empresa. Permeti'm que li digui...

La Sra. síndica general:

Sr. Espot ha esgotat el temps.

El Sr. cap de Govern:

... em sembla molt bé perquè vostè té un punt de referència concret, però no crec que la seva empresa sigui, diguem, o estigui en la mitjana del conjunt del teixit empresarial del nostre país. No ho sé, ho hauríem d'estudiar. Però vull dir, el seu cas, pot diferir molt del cas de l'empresa del costat.

I per tant, nosaltres també ens basem una mica amb les xifres econòmiques de les quals disposem al Govern en aquest sentit.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Font, segona repregunta.

El Sr. Jordi Font:

Sí.

No m'ha respost. És a dir, no m'ha respost perquè m'ha dit una generalitat una altra vegada. És a dir, vostè es basa en tot això amb un criteri general, i jo li rebato aquest criteri general i el que sí que m'agradaria és tenir dades, perquè si no tenim dades no funciona.

Vostè m'està fent referència a què les empreses, no totes elles han tingut guanys, però es pot analitzar perquè són els guanys. És per una qüestió de què els salaris són massa elevats? No! Ho sabem tots, és una qüestió que el mercat ha baixat, però això no té res a veure amb els salaris. És una qüestió que els lloguers són inassumibles. És una qüestió que les càrregues socials que se'ls hi ha incrementat, que aquí sí que podrien fer alguna cosa conjuntament i que si vostès ho proposen gustosament, els hi aprovarem, etc.

No és únicament la massa salarial la culpable que les empreses no guanyin diners en aquests moments, i la massa salarial en el conjunt global, i això sí que li puc assegurar, no representa pas més del 30% del que és el leitmotiv de l'empresa.

Llavors jo dic, si aquests salaris es poden anar augmentant, quin trauma generarà a una empresa de 10 treballadors avui en dia? De l'ordre de 3.600 euros l'any, pujar al salari de 1.200. Doncs, analitzem-ho. Jo no dic pas que ho haguem de fer les empreses que ja estan tocades de mort. Llavors jo dic, vostès tenen dades exactes del que representaria això en el global de les empreses? Això és el que jo vull demanar. Si no ho tenen, doncs, no ho tenen. No passa res. Que hi ha empreses que no guanyen diners. Evidentment, ja ho sabem, malauradament.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica.

No amb no voluntat de respondre, al contrari, però que crec que ens desviem una mica del tema. Però el que sí que li puc dir al Sr. Font, el fet que no estigui marcat per llei no eximeix que les empreses que ho vulguin fer ho puguin fer. Això el primer.

És una dada important, perquè en un mercat com el que tenim, en el qual hi ha dificultats per cobrir llocs de feina en molts sectors, perquè hi ha més necessitat de mà d'obra de la que ofereix el mercat, les empreses moltes vegades intenten oferir salaris competitiu, justament per retenir treballadors o per captar.

Jo crec que durant la campanya es va parlar a bastament del posicionament polític dels uns i els altres respecte a la possibilitat d'anar augmentant el salari. Vostès legítimament van manifestar quina era la seva proposta. En el nostre cas, doncs, concretament, Liberals d'Andorra, ja vam manifestar, doncs, que nosaltres no proposàvem un augment sobtat, sinó que volíem fer-ho progressivament i a partir de disposar les dades. I el que sí que li puc dir, que en aquests 4 mesos que fa que estic al capdavant de la cartera d'economia, doncs, la situació econòmica de moltes empreses d'aquest país no permet que es pugui obligar per llei a què hi hagi un increment de les característiques que demanen vostès. Segurament, entre el que demanen vostès i el que estem fent, doncs, és la línia que nosaltres, el Govern en aquest cas, pensem que pot assumir.

Jo, si vostè té més interès, no tinc cap inconvenient en què un dia puguem fer, doncs, no sé, un específic sobre aquest tema. Que puguem debatre les possibilitats. És més, intentaré fer dins del ministeri un anàlisi més detallat d'aquestes dades per poder, si hi ha una altra ocasió, poder-li donar una resposta més precisa.

Però en el marc de la pregunta, doncs, que era sobre l'enquesta de condicions de vida se'm fa, almenys a mi difícil, poder donar una resposta al Sr. Font.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Alguna altra repregunta més...

Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, molt curteta, ja que aquí fem unes preguntes massa llargues.

Ens han dit, si és que ho he apuntat bé, que era el 12,8% que està en risc d'exclusió en comparació del 17%? Ho he escrit bé, a la Unió Europea?

Han mirat vostès, perquè jo no ho sé, de comparar amb països com Liechtenstein, Mònaco, San Marino, Islàndia, Malta, que s'assemblen una mica més a nosaltres que no siguin països tan grans com Espanya o França?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies per la precisió Sr. Miró. S'agraeix aquesta tarda.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, un segon Sra. síndica.

El Sr. Joaquim Miró:

Si no ho troba, m'ho pot dir un altre dia.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, sí, li puc facilitar, fins i tot, d'aquí una estona... a veure... sí ja li puc dir, tinc aquí la xifra.

Gràcies Sra. síndica.

Millor que Andorra, podríem dir que està Hongria, Dinamarca, Eslovàquia, Finlàndia, Txèquia i Islàndia. I Andorra està millor que Noruega, Holanda, Eslovènia, França, Àustria, Suïssa, Polònia,

Xipre, Irlanda, Alemanya, Bèlgica, Suècia, Malta. La mitjana de la Unió Europea: Regne Unit, Portugal, Luxemburg, Grècia, Croàcia, Itàlia, Espanya, Estònia, Bulgària, Nord-Macedònia, Turquia, Lituània, Letònia, Romania i Sèrvia.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

El Sr. Joaquim Miró:

A part de Malta, em sembla que no me n'ha dit cap... Islàndia també l'ha dit?

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, Islàndia li he dit que de fet és el país que està millor. Li he dit la primera. Que Islàndia, Txèquia, Finlàndia, Eslovàquia, Dinamarca i Hongria estan millor que Andorra. Tenen uns índex millor.

I després li he donat tota la... Malta, que vostè em demana concretament està pitjor, està al 16,40...

La Sra. síndica general:

Ja li farà arribar Sr. Gallardo, en tot cas, el llistat de països.

Alguna repregunta més...

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Molt breument, per algunes al·lusions, o vàries al·lusions que ha fet el cap de Govern a la meua figura. Veig que em té molta estima cada vegada que fa intervencions...

La Sra. síndica general:

Sr. López, jo no el sento pràcticament...

El Sr. Pere López:

Val, vaig molt ràpid.

Jo només volia fer una referència al que vostè deia que jo he parlat que els empresaris són onerosos, avariciosos i, especialment, parlant dels petits empresaris. Tot al contrari, molts d'aquests petits empresaris són gairebé autònoms. No són els que paguen els salaris més baixos. Això ho sabem ni que sigui pel coneixement individualitzat que hi ha. I per tant, el que demanem i que hem demanat vàries vegades és que el Govern estigui més al seu costat.

Parlen de les dades de què el Govern no les té. Nosaltres aquesta setmana farem públiques les dades

del producte interior brut, desglossant el que són els salaris envers l'excedent brut de les empreses, i mostrarem com el nostre país, a diferència de la gran majoria de països, l'excedent brut de les empreses és superior als salaris. Això serà molt il·lustratiu i molt interessant per la informació del debat que tindrem per la setmana que ve. Parlant que no tenia dades, però volia fer al·lusions al cap de Govern.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Passem a la pregunta número 4.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2019, relativa a la Fundació de la Cimera Iberoamericana.

Fou registrada amb el número 1068, i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

Vistes les respostes del Govern del 29 d'octubre passat a les preguntes relatives a la situació, estructura i nomenaments del Departament de la Cimera Iberoamericana.

Vist el Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a incrementar el capital fundacional per posar en funcionament la Fundació Cimera Iberoamericana, de 6 de novembre.

Es demana:

Quina és exactament la tasca encomanada a la Fundació Cimera Iberoamericana? Amb quants professionals es compta i com s'han proveït els llocs de treball?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Respon per Govern, Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sra. síndica.

En absència de la ministra d'Afers Exteriors contesto a aquesta pregunta.

Sra. Vela al novembre del 2018 els estats membres de la Conferència Iberoamericana van escollir, ho sap vostè, Andorra per organitzar la Cimera de caps d'Estat i de Govern Iberoamericans durant l'any 2020, i per aquest motiu doncs durant els anys 2019 i 2020 el nostre país ostenta la secretaria pro tempore i exerceix la presidència de la conferència iberoamericana organitzant i acollint diversos esdeveniments polítics, culturals i econòmics previs a aquesta cimera.

La Cimera Iberoamericana que tindrà lloc a Andorra serà, crec que no se'n escapa, un dels esdeveniments de més envergadura que haurem organitzat fins ara. D'una banda per la rellevància de les personalitats que ens visitaran, entre les quals hi ha potencialment els caps d'Estat i de Govern i els ministres de 22 països de l'espai iberoamericà, i d'altra banda també per l'impacte mediàtic dels diversos actes que tindran lloc durant la nostra presidència.

Per tal d'assumir de la millor manera possible el compromís que es deriva de tot plegat, el Govern va crear el departament de la Cimera Iberoamericana en el si del Ministeri d'Afers Exteriors, el qual té com a finalitat coordinar la vessant política que dimana de les reunions tècniques i ministerials que condueixen a la cimera de caps d'Estat i de govern. Concretament, l'objectiu del departament de la Cimera Iberoamericana és coordinar el conjunt de reunions preparatòries, redactar la documentació, les declaracions i els programes i mantenir les relacions amb la secretaria general iberoamericana i amb els estats membres de la conferència, respectant i promovent sempre el principi del consens.

De fet, el Govern ja va contestar i ja li va portar tots els elements relatius al funcionament i a la composició d'aquest departament en una resposta escrita del passat 29 d'octubre, tramesa doncs com deia abans arran d'una pregunta seva, diria que era seva, sí.

Per un altre costat, el Govern en qualitat de fundador va constituir el 21 de juny del 2019 la fundació privada del sector públic, Oficina Cimera Iberoamericana Andorra 2020, així és com es diu la fundació, la qual presideixo jo mateix i de la qual formen part també els ministres de Presidència, Economia i Empresa; de Finances; d'Afers Exteriors; de Justícia i Interior i de Turisme, a banda dels còsols majors de Canillo i d'Andorra la Vella i del president de la Confederació Empresarial Andorrana.

Aquesta fundació que no té res a veure amb el departament, té com a finalitat organitzar el conjunt d'actes que Andorra ha de portar a terme durant el

bienni de la secretaria pro tempore als anys 2019 i 2020.

La fundació s'encarrega entre altres, de la gestió administrativa i pressupostària i de la gestió operativa i el seguiment permanent dels preparatius per a la cimera dels caps d'Estat i de Govern, i en concret de totes les reunions ministerials, fòrums diversos i altres esdeveniments que s'estan celebrant ja i que es continuaran celebrant fins el novembre del 2020.

Per tal d'acomplir les seves finalitats i per respondre de forma concreta a la seva pregunta, l'Oficina de la Cimera Iberoamericana Andorra 2020 que penja de la fundació compta amb l'estructura següent:

Un gerent que va començar les seves funcions l'1 de setembre del 2019.

Una coordinadora que va iniciar les seves funcions l'1 de novembre del 2019.

Un director financer que va començar les seves funcions també l'1 de setembre del 2019, a l'igual que un agent de protocol.

I una traductora en llengua portuguesa que també va començar les seves funcions en la mateixa data.

El patronat de la fundació, d'acord amb la normativa aplicable, decideix els nomenaments del personal que integra l'Oficina de la Cimera Iberoamericana Andorra 2020 amb el màxim rigor òbviament, i sempre tenint en compte les competències acreditades i relacionades amb el lloc de treball requerit, amb el benentès, vostè ho entendreà, que calia que aquest personal a banda de disposar d'aquestes competències, estigués en disposició d'incorporar-se de forma immediata per atendre adequadament el calendari de les reunions ministerials i tècniques previstes durant el segon semestre del 2019 fins el mes de novembre del 2020.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Per la rèplica, Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs passat ja un temps, és necessari conèixer quins són els actes que ha organitzat fins ara i quins estan previstos d'ara a final d'any i tot l'any que ve.. Que sapiguem la fundació només ha fet una reunió del patronat, el juliol passat i ara coneixem pel crèdit extraordinari que es necessiten de forma urgent 778.545, 28€ per incrementar el capital fundacional.

Sabem que la Secretaria Pro Tempore de la Cimera, assumida pel Ministeri d'Afers Exteriors, té les funcions de coordinar i fer d'enllaç amb la Secretaria General Iberoamericana i els estats membres.

Per poder celebrar els 10 esdeveniments es necessiten 792.500 € i per funcionament: 96.042 €. Desconeixem el cost final d'aquesta celebració, perquè pel projecte de pressupost de l'any vinent intuïm que serà de més de 2.378.220 €.

Fins aquí les despeses previstes, ens demanem però pels beneficis de la Cimera. El director de la fundació privada Oficina Cimera Iberoamericana Andorra 2020, afirmava a un mitjà de comunicació que: "és difícil calcular quin serà el rèdit que n'obtindrem en el futur, però que són uns minuts de publicitat molt importants. No és una despesa és una inversió".

Manllevant les paraules d'una persona raonable i crítica: "Hi ha esdeveniments que sobrepassen la capacitat de comprensió del ciutadà per la seva dimensió, com el de la Cimera Iberoamericana".

Per això el Govern hauria de ser més didàctic i compartir amb la ciutadania i els seus representants públics els beneficis que espera obtenir i els costos que s'hauran d'assumir.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Per la dúplica, Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Miri Sra. Vela, actes que s'hagin organitzat des del propi departament i des de la pròpia fundació fins a dia d'avui, hi ha la reunió de ministres d'Afers Socials, que va portar per lema: "Innovació i inclusió en l'àmbit de la discapacitat". Hi ha també la reunió de les oficines del canvi climàtic i la ministerial d'exteriors que es va fer tot just fa uns dies.

De cara a l'any que ve, que és on hi haurà els plats forts d'aquesta cimera, hi haurà la reunió ministerial sectorial de turisme, la conferència iberoamericana de ministres de Medi Ambient, la reunió de ministres i altres autoritats iberoamericanes de ciència, tecnologia i innovació, la conferència iberoamericana de ministres d'Educació, conferència de directors iberoamericans de l'aigua, l'Encuentro Cívico, l'Encuentro de Centros de Pensamiento Iberoamericanos, l'Encuentro Empresarial, la reunió de coordinadors nacionals i de responsables de cooperació, la reunió, la segona perquè ja n'hi ha hagut una fa uns dies, però serà la segona reunió de

ministres d'Afers Exteriors, i finalment l'últim acte i el colofó, serà la Cimera Iberoamericana de caps d'Estat i de Govern.

Nosaltres entendrà que evidentment la voluntat és de ser al màxim transparents possibles, i per tant informar-los amb el màxim de detall, particularment de les despeses o dels inconvenients si em permet i dels avantatges que comporta aquesta cimera iberoamericana.

Ara bé, i crec que vam tenir ocasió de parlar-ne un cop a la Junta de Presidents, hi ha determinada informació que en caràcter molt concret i detallat a hores d'ara encara no us podem oferir. És a dir, nosaltres els hi podem fer o els hi podem explicar quin és l'import aproximat que haurem de sufragar per raó de l'organització d'aquesta cimera, comptabilitzant la totalitat d'aquests actes, però jo no els hi puc quantificar de forma exacta i precisa perquè segurament doncs aquest import en funció de com es vagin desenvolupant els esdeveniments, pot ser subjecte a petites variacions, que dic bé petites variacions.

Dit això, nosaltres i crec que ho hem fet fins la data, crec que la ministra d'Afers Exteriors ha fet múltiples compareixences, tramesa de documentació per informar-los de tot el contingut relatiu a aquesta cimera.

I pel que fa als avantatges, jo crec que n'he parlat una mica en la meua primera intervenció, però és que jo li vull recordar que abans de fer aquest pas, que era un pas decisiu i que era un pas que havia de ser compartit perquè no podia ser una decisió exclusiva del propi Govern, això es va compartir. I l'anterior Govern i anterior cap de Govern es va reunir en el seu moment, no només amb el Grup Parlamentari que dona suport al Govern sinó amb la resta de grups parlamentaris, va compartir amb caràcter previ la decisió d'organitzar aquesta cimera i en aquell moment jo crec que va recavar un consens, anava a dir majoritari, però crec que va ser un consens unànime sobre la viabilitat i sobre l'oportunitat que suposava pel nostre país l'organització d'aquesta cimera.

Jo crec que ara de poc serveix, evidentment això no vol dir que no haguem de fer una gestió rigorosa i transparent, però de poc serveix venir a discutir si havíem de fer o no havíem de fer la cimera, perquè jo crec que ara...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...és que des del propi Govern però també des del Consell General i per tant, des de tot l'arc parlamentari sumem esforços per poder organitzar aquesta cimera de la millor manera possible.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Comencem el torn de preguntes, Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

Reprent les últimes paraules del cap de Govern, parlant d'aquesta gestió rigorosa i transparent, m'agradaria saber com és que totes aquestes contractacions que heu mencionat, semblaria que no s'hagin sotmès a la contractació de serveis amb principis de publicitat, concurrència i objectivitat perquè potser no ho hem vist però no he sabut trobar aquestes contractacions, quina concurrència pública va haver-hi perquè es poguessin presentar persones amb els perfils que heu esmentat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí doncs miri Sra. Vela per una raó molt senzilla perquè aquestes contractacions no s'han fet en el si del departament de la cimera iberoamericana que pertany al ministeri d'Afers Exteriors i per tant a l'Administració general, les contractacions de la qual òbviament s'han de fer en base a aquest principi que vostè anuncia, sinó que les contractacions les ha fet una fundació del sector públic, la Fundació de la cimera Iberoamericana, estructura assimilable a la de qualsevol altre país que organitza un esdeveniment similar. Li donaré un altre exemple, per exemple l'organització dels jocs dels petits estats, són uns jocs olímpics, també s'articulen a través d'una estructura d'aquestes característiques, per tant una fundació malgrat ser del sector públic, no es regeix pels principis de contractació que estableix la Llei de la funció pública. I per tant des d'aquest punt de vista, com no pot ser d'una altra manera, aquestes contractacions les ha aprovat el patronat de la fundació, que no és cert que s'hagi reunit només una vegada, s'ha reunit diverses vegades. Evidentment s'han fet des del màxim rigor, analitzant les competències d'aquestes persones a través doncs

d'entrevistes, a través dels currículums presentats i valorant quins eren els millors perfils per poder encapçalar unes responsabilitats d'aquesta envergadura. Però en tot cas no s'ha fet d'acord amb la normativa aplicable, a una fundació del sector públic, de la qual formem part com a patronat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Una pregunta més, Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Doncs sí gràcies Sra. síndica.

No ho entenc massa perquè si agafem la llei de fundacions de l'any 2008, l'article 41.d), potser jo em confonc, diu que han de sotmetre la contractació als principis de publicitat, concurrència i objectivitat. Jo demanava si això s'ha donat per poder contractar aquestes persones i evidentment per contractar tots els serveis que presta la fundació per organitzar totes aquestes reunions. Jo això és el que demanava. Jo no he sabut veure aquesta concurrència perquè persones o empreses poguessin doncs optar a donar tots aquests serveis per organitzar la cimera.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, Sra. Vela no passi cura. S'ha complert tota la normativa aplicable en matèria de contractació i en matèria de subministrament de serveis pel que fa a aquesta fundació. De la mateixa manera que s'han de respectar aquests principis que evidentment no s'apliquen d'una forma tan estricta com s'apliquen en el cas de l'Administració general, també hi ha una sèrie de motius, també succeeix això en l'Administració general, que justifiquen doncs que en determinats supòsits es pugui flexibilitzar algun d'aquests requisits. I evidentment jo crec que en la meua primera intervenció ho he deixat clar, hi havia evidentment una doble finalitat. D'una banda, calia òbviament trobar les persones més competents i amb un perfil professional més adaptat al lloc de treball, però també evidentment calia atendre tota una sèrie de compromisos immediats en què el renom i el prestigi del nostre país estava en joc. I per tant doncs d'acord amb això i degudament fiscalitzats i si no ho hem estat amb caràcter previ, ho estarem amb

caràcter posterior, per tant doncs vostè podrà comprovar que les coses s'han fet d'una forma absolutament regular i transparent. S'han fet les coses com calia fer-les i en tot cas doncs estarem en disposició d'acreditar-li quan siguem subjectes als controls oportuns perquè evidentment aquesta fundació es nodreix d'aportacions dels pressupostos generals de l'Estat i això requerirà que hi hagi un control i una fiscalització estrictes i sabedors d'aquesta realitat com no pot ser d'una altra manera, som molt curiosos des del patronat doncs perquè les coses es facin com s'escau.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Alguna repregunta més...

Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies per la resposta. M'ha deixat una mica més tranquil·la.

Per acabar m'agradaria demanar per què amb les declaracions del director de la fundació, va parlar d'una sèrie d'activitats, de projectes per poder donar a conèixer Andorra en el mercat iberoamericà i internacional. Per tant, m'agradaria conèixer quines accions des de la fundació s'estan plantejant perquè el nostre país es doni a conèixer en el panorama internacional i més concretament iberoamericà. I si en aquesta tasca estan implicats doncs departaments importants com el de medi ambient o d'acció cultural?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sra. síndica.

Òbviament Sra. Vela no se li escapa que si algun avantatge palès i concret volem extreure d'aquesta cimera, és diguem exportar el nom d'Andorra en una regió, la regió iberoamericana on som prou desconeguts.

De la mateixa manera doncs que jo crec que majoritàriament a Espanya i a Portugal ens coneixen, parlo evidentment d'una part de l'àmbit iberoamericà. Hi ha un altre àmbit on som molt desconeguts i on, tampoc se'ns escapa, que hi ha

moltes oportunitats, particularment en l'àmbit econòmic perquè estem parlant en molts casos de països que estan en una fase de creixement econòmic important i que també estan apostant per l'externalització, per l'exportació i per la implantació en matèria d'inversió estrangera.

Per tant, òbviament hi ha aquesta vessant, i aquesta vessant jo crec que queda perfectament justificada pel fet doncs que haguem incorporat en el patronat d'aquesta fundació el president de la CEA, que lliga molt amb un dels plats forts d'aquesta cimera. Òbviament la Cimera de caps d'Estat i de Govern ho és, però també ho és molt i allà és on es poden trobar molts beneficis concrets per les empreses andorranes pel que fa a l'Encuentro Empresarial.

Jo crec que aquí també ens nodrim una mica de l'experiència d'altres països que han organitzat la cimera iberoamericana i tots ells ens han manifestat que aquest és un esdeveniment en el qual se li pot treure molt partit. Per tant, d'una banda això.

D'altra banda, evidentment és una forma de donar a conèixer les millors pràctiques del nostre país en l'àmbit mundial o multilateral. I vostè ha assenyalat particularment una qüestió que és important, i quan jo li he enunciat els diferents actes, haurà vist que molts d'ells estan connectats amb temàtiques de medi ambient, de transició energètica i de lluita contra el canvi climàtic. Nosaltres evidentment som un país que fem bandera de la sostenibilitat mediambiental. Som un dels pocs països en l'escenari internacional on jo crec que totes les forces polítiques que constitueixen tot l'arc parlamentari trobem consens en aquesta matèria, i on podem explicar també doncs no només que estem perfectament alienats amb l'Acord de París sinó que a més a més ens vam dotar la legislatura passada d'una llei de transició energètica i de lluita contra el canvi climàtic que és ambiciosa i que en certa forma també ens pot posar al món des d'aquest punt de vista.

Jo crec que els petits països com Andorra, a vegades no podem estar presents a tot arreu i segurament no podem tenir un impacte o una presència significativa en molts àmbits per raó de la limitació de recursos que tenim, i hem de ser capaços d'identificar aquelles temàtiques concretes on podem excel·lir i on podem realment mostrar...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

...a tot el món que podem ser tota una referència. Jo crec que particularment en matèria mediambiental ho podem ser, ho som i a més a més jo crec que com a país d'alta muntanya també assumim molts riscos i se'n poden derivar moltes problemàtiques lligades al canvi climàtic, i per tant doncs aquesta doble raó jo crec que justifica que particularment en aquest àmbit doncs tinguem una presència significativa a la Cimera Iberoamericana i que fem girar tot al tomb d'aquest lema i particularment de la qüestió de la innovació no només però també de la sostenibilitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Em vull agafar a unes paraules que deia el nostre cap de Govern, que estic totalment d'acord doncs de què entre tots hem de sumar el màxim d'esforços per treure el màxim de rendiment per casa nostra, per tenir una visibilitat per fer una cimera iberoamericana que estigui a l'alçada, que tingui un renom, que se'n parli bé de casa nostra i que a futur tingui rendibilitat pel país.

Però bé, també el proppassat 11 de novembre el ministre d'Interior, el Sr. Josep Maria Rossell amb bon criteri ens exposava doncs les prioritats del seu ministeri durant aquesta legislatura. I entre altres també ens va anunciar doncs l'adhesió d'Andorra al Tractat de Medellín. Aquesta adhesió és fruit en part, ens ho va explicar entre línies, de les relacions i els contactes que s'hi estan establint en el marc d'aquesta cimera.

Per tant la pregunta seria:

Ens pot informar el Govern quins altres compromisos, adhesions o tractats s'estan portant a terme o es volen portar a terme en el transcurs d'aquesta cimera iberoamericana?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. camp.

Per Govern, Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sra. síndica.

La veritat és que ara crec que aquesta pregunta s'allunya una mica de l'objecte de la pregunta que estàvem debatent i no vol dir que no li vulgui respondre, perquè em sembla molt pertinent la pregunta, però jo ara no li voldria proporcionar una informació que no acabi de ser del tot exacta.

Si em permet i prengui-s'ho amb totes les reserves, no em consta que hi hagi cap compromís des d'un punt de vista de subscripció d'un instrument internacional que estigui directament vinculat amb la Cimera Iberoamericana. Ara bé, és cert que com a conseqüència de la Cimera Iberoamericana i del fet que ostentem la secretaria pro tempore i tindrem la presidència, doncs es creen uns nexes i uns lligams amb tota una sèrie de països iberoamericans, amb els quals segurament abans teníem menys relacions bilaterals. I tenint en compte doncs que la nostra posició passa a ser més preponderant en aquest àmbit iberoamericà, sorgeixen oportunitats al tomb de determinats instruments, convenis que s'han negociat i s'han ratificat en aquest àmbit. Com per exemple el Conveni de Medellín, no? Però, no caminem per aquí perquè tinguem la presidència de la Cimera Iberoamericana, sinó que el fet de tenir la presidència de la Cimera Iberoamericana fa sorgir aquestes oportunitats i si veiem que poden ser positives pels interessos d'Andorra i dels seus ciutadans doncs les tirem endavant, de la mateixa manera que si veiem que no són interessants -ens ha passat amb altres convenis de l'àmbit iberoamericà- doncs, que ens han suposat o ens han fet pensar que suposaven compromisos financers importants pel nostre país i que no en trèiem suficients beneficis doncs en aquest cas, com no pot ser d'una altra manera, els descartem.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Alguna repregunta més...

Sr. Camp, en té una encara...

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

Sí, la pregunta anava en el sentit que m'ha contestat el Sr. cap de Govern. I, és clar, de fet a nosaltres ens preocupa, és a dir, tot el que sumi ja estem d'acord però, és clar, hi ha certs compromisos que es poden contreure i que això afecta al nivell econòmic, afecta a tot un desplegament legislatiu o pot arribar a afectar i, fins i tot, pèrdues de vegades de sobirania, no? Aquest Conveni de Medellín d'aquí poc passarà pel Consell General. Aquest ens va dir el ministre

que no afecta però, és clar, hem de ser cautelosos i tot el que es faci doncs, totalment d'acord en el sentit de sumar, només que sigui un, que sigui per sumar però que hem de ser curosos, com deia el cap de Govern, doncs aquells aspectes que no sumin, potser que no ens hi adherim.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Vol matisar Sr. Espot...

Alguna resposta...

El Sr. cap de Govern:

Sí, molt breument Sra. síndica.

Bé, jo crec que el Conveni de Medellín és un conveni en matèria de cooperació judicial, no crec que suposi cap pèrdua de sobirania. I, en tot cas, com qualsevol conveni internacional la darrera paraula la tindran vostès perquè evidentment el Govern pot signar-los però la ratificació correspon a aquest Consell General i, per tant, fins que no es ratifiquin i no tinguin l'aval del Consell General no entraran en vigor.

Però, no es preocupi en el sentit de què som molt conscients del que fem i no crec que hi hagi cap acte que tirem endavant vinculat a la Cimera Iberoamericana que es pugui entendre com una pèrdua de sobirania.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Sr. López, per repregunta.

El Sr. Pere López:

Ho faré en format de repregunta però en realitat és més un comentari perquè el Sr. cap de Govern ja ha dit varies vegades com que als grups de l'oposició s'havia acordat o consensuat de tirar endavant amb aquesta Cimera Iberoamericana i potser que expliquem les coses com van anar.

El cap de Govern... -almenys parlo per mi i desconec quina és la gestió que es va fer amb els altres presidents o presidents suplents de grup parlamentari-, ens va trucar per comentar-nos aquesta possibilitat, jo crec que quan la decisió ja estava presa... jo crec que quan la decisió ja estava presa i, almenys com jo ho vaig entendre, no era un projecte de l'envergadura i de l'alçada que se'ns està materialitzant avui en dia.

Jo reconec que des del meu punt de vista potser jo no era conscient del que suposa una Cimera Iberoamericana. A mi em va parlar el cap de Govern d'una reunió a la tardor del 2020 de caps d'Estat i d'un cost que no recordo però que em va parlar com d'1 milió o 1 milió i poc d'euros i que no era massa problema organitzar. Aquesta és la informació que em va ser compartida.

A partir d'aquí jo crec que no sóc jo pas l'únic que no sabia quina és la veritable dimensió del que suposa aquesta Cimera. Hem anat veient que això no és una reunió a la tardor del 2020 sinó que són moltes reunions al llarg d'un període molt llarg i que això té un abast a nivell de Govern, a nivell del Consell General que també té implicacions, i altres institucions que va molt més enllà del que se'ns havia explicat i per tant, deixi'm la reserva que jo no em sento compromès ni vaig donar cap acord a aquest projecte. Jo no tinc la sensació que se'm va transferir la informació adequada en relació al que suposava. Insisteixo que la decisió jo entenc que ja estava presa i ho vaig prendre més com una qüestió informativa que no que se'm demanés consulta en aquest sentit i, per tant, aquest és un projecte que aquesta majoria o l'anterior Govern ha decidit tirar endavant, i que quan tot passi ja podrem avaluar els beneficis, com deia la Sra. Vela, els costos, estaria bé que entre mig la gestió sigui el més curosa possible...

La Sra. síndica general:

Vol formular la pregunta Sr. López...

El Sr. Pere López:

...i que no hi hagi accions que no siguin dins de la legalitat.

I jo li demano Sr. cap de Govern que és el que entén com a cap de Govern que la decisió es va acordar amb els grups parlamentaris quan no va haver-hi més enllà d'una trucada de telèfon?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Bé, avui el Sr. López ha de fer una conclusió a totes les preguntes, no?

Escolti, vostè parla d'una conversa telefònica amb l'antic cap de Govern i com vostè comprendrà jo ignoro el contingut d'aquesta conversa telefònica.

Jo quan dic que tots els grups parlamentaris estaven informats és no només... Deixi'm parlar Sr. López! És no només per la informació que ens va traslladar a la resta de membres del Govern el propi cap de Govern, doncs en un Consell de ministres on ens va dir que efectivament havia fet trobades i explicacions detallades del contingut de la Cimera, i perquè a més a més jo recordo que al Ple del Consell General hi va haver una pregunta al respecte on jo crec que hi va haver ocasió d'explicar de forma concreta el contingut i el que suposa la Cimera Iberoamericana.

Jo no sé quina va ser la seva conversa amb el cap de Govern; jo el que sí que li puc dir és que de la mateixa manera, que avui també ho he fet, és molt difícil quantificar el cost exacte que això suposarà, -tot i que podem tenir un cost aproximat-... home, de la mateixa manera reconeguim que vostè sabia el que suposava des d'un punt de vista logístic una Cimera Iberoamericana, i si no ho sabia perquè no li van explicar, cosa que crec que no és cert, en tot cas ho hauria de saber. Tothom sap, o tothom hauria de saber que la Cimera Iberoamericana no és una reunió sinó que és una cosa que té molt més calat i que va molt més enllà perquè si fos una simple reunió justament jo crec que això suposaria un cost important i no en trauríem cap avantatge. El que té sentit d'una Cimera Iberoamericana és tota una planificació d'actes orientats a un determinat lema i una determinada finalitat per posar al món un país com el nostre, i al mateix temps per poder-ne extreure beneficis concrets pel teixit empresarial i pel teixit social del nostre país.

Jo crec que aquesta va ser la decisió que en el seu dia es va adoptar i evidentment doncs, fins que no haguem finalitzat aquesta Cimera al novembre del 2020 no podrem extreure una conclusió ponderada i adequada de si ha valgut la pena... però jo vull pensar que sí. O, en tot cas jo com no pot ser d'una altra manera, sóc el cap de Govern d'Andorra i assumeixo els actes adoptats en el passat Govern i intentaré honorar-los i tirar-los endavant de la millor manera possible pel bé del nostre país.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Alguna repregunta més...

Sr. López, li queda una pregunta.

El Sr. Pere López:

Bé, de fet tampoc volia posar una pregunta però en tot cas el cap de Govern ara ha dit que els grups

parlamentaris van ser informats i jo penso que és molt diferent del que ens ha dit al principi que afirmava com que hi havia hagut un acord entre grups parlamentaris. Jo insisteixo en què va ser una trucada de durada més aviat curta en relació a aquest projecte i, ja li he dit abans, jo desconeixia la veritable dimensió que suposava la Cimera Iberoamericana, però no tracti de donar-me la culpa a mi. Jo crec que el Govern va començar aquest projecte desconeixent la realitat del que hi havia aquí darrera i va sortint dia a dia la veritable dimensió d'aquest projecte i un dia es parla de costos econòmics, un altre dia de costos de seguretat i per tant jo crec que es va prendre una decisió una mica a la valenta. Però, en tot cas, ja hi haurà temps per analitzar-ho de manera més detinguda.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, això no és cert Sr. López!

Jo crec que ja havíem clos el debat i vostè, com en les tres altres preguntes, vol acabar vostè i vol sempre enriquir-nos amb els seus monòlegs.

Això que ha dit no és cert! Vull dir, afirmar que el Govern s'ha llençat en aquest Projecte sense ser conscient del que suposava, no és cert. De la mateixa manera que jo sóc prudent, sóc molt prudent a l'hora de traslladar en aquesta Cambra i a qualsevol altra institució o persona el cost total econòmic que suposarà i, evidentment també, els beneficis concrets que se'n derivaran, no pot dir que nosaltres ens haguem de llençar a aquesta aventura sense ser conscients del que suposava. Sabíem perfectament el que suposava, havíem participat durant molts anys en diferents reunions ministerials i cimeres de caps d'Estat i de Govern. Abans de prendre la decisió la ministra d'Afers Exteriors i el propi cap de Govern van estar en disposició de parlar amb els diferents països que havien organitzat aquest esdeveniment, estaven en contacte permanent amb la secretària general iberoamericana, Rebeca Grynspan i, per tant, abans de prendre la decisió i de traslladar-la als grups parlamentaris es va calibrar amb exactitud i amb tota la prudència del món però també amb tot el rigor que suposava.

Per tant, aquesta afirmació, jo de la mateixa manera que sóc prudent amb determinades coses, no li puc acceptar perquè crec que no obeeix a la realitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Pregunta número 5.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 de novembre del 2019, relativa al servei d'autobusos recentment instaurat.

Fou registrada amb el número 1075 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

Vist que el Govern va adjudicar la concessió de les línies del transport nacional de viatgers a Autocars Nadal, per a les línies de la vall Gran Valira i a la UTE Cooperativa Interurbana Andorrana, SA - Transpisa, per a les línies de la vall del Valira Orient i del Valira Nord.

Vist que el nou disseny de les línies es va posar en servei l'1 de setembre del 2019.

Vistes les nombroses deficiències manifestades per usuaris d'aquest servei de transport.

Es demana: els criteris que es van tenir en compte per redefinir les línies, els trajectes i les freqüències? I quins són els criteris d'avaluació que estan previstos per analitzar els nous serveis?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon pel Govern, el Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. síndica.

En el disseny dels nous trajectes de les línies del Departament de transport va seguir els criteris següents: primer, alineament amb el treball que s'estava realitzant per part de l'empresa adjudicatària del Pla de mobilitat integral de la Vall central, i redisseny dels trajectes dins d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany; segon, adaptació als canvis introduïts pels comuns d'Escaldes-Engordany -al carrer Santa Anna- i al Comú d'Andorra la Vella, -avinguda Meritxell, carrer Les Canals i avinguda Príncep Benlloch-; tercer, presa en compte dels

esdeveniments, socials, culturals i esportius que realitzen amb freqüència amb afectació als carrers més cèntrics a Andorra la Vella; quart, ubicació de l'Estació Nacional d'Autobusos com a punt de connexió neuràlgic per a l'arribada de línies de la Vall d'Orient, de la Vall del Nord i del bus exprés; cinquè, ubicació estratègica de parades en les quals es pogués fer un transbordament de línies de les diverses valls, com per exemple la de la Dama de Gel; sisè, diversificació de les línies provinents de la Vall d'Orient a l'entrada i sortida d'Escaldes-Engordany i creació d'un nou trajecte a l'Estació Nacional d'Autobusos fins el Pas de la Casa, línia 4; setè, càlcul de la distància i el temps a peu màxim des de qualsevol punt de connexió de la Vall Central a les parades d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany en desplaçaments a peu; vuitè, optimització del temps de trànsit de les línies; novè, re definició de les parades de la línia del bus exprés amb l'objectiu d'optimitzar la circulació en rotondes, i desè, allargament de la línia L1 a Sant Julià de Lòria fins a la rotonda de la depuradora sud i l'allargament de la línia 6 d'Ordino fins a la Cortinada per demanda dels usuaris.

Quant als horaris de les línies, es van preveure horaris similars als actuals amb millora en l'horari d'inici i al final de la línia.

Respecte a les freqüències es van preveure en funció de les hores punta i també en funció dels períodes d'estiu i d'hivern. S'adapten també les freqüències a les necessitats horàries dels usuaris que s'havien demanat.

Finalment, respecte als criteris d'avaluació del meu servei es té en compte els criteris de satisfacció dels usuaris, demandes per motius de necessitat a cobrir i, sobretot també, dades d'utilització que abans el Govern no tenia.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Per la rèplica, Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

La concessió de línies de transport nacional regular de viatgers es va adjudicar el 8 de maig del 2019, després d'un procés complicat i que, a més a més, va anar a tribunals. Es posa en funcionament l'1 de setembre.

Al mateix mes de setembre i coincidint amb el curs escolar, després de diferents queixes tant d'usuaris com d'alguns comuns pels horaris i els recorreguts de

les noves línies de bus, el Govern va fer alguns ajustos per millorar les freqüències del servei públic, en concret la línia 4, que dona accés al Pas de la Casa.

Van haver-hi desajustos inicials com ara els horaris, els recorreguts i la problemàtica amb els abonaments i les cues que es van produir per adquirir els tiquets.

Entenem que les incidències en nous canvis al transport públic acostumen a provocar sovint algunes alteracions als usuaris en qualsevol indret.

Per això, hauria estat necessari filar molt prim a l'hora de posar-ho en marxa per enviar clarament el missatge que el Govern apostava per un transport públic i en "un nou paradigma de la mobilitat".

Parlant de mobilitat, el Ministeri d'Ordenament Territorial ens ha fet arribar, un cop es va demanar la informació, el Pla de Mobilitat de la Vall Central que el ministre Gallardo ens acaba de comentar on podem trobar totes aquestes consideracions i indicacions que suposo, com bé ha dit, es van tenir en compte a l'hora de dissenyar doncs aquest nou paradigma i aquestes noves línies.

Per aquest pla, també hem conegut la creació d'un nou organisme l'Autoritat del Transport Andorrà (ATA) que serà l'organisme encarregat de desenvolupar aquest pla i que tindrà, suposo, molt a dir amb tot el tema de la mobilitat i el transport públic.

Al novembre coneixíem que s'estaven duent a terme canvis en les noves línies de transport regular que es van redissenyar al setembre: s'han modificat parades, s'han eliminat alguns girs en les rotondes que dificultaven enormement el pas de certs vehicles perquè, dit de pas, són vehicles massa grans pel centre vila.

S'ha corregit el fet que els autobusos no paraven en els dos sentits de la marxa davant de l'Estació Nacional d'Autobusos, l'eix principal dels transports regulars del país.

Hem conegut també que està en prova pilot fins el 31 de desembre la línia exprés que funcionarà fins a les 10 de la nit i la seva freqüència serà cada mitja hora.

Com a ciutadans i responsables polítics voldríem conèixer el procediment per avaluar el disseny de les línies, més enllà de la prova-error; volem saber quins són els propers passos que portin a augmentar el transport públic ja que al 2016 els desplaçaments de la vall només representaven el 10% dels desplaçaments i treure així dels nostres carrers el transport privat, com saber també quines són les previsions del ministeri titular del transport, a curt i mitjà termini en aquest camp.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies.

Sr. Gallardo, per la dúplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Efectivament, bona part dels ajustaments que s'han anat produint des de la posada en marxa des de l'1 de setembre, com vostè ha dit, l'adjudicació es va produir el 8 de maig quan entra en funcionament el Govern en aquesta legislatura ja hi havia una data fixada de posada en marxa i vam creure que aquesta data s'havia de mantenir i complir, vist els compromisos també que s'havien adquirit per part de les companyies per posar en marxa un nou servei de transport públic.

El que passa és que tres mesos després de la posada en marxa jo crec que no podem parlar de nombroses deficiències perquè, com vostè ha dit, hem anat ajustant sobre la marxa i tal com vam anunciar el dia que vam fer la presentació del nou model doncs, que admètem que quan es posa en marxa un nou servei segurament doncs, no seria un servei perfecte i que ens tocava anar en funció, un cop es posa en marxa el servei, anar ajustant les línies, les freqüències segurament, els mateixos recorreguts i, així ha estat.

Hem intentat estar proactius quant a les deficiències que s'han anat generant per donar resposta i donar solució als usuaris. Li puc dir que a nivell de queixes doncs, així com les primeres setmanes no van haver-hi moltes queixes escrites però sí que van haver-hi queixes que potser a nivell de xarxes socials es van manifestar, doncs aquest volum s'ha pacificat bastant a hores d'ara, això no vol dir que tot funcioni perfectament, al contrari, estem treballant i implementant mesures que ja vam anunciar que s'haurien introduït paulatinament. I per tant, ara ja estem en un calendari ja anunciat el dia de la presentació, estem en un període de prova de l'aplicació que alguns usuaris ja estan realitzant al seu telèfon que és mitjançant una aplicació al seu mòbil que els permet... és conèixer en tot moment el transport o l'autobús que estan esperant quan de temps trigarà a arribar a la parada per un servei de geolocalització. Això ja s'està testejant amb una sèrie d'usuaris que s'han prestat voluntaris a dur a terme aquestes proves.

Ha començat la prova pilot de les pantalles que informen del temps d'espera. Aquesta primera pantalla que informa d'aquest temps d'espera està ubicada a l'Estació Nacional i durant el 2020 està

previst, com vam anunciar, que aquestes pantalles es vagin introduint a la resta de parades del país.

Estem en el termini que havíem anunciat pel que respecta a la instal·lació de la segona plataforma, de la segona terminal de *ticketing*, que hauran de tenir tots els vehicles de tal manera doncs que quan un usuari s'incorpori a l'autobús doncs no hagi de fer el *ticketing* amb el conductor sinó que ho pugui fer amb una segona terminal i estem en el termini que vam anunciar en què ho volíem assumir.

Respecte a les incidències ja li he dit, nosaltres per escrit tenim un total de 80, la gran majoria estan resoltes; de les 36 que s'han fet directament al Govern, li puc donar la xifra exacta de les que 34 que s'han fet directament al Govern: 28 estan resoltes i les que estan obertes és que queden pendents de resoldre amb les companyies.

I, sobretot, el que em demanava dels canvis hipotètics o previsions que s'aniran implementant. Doncs, s'aniran implementant en funció... potser vostè no ho comparteix, en funció de l'opinió de la prova error quant a què estem molt proactius al retorn que ens fan els usuaris; per a nosaltres és molt important. I el que sí que li puc dir és que hem detectat alguns canvis que s'han d'implementar i ja ho hem anunciat, quant a política de preus; quant a línies, a hores d'ara em sembla que cobrim bastant bé, no se'ns ha generat cap petició més perquè com vostè sap també els busos comunals -que cobreixen una part del trajecte que no arriba el transport nacional- el que sí que li puc dir és que arran de la posada en marxa d'aquest servei doncs, al setembre teníem un ús mensual de 274.633 usuaris, i al novembre estem amb un total de 306.629.

La Sra. sòdica general:

Ha d'anar acabant Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. sòdica.

La Sra. sòdica general:

Entrem en les preguntes, Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. sòdica.

Gràcies per les dades Sr. ministre.

M'agradaria saber com es van determinar les característiques dels vehicles en el disseny dels nous itineraris perquè com abans he dit i, a més, és una cosa evident per totes a les persones -almenys per les que estem aquí-, que hi ha vehicles que són molt,

molt grans i que han provocat problemes en algunes rotondes sobretot al centre de les nostres viles, no?

Per això m'agradaria saber com es van determinar les característiques d'aquests vehicles, més enllà de la capacitat d'usuaris?

Suposo que van valorar la capacitat d'usuaris i, per tant, un transport molt més gran. Però com es va determinar sabent, doncs, el disseny de les línies per on passaven tots aquests autobusos?

Gràcies Sra. sòdica.

La Sra. sòdica general:

Gràcies Sra. Vela.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. sòdica.

Les característiques vénen donades justament per la capacitat. El que es va intentar és d'optimitzar el nombre de viatges de tal manera que cada viatge pogués, i sobretot en moments de màxima afluència, donar resposta i servei al màxim d'usuaris, amb l'objectiu també de reduir el trànsit de vehicles. Entenem que, quan més grans o així es va entendre quan es van demanar les característiques dels autobusos, com més gran fossin, doncs, més capacitat de càrrega tindrien, i aconseguiríem també, doncs, que hi hagués una reducció quant al nombre de vehicles que circulessin amb el subsegüent impacte en la reducció de contaminació.

És cert que en alguns casos, i això s'ha corregit, doncs, el fet que aquests vehicles tinguessin unes dimensions considerables, havia dificultat alguna maniobra en alguna rotonda en concret. Això tan bon punt es va detectar, amb el diàleg que tenim i el contacte que tenim amb les companyies que són adjudicatàries i que presten aquest servei, doncs, de seguida es va poder corregir, de tal manera que no hi haguessin aquests tipus de dificultats.

Gràcies.

La Sra. sòdica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Una pregunta més, Sra. Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Sí, gràcies Sra. sòdica.

Reprenen l'informe del Pla de mobilitat de la vall central, es parlava de desenvolupar un transport per poder donar servei a àmbits més allunyats com pot ser aquí a Andorra la Vella, Comella, Serradells,

Engolasters i la Plana. M'agradaria saber si s'han començat a fer aquests anàlisis, si podem comptar ja amb unes primeres dades sobre la possibilitat que existeixi aquest transport més enllà de la Vall Central?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Vela.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, perdó, disculpi, no l'he entès molt bé. Respecte a obrir zones com...

La Sra. Susanna Vela:

La Comella, la Plana, tot el que és Engolasters.

Gràcies.

El Sr. Jordi Gallardo:

D'acord, gràcies.

A hores d'ara no està previst.

Entenem, doncs, que això i de fet s'està produint així, actualment, doncs, és un servei que estan prestant els comuns amb coordinació també amb les línies i la circulació que està prevista a nivell de transport nacional, tant al Comú d'Escaldes com al Comú d'Andorra, com també el Comú d'Ordino i d'altres comuns, presten un servei de busos comunals que intenten cobrir aquelles zones on, diguéssim, no hi ha una demanda tan gran, però sí que hi ha veïns que volen utilitzar el transport o el mitjà de l'autobús, però que dintre del que és el disseny de les línies com a tal, no està previst i seria de difícil accés, també, per alguns vehicles poder enfilarse a determinats punts.

El que sí que intentem, doncs, és cobrir el màxim de territori a tot el país. De fet, aquest nou model de transport cobreix més quilòmetres de servei de transport públic. Això és el que està reflectit que hi hagi un increment en l'ús d'aquests tres primers mesos quant al nombre d'usuaris, i pensem, doncs, que en la mesura que anem avançant i anem ajustant les freqüències. I esperem, doncs, que a partir de l'any que ve, alguna política tarifària fomentarem i donarem resposta a aquells ciutadans, que creguin i confiïn en el transport públic.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Alguna altra repregunta més...

Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

M'agradaria, doncs, saber si em pogués explicar el Sr. ministre quins criteris s'han seguit per determinar les zones -zona 1, zona 2 i zona 3-, si això va per quilometratges, per dir-ho d'alguna manera, i quins són aquests?

I després li faria una altra repregunta.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica.

No són els quilometratges Sr. Camp. La zonificació es va fer en el seu moment tenint en compte, en primer lloc, les línies existents que ja donaven servei, intentant millorar, doncs, el territori a cobrir amb el nou model, i intentar generar, doncs, noves línies que potser no existien amb anterioritat. De fet no existien, i que enteníem que el nou model i a partir de la demanda que s'havia generat, enquestes amb usuaris del transport públic per saber, doncs, també si noves línies amb trajectes diferents serien del seu interès, podien donar peu a què tinguessin raó de ser, les línies. I així es va fer.

Però li he de reconèixer, per exemple una línia que estava prevista, que era fins a Soldeu, en el moment en què es va posar en marxa, de seguida les primeres setmanes es va detectar, doncs, que no era necessari mantenir-la perquè en el mateix trajecte, per exemple, hi havia la línia que pujava fins al Pas de la Casa i també la que pujava fins a Encamp.

I per exemple una demanda que s'havia de cobrir i satisfer, com era la part d'Escaldes i connectar-la amb el centre d'Andorra, no s'havia previst, tampoc s'havia generat la demanda, perquè es cobria amb transport comunal.

El que es va fer, per exemple i amb aquesta escolta atenta a les queixes o als comentaris i suggeriments dels usuaris, va ser reconvertir aquesta línia que hi havia fins a Soldeu amb una línia circular, que connectava, per exemple, la part alta d'Escaldes amb el centre d'Andorra la Vella que era una necessitat i una demanda que s'havia generat i s'havia deixat de cobrir, i que ràpidament vam poder cobrir.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Segona repregunta, Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

S , gràcies Sra. síndica.

Bé, nosaltres pensem des de Terceravia, doncs, que una xarxa de transport públic eficient, doncs, ajudarà a la mobilitat del país, ajudarà a treure vehicles de la xarxa viària, a la vegada, doncs, que també ajudarà a treure la pressió que es troben moltes persones que avui no es poden allotjar totes a les valls centrals. I em refereixo al tema de l'habitatge, i no solament al tema sinó el tema també d'atansar la vall central amb els camps de neu.

Per tant, doncs, penso que una gestió d'un transport públic eficient, doncs, pot beneficiar a totes les bandes, i amb unes tarifes, doncs, que siguin adients i que siguin assumibles, que no representin un perjudici per les persones que treballen als llocs més allunyats i que els llocs de feines els tenen a les valls centrals.

Per tant, doncs, penso que s  que hi estan treballant, penso que s'hauria de fer un esforç suplementari per intentar agilitar tot el trànsit, i aquest benefici de la mobilitat que no solament an s en benefici de la mobilitat sinó que an s en benefici de totes les famílies i les empreses que estan al país.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. síndica.

S , gràcies Sr. Camp, comparteixo la reflexió que ha fet vostè. No en tingui cap dubte que tant des del Departament de transport com des del ministeri del Govern, estem molt decidits a impulsar una mobilitat més sostenible, i quant a donar el màxim de cobertura i arribar també a les zones prop de les estacions d'esquí, li puc dir, doncs, que per exemple està previst que de cara a l'hivern es reforci, sobretot la sortida de les estacions amb horaris punta, perquè no hi hagi un col·lapse, que potser en anterioritat s  que es donava, per exemple al Pas de la Casa, quan els usuaris que volien utilitzar el servei de transport públic coincidien amb els treballadors i esquiadors. Tenim previst també fer una revisió de polítiques de

preu tant a la zona d'Arinsal com a la zona del Pas de la Casa.

I estem pendents per intentar donar i fomentar l'ús del transport públic, també, entre els joves i esperarem que durant el 2020 puguem fer, com ja he anunciat abans, una política tarifària més atractiva encara de la que hem pogut aprovar en la posada en marxa del servei.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Alguna altra repregunta m s...

Sr. Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

S , gràcies Sra. síndica.

Era per saber si línies comunals i línies nacionals comparteixen el mateix sistema de pagament i quina és la previsió d'integració, de coordinació, de col·laboració entre ambdues tipus de línia?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

S , gràcies.

Hi ha coordinació quant a les línies i al disseny de les línies, doncs, perquè les línies comunals han d'estar autoritzades pel ministeri que té la competència de transport, quant al recorregut perquè no hi hagi un solapament.

No hi ha unificació quant al sistema de pagament. Però s'està treballant, per exemple, des del ministeri amb una solució tecnològica que és la que li he dit que estem testejant, que ha d'incloure vàries modalitats de desplaçament. Ho estem treballant, i s'està treballant des de la legislatura passada, doncs, mitjançant FEDA Solucions. I estem intentant, per exemple, aquesta setmana aix  ho vam plantejar, que el col·lectiu del taxi es pugui integrar, doncs, per exemple també, en aquesta plataforma de pagament, de tal manera que podríem donar resposta al col·lectiu de taxistes que poguessin també compartir la modalitat de pagament i que ho poguessin fer també amb utilització d'aquesta plataforma.

Evidentment, doncs, seria interessant que tots els transports del país estiguessin integrats dins del que és la mateixa plataforma de pagament i aix  inclouria, doncs, la reflexió que vostè feia, les línies

comunals, però a hores d'ara no ho estan i no és competència del Govern, però tot i així es pot arribar a plantejar. I estava plantejat per una segona fase que aquesta mateixa solució permetés, també, una integració per poder fer el pagament dels aparcaments, de tal manera que tot quedés integrat dins de la mateixa solució tecnològica.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Alguna repregunta més...

Farem una pausa fins a les 18.30h.

Gràcies.

(Se suspèn la sessió.

(Són les 17.53h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.29h)

La Sra. síndica general:

Reprenem la sessió.

Pregunta número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa a la construcció d'un nou edifici per ubicar els despatxos d'Andorra Telecom.

Fou registrada amb el número 1078 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies.

En el marc del projecte fallit de construcció de The Cloud, es va enderrocar l'antic edifici d'Andorra Telecom a l'avinguda Meritxell d'Andorra la Vella, i només es va deixar en peu les instal·lacions tècniques.

Vistes les respostes que el Govern ha donat al respecte, i després de les notícies aparegudes en els mitjans de comunicació.

I vist, també, el Projecte de pressupost del 2020 de la parapública i un cop xifrada la construcció d'un nou edifici per ubicar els despatxos d'Andorra Telecom.

Es demana:

Quines seran les característiques de l'esmentat edifici i quan el Comú d'Andorra la Vella té de temps per retornar els espais cedits i els accessos, en les mateixes condicions que els va rebre, tal com diu el conveni signat entre les parts el propassat 5 de juny?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon per Govern, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Moltes gràcies Sra. síndica.

El passat 11 de juliol vostè i jo teníem l'ocasió de parlar en aquest hemicicle sobre el projecte de The Cloud. Com recordarà vaig comentar-li que treballaríem per tenir a final d'any una proposta per aquests terrenys. Una proposta que tingués present els requeriments i sensibilitats del Comú d'Andorra la Vella i de la ciutadania en general.

En aquest sentit, hem treballat en una doble direcció, mantenir un espai públic obert per a l'ús del ciutadà com demanava el Comú i disposar d'un edifici per Andorra Telecom que permeti acollir l'agència comercial i oficines i serveis tècnics de la companyia.

I a la proposta final donarà resposta a aquestes dos necessitats.

La idea amb la que es treballa és que part de la parcel·la que llinda amb l'avinguda Meritxell es pugui mantenir com a espai obert per a ús dels ciutadans, En aquests moments hi ha converses amb el Comú d'Andorra la Vella per fer-ho possible.

Pel que fa a l'altra banda de la parcel·la, la que llinda amb els carrers Bonaventura Riberaigua, Sant Salvador i de la Borda, es destinarà en part, i dic bé en part, a la construcció d'un edifici per Andorra Telecom.

Es treballa també en la línia d'alliberar espai per a la ciutadania en aquest indret.

Aquest immoble, com bé he dit al principi, acollirà l'oficina comercial d'Andorra Telecom, despatxos tècnics i administratius.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Per la rèplica, Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies.

Sí, efectivament, d'aquest tema ja en vàrem parlar al Consell de l'11 de juliol, i vostè a mi em va induir a un error. Suposo que va ser perquè no vaig entendre bé la seva explicació. Em va fer referència al conveni que havien signat la companyia amb el Comú d'Andorra la Vella quan parlàvem de la plaça existent, de les diverses places, etc., i jo vaig entendre que aquell conveni regulava el retorn de tots els espais públics ubicats allà.

Però un cop m'he llegit el dit conveni, aquest conveni només regula i té per objecte específic de regular el jardí vertical que tapa la façana de l'antic edifici tècnic o l'actual edifici tècnic.

Doncs, si jo ho vaig entendre malament, en demano disculpes, però em sembla que vostè, i he tornat a llegir les seves actuacions en diversos casos, i crec que vostè també ho va fer de manera que no fos gaire entenedor.

Només dic això.

L'origen de la pregunta d'avui és el pressupost d'Andorra Telecom en el qual vostès ja han xifrat aquest edifici. L'han xifrat en 10,6 milions d'euros, i l'han periodificat en tres anys, si no erro, que són el 2020, el 2021 i el 2022. En cada un d'ells hi ha unes quantitats que són substancials, perquè el 2020, que és l'any que ens afecta el pressupost aquest, que és l'any que ve, vostès ja hi destinen 3 milions d'euros.

Bé, aquests 3 milions d'euros jo entenc que no són pas per fer un concurs d'idees, perquè seria bastant més barat, que no són pas per rumiar-s'ho, són perquè allò, entendria que si ja s'hi volen gastar 3 milions d'euros és perquè ja hi volen construir alguna cosa, començar les obres, perquè sinó tindran certes dificultats en gastar-se 3 milions d'euros amb aquella parcel·la.

Jo també voldria fer un esment, que vostè tal com ha dit ja en la seva resposta prèvia, ens va fer aquí una sèrie d'afirmacions. És a dir, si em permet que les llegeixi perquè me les he puntejat aquí a la pàgina 20 del butlletí, vostè ens deia que l'anàlisi de les possibilitats que aquesta parcel·la ofereix, ha d'anar a càrrec del nou consell d'administració.

Vostè ens va dir que abans que finalitzi l'any 2019 i després d'haver analitzat totes les opcions possibles, donarem resposta i explicarem el destí final de la parcel·la. Ens sembla que més enllà en la pàgina 22, ens va tornar a dir que les oficines comercials i tècniques que actualment estan en lloguer, totes elles seran traslladades allà i que serà un projecte molt concret i que abans de final d'any, ens va tornar a dir que ens ho diria.

Bé, jo avui li brindo l'oportunitat, perquè d'aquí a final d'any queden pocs dies. Si ja tenen concretat exactament això, i si no doncs, esperarem d'aquí a final d'any religiosament. No tenim perquè tirar endavant més pressió. És normal que vostès Agafin el temps que sigui necessari. Van dir final d'any, doncs esperarem. El regal dels Reis.

Per altra banda, el que no entenc, és que quan es fan aquests tipus de previsions, vostès posen en el pressupost airoament 10,6 milions d'euros, que no és ni 8 milions ni 14, són 10,6. Jo vull entendre que si algú ja ha elaborat aquest pressupost per posar aquesta quantitat, que és ben respectuosa, es deu haver partit d'algun principi, no?

És clar, jo m'he estat mirant i dic, no pot ser que això ho hagin improvisat i que hagin dit, 10,6 milions... no, no. És clar, jo m'he estat mirant aquella parcel·la, deu tenir grosso modo uns 1.800 a 2.000 metres quadrats, agafant-la tota ella. Vostè ja ens ha dit que una part la destinaran a cedir-la a l'ús públic, que l'altra també és ús públic, encara que sigui la companyia, jo li recordo perquè sembla que només sigui d'ús públic la part que en gaudeix el Comú, l'altre també és ús públic. I bé, si aquesta parcel·la té uns 1.800 metres quadrats, allà s'hi podria construir fàcilment amb les normes constructives, sense fer cap barbaritat, com jo penso que era el Cloud, uns 10.000 metres quadrats o 14.000, bé 10.000, llavors he dividit els 10,6 milions per 10.000 i em surt un ràtio de 1.060 euros el metre quadrat. I dic, bé, això és acceptable, és un preu que segurament es deu poder construir. No sé si és aquest. És clar, com que no tenia informació he anat muntant la meva pel·lícula.

Però és clar, a mi el que em preocupa és que realment han tirat al vol una xifra de 10,6 milions i és que no hi ha ni una intuïció del que s'hi pot fer allà o què hi volen fer. És clar, jo després he estat rumiant, i dic, home, potser aquests senyors tenen problemes d'habitatge, en aquest país tenim problemes d'habitatge. Si volguessin fer 20 pisos tutelats a 100 o 120 metres quadrats, cada un, utilitzaríem...

La Sra. síndica general:

Se li acaba el temps Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

...2.600 metres quadrats, encara quedaria bastant.

Sí, acabo Sra. síndica.

També s'hi podria fer l'arxiu nacional, és un bon indret per fer-hi una cosa d'aquest estil, s'hi podria fer un col·legi, que a Andorra la Vella, al centre

ciutat no hi ha ni un sol col·legi. Els col·legis són a les afores. No ho sé. Espero que vostè, si avui ens dona alguna pista i sinó, doncs, esperarem a final d'any tal com vostè ens va assegurar.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Disculpi Sra. síndica, moltes gràcies.

En efecte Sr. Font, el consell d'administració iniciarà el procés de selecció de l'arquitecte per iniciar les accions necessàries per tirar endavant el projecte, i actualment ja estem finalitzant el programa concret de necessitats per poder fer aquesta licitació de selecció d'un equip d'arquitectura, procedir a fer la licitació abans de final d'any. I res em consta que és l'any següent. És a dir, ho farem abans del dia 31.

El conveni, com bé deia abans, del 5 de juny, al que vostè feia menció, abastava només l'embelliment de la façana nord de l'edifici tècnic, amb la instal·lació del jardí vertical. I el conveni aquest, com vostè bé ha vist, té la durada de 6 anys, renovable tàcitament d'any en any, i el conveni especifica que en el cas d'Andorra Telecom vulgui resoldre'l anticipadament, ho haurà de fer amb un preavís de dos mesos per cada any que falti per la fi del conveni. L'acord també preveu que els treballs necessaris de desmantellament i la retirada de les instal·lacions i de condicionaments seran a càrrec del Comú d'Andorra la Vella.

Però, vostè com bé ha dit, en la seva dúplica, en efecte hi ha els dos convenis. Hi ha el conveni que data de 5 de juny del 2019, i també tenim el conveni anterior que datava del 25 d'octubre del 2018, que feia referència a l'espai que hi ha ara a la part posterior d'Andorra Telecom, on hi havia hagut la caserna de bombers. I aquí també aquest conveni per dir-li que ha finalitzat el seu termini perquè aquest conveni havia estat signat per una durada d'un any i renovable. El conveni aquest acabava el 30 de novembre del 2018, que durava un any, i si les parts no manifestaven, al contrari, "el comú podrà continuar utilitzant l'espai. Això no obstant el comú es compromet a cessar la utilització d'aquest espai, deixar-lo lliure i expedit i en les seves mateixes condicions amb un preavís de tres mesos". És a dir que els espais que s'hagin pogut conveniar amb el Comú d'Andorra la Vella han estat en tot cas sempre conveniats perquè si Andorra Telecom hi

volia portar a terme algun tipus d'acció en qualsevol dels dos terrenys, doncs que es pogués fer.

Com bé li he dit, la part del davant on ara tenim les lletres d'Andorra, estem negociant amb el Comú d'Andorra la Vella doncs perquè aquell espai pugui ser definitivament un espai públic i per la ciutadania, i en la part posterior, vostè quan ha fet els càlculs, em consta que vostè és del ram de la construcció, i a mil euros el metre, malauradament últimament no es pot construir gran cosa.

D'on surt l'import aquest dels 10.600.000 que vostè manifesta?

Aquest import de 10.600.000 surt diguéssim de la part del darrera de l'edificabilitat que podríem tenir a la part del darrera, que serien uns 6000 metres quadrats i més o menys hem comptat amb una repercussió d'uns 1.400 euros el metre quadrat. I serà amb la part posterior que com bé li he dit abans, s'alliberarà també una certa part d'aquell espai per poder tenir en aquella zona les oficines d'Andorra Telecom. Vostè em parla de col·legis, em parla d'infraestructures o d'habitatges socials que evidentment són necessitats que hi ha al país, però també el que necessita Andorra Telecom és poder disposar d'unes oficines comercials en un indret cèntric per facilitar l'accés als clients d'Andorra Telecom i que sigui més fàcil per als usuaris.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Entrem en el temps de repreguntes, Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sra. síndica.

Primer de tot, l'altre dia quan ens va fer arribar el contracte amb el comú, ens va fer arribar només el que he citat abans, el posterior, el que regulava. L'altre no ens el va fer arribar, doncs l'ignorava, segurament hagués hagut de ser jo més curós i buscar a veure si n'hi havia algun. Però vostè aquell dia no ens ho va mencionar.

A veure, això vol dir que són tres mesos abans que se li ha de dir al comú en el cas més desfavorable, que és en el cas de la parcel·la ocupada horitzontalment, però en el cas de l'altre contracte que és la part vertical, jo penso que si vostès volen fer alguna actuació en aquella parcel·la, avui ja li han de començar a dir al comú que ho comenci a treure perquè si calculo bé cinc anys que els hi queda, a dos mesos per any tal com diu el contracte i volen gastar-s'hi tres milions d'euros en aquella parcel·la, cal que comencin a agafar els trastos i que comencin a marxar.

Jo que passin els Nadals, que allò quedi molt bonic i tal i que en gaudeixin, perfecte, però hem de ser curosos i hem de ser seriosos i hem de respectar els acords i els convenis.

Bé, jo de totes maneres no m'ha quedat clar quin és l'encàrrec, perquè jo sóc molt insistent en aquest tema, quin és l'encàrrec que vostès faran en el possible tècnic que presenti un projecte i que vostès triïn, quin encàrrec li faran? És a dir, em sembla que ha parlat de 6400 metres quadrats de despatxos, tot es queda centrat en 6400 metres quadrats de despatxos i la resta es cedirà a l'espai públic? És aquest l'encàrrec que farem a l'arquitecte o li deixarem llibertat perquè utilitzi el màxim de metres quadrats edificables de la parcel·la?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Primer de tot Sr. Font disculpi'm de no enviar-li l'altre conveni, en cap cas no va ser intencionat. A més és un conveni que li he exemplificat les modalitats que tenien.

Pel que fa la part anterior, el que és el jardí vertical, evidentment aquella façana de l'edifici com vostè sap és una façana sega d'un edifici. El Comú d'Andorra la Vella doncs ho ha embellit de manera provisional amb un jardí vertical que pensem que està molt bé, però el que passa és que aquí nosaltres hi ha tot l'edifici tècnic i això sí que s'ha de protegir bé.

Altra cosa és quan em parla vostè dels tempos de la construcció Nosaltres com bé li he dit, vostè ha fet molt bé el càlcul, ha sigut molt "avispat", els dos mesos pels cinc anys que queden són deu mesos. Com vostè sap entre que es prepara un projecte, entre que es treu la licitació del projecte, s'inicien les obres, es comencen les obres d'excavació. Molt sovint aquests períodes preparatoris són superiors a un any, i nosaltres un cop que tinguem el projecte i tinguem la licitació de les obres, ja serà quan nosaltres podrem enviar al Comú d'Andorra la Vella doncs la recessió d'aquest conveni si escau.

L'encàrrec que nosaltres li farem al tècnic, com bé li he dit, estem realitzant des d'Andorra Telecom el programa específic de necessitats doncs que té la companyia. I el programa específic de necessitats és doncs per una banda, les oficines d'atenció al públic i comercials. En l'indret que es troben ara va ser un lloc amb una provisionalitat, realment volem que

Andorra Telecom gaudeixi d'uns espais dignes per rebre tots els seus clients, i després tots els despatxos tècnics i administratius que estan en el mateix edifici situat a la plaça de la Rotonda. Seria suplir tots aquests espais.

També com li he dit el que no volem tampoc és en aquella zona tornar a construir un edifici que d'alguna manera faci tub a la zona on hi ha l'edifici. És a dir que hi ha hagut aquest espai públic on hi ha la mateixa Església del Fener, i aquell espai el que es vol és que es mantingui doncs un espai molt més ampli del que hi havia hagut amb anterioritat, doncs perquè la gent en pugui continuar gaudint i aprofitant per fer certs esdeveniments.

Nosaltres hem calculat que amb aquest programa de necessitats, entre ja li dic, entre 5000 i 6000 metres la companyia tindria suficients metres per encabir les necessitats que té...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, Sra. síndica.

...i aquest serà una mica el condicionant que nosaltres posarem als arquitectes doncs perquè ens facin la proposta de projectes.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Segona repregunta, Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Sí gràcies.

Clar, això canvia bastant, 6400 metres quadrats amb 10,6 milions, el preu del metre quadrat aquí ara sí que surt sobrat, penso jo. Però de totes maneres el que a mi em preocupa és que vostès estiguin tenint un criteri estètic, que el respecto només faltaria. Dedicarà ara en aquella plaça, que què bé que quedarà aquell espai airós, diàfan, tal i que qual, i que nosaltres ocuparem el mínim. Però, és clar, d'espais com aquests al centre de les ciutats al nostre país, no n'hi ha gaires. I jo diria que allà hi veuria més aviat uns habitatges socials. És a dir que estaria disposat inclús a posar les oficines en un altre lloc menys cèntric. Que la gent que va a les oficines en principi no necessita tant que sigui cèntric, que el dia que vostès decidiran dedicar-se a fer habitatges socials, doncs una parcel·la com aquesta seria molt

benvinguda perquè allà la gent es podria desplaçar a peu, tindria supermercats, tots els serveis, etc.

Jo em pensava que farien les dues coses, el que no hagués pensat mai és que afavoririen de forma tant directa l'envelliment de la parròquia, que no ho crítico, vostès facin el que els hi sembla. Però bon regalet li fan al Comú d'Andorra la Vella. Aleshores jo penso: no seria més útil aquesta parcel·la aprofitar-la més i totalment i a més tampoc m'ha parlat de quantes plantes d'aparcament es faran allà quan en aquella zona hi ha una mancança molt severa de pàrquings?

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Començaré una mica pel final, vostè em parla de les places d'aparcament. És cert que en aquell indret poden faltar places d'aparcament, però com vostè sap la competència dels aparcaments és del comú i no del Govern.

Nosaltres entenem que en aquell espai, el fet que hi hagi espais públics donen molta més qualitat de vida. Ja s'ha vist amb l'exemple ara quan s'ha alliberat. És a dir que el Govern també ha fet una reflexió en aquest sentit, i per això justament hem negociat amb el Comú d'Andorra la Vella doncs la part que dona a l'AVINGUDA Meritxell, que pugui esdevenir públic al 100%. I quan li parlo d'aquestes negociacions que estem fent amb el Comú d'Andorra la Vella, en les mateixes negociacions també estem parlant de què hi pugui haver una possible opció de permuta amb algun terreny de cessió que hagi obtingut el Comú d'Andorra la Vella. A més li diré, a proximitat però tampoc el conveni no està tancat, no convé avançar-me en esdeveniments, però el que sí li puc dir és que podríem obtenir per la via de permuta doncs una parcel·la de valor equivalent a proximitat del centre i bastant pròxima a la parcel·la aquesta d'Andorra Telecom.

Nosaltres entenem que els clients que estiguin en aquella zona d'Andorra Telecom, doncs també donarà o generarà més activitat econòmica i comercial en la zona aquesta de Prada Ramon, que pensem que és important que torni a tenir aquest tipus d'instal·lacions en aquest indret.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Repregunta, Sr. Font, tercera.

El Sr. Jordi Font:

Bé, vostès volen permutar, això no ens ho havia dit, això ho celebro, però és que no en veig la necessitat. És a dir si vostès realment com a Estat, com a país, nosaltres necessitem d'un terreny que és propietat del comú, que menys instaurar negociacions amb el comú perquè ens el cedeixi.

Després també ens ha dit que els pàrquings és potestat o responsabilitat del comú. A veure, el comú que jo sàpiga forma part de l'Estat i és responsabilitat de tothom. A mi em sembla que seria una solemne equivocació. He trobat la paraula menys ofensiva. Una solemne equivocació de fer qualsevol tractament en una parcel·la tan cèntrica com aquella i no explotar al màxim les plantes escaients o possibles per fer-hi aparcaments soterranis. Vull dir, inclús si s'hagués de deixar com a plaça a la part de d'alt, vostè no creu que seria seriós explotar al màxim les possibilitats d'aquella parcel·la?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Jo penso que explotar al màxim aquesta parcel·la també és fer sobretot un bon espai públic perquè la gent en pugui gaudir.

L'aparcament, nosaltres hem tingut els informes de quan es va fer el projecte de construcció de l'edifici The Cloud. Com vostè sap hi van haver molts informes, i alguns informes d'aquests doncs ens serveixen per saber l'estat del subsòl en aquell indret, i el que és cert és que en aquell indret hi ha els nivells de la capa freàtica doncs estan molt alts i se'ns aconsellava de què només féssim una sola planta de soterrani. I això és el que es projectarà o s'indicarà que s'hauria de fer doncs una planta de soterrani per poder fer els aparcaments. Però més enllà d'aquí el que no farem allà serà un aparcament públic perquè la parcel·la no donaria o el cost que suposaria fer aquest aparcament públic en aquell indret, seria massa superior.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Alguna repregunta més...

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Sí, vostè em parla dels estudis que van tenir quan volien construir aquella barbaritat que es deia The Cloud, però és clar allà parlaven vostès de quatre soterranis. Jo no li estic parlant de quatre soterranis, li estic parlant de dos soterranis i que l'aigüeta que hi hagi allà més el nivell de la capa freàtica avui en dia amb la tecnologia que disposem, no siguem capaços de tractar això, jo penso que és una mica fotre's de la professó.

Sincerament, jo penso que vostès allà amb aquesta actuació no han tingut la cura que la ciutadania hagués esperat de vostès com a Govern. Vostè allà a the Cloud han llençat a les escombraries, al meu entendre, diners públics però amb quantia important. Si els números no em fallen i si vostè m'ho rebut els hi podré dir perquè els tenim tots aquí més o menys justificats, entre el que s'ha llençat per part de Govern més el que s'ha llençat per part de comú, que de fet són tots diners públics, -dic llençat perquè s'haurà de tirar tot a terra per fer-hi la nova actuació que s'hi hagi de fer-, doncs el que s'ha fet fins ara no val, s'haurà de derruir i aquests materials a més s'hauran de tractar, s'hauran de reciclar, etc., etc.

Però menys de tres milions i mig d'euros, no estem de diner públic que s'ha malgastat, i que s'ha tirat. Jo penso sincerament que és la nostra obligació com a consellers de denunciar públicament aquest fet i de demanar les responsabilitats que calguin perquè això no val més. En aquest país, adés estàvem parlant de tensionar el mercat per una insignificant puja de la mà d'obra, que a més crec que seria justificada i que reverteix en la societat, en canvi aquest tensionament que vostès han provocat en les finances públiques, crec que no és de rebut. Si vostès creuen que és de rebut, ja m'ho explicaran.

La Sra. síndica general:

Ha de formular la pregunta Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

L'acabo de posar.

Si vostès creuen que és de rebut, ja ens ho explicaran.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Sr. Font, no és de rebut, però deixi'm dir-li alguna cosa.

Per tot l'explicatiu que vostè m'ha fet fins ara, em dona la sensació si no m'equivoco que vostè m'ha dit que vol que s'edifiqui el 100% d'aquesta parcel·la per poder-la fer en el cas que sigui i que aquest espai públic del qual estem parlant, que desaparegui i que sigui només edificació, ja sigui amb escoles, amb edificis o amb el que sigui, jo no li discuteixo. I nosaltres en aquest cas som de l'opinió que pensem que aquest espai que està al centre d'Andorra, pensem que també és molt important doncs utilitzar-lo al mínim per part d'Andorra Telecom, però sobretot obrir-lo molt a la ciutadania i que sigui un pulmó d'oxigen en aquesta zona.

Vostè després em deia que s'havien projectat quatre soterranis. Mai en cap cas s'havien projectat els quatre soterranis, però sí que és cert i vostè que és del món de la construcció ho sap molt bé, doncs que quatre soterranis seria factible de fer-los però els mitjans tècnics que s'haurien de posar i els mitjans econòmics serien tan elevats que faria que l'opció aquesta que s'hauria posat, seria malbaratar els diners.

Recordo al final de la legislatura passada doncs es va parlar molt dels costos i vam tenir alguna sessió de consell de preguntes doncs també relacionada amb els costos de l'edifici The Cloud, i vostè em parla de 3,5 milions d'euros quan no és així. Si no recordo malament estàvem parlant d'una xifra 1,5 milions d'euros que s'havia gastat amb els projectes i altres costos associats. Perquè els altres elements que s'havien fet eren estudis que nosaltres fem servir, eren l'enderroc de l'edifici de bombers, era l'enderroc de l'antiga seu d'Andorra Telecom i la posada en bon estat de la plaça que feia molt temps que estava en desús i amb període d'obres i amb provisionalitat amb obres. No vulgui també com el seu company de partit o de bancada, el Sr. López, buscar... ja el coneixem, el titular dient que Andorra Telecom ha malbaratat 3,5 milions d'euros. Sembla que sigui el que busca, busquen només la frase titular, quan jo al titular li posaria que "El Sr. Font del PS el que vol és que s'edifiqui el 100% de les parcel·les d'Andorra Telecom i de l'antiga caserna de bombers.

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

És que clar, jo no el provocho a vostè o no provocho cap titular, i sembla que vostè només busqui el titular que pugui ser més mediàtic per vostè. El Govern de DA o de DA de la legislatura passada ha malgastat 3,5 milions d'euros...

La Sra. síndica general:

Vagi acabant Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

...en aquest espai.

Sí, Sr. síndica, vaig acabant.

Doncs penso que s'han de dir les coses pel seu nom, nosaltres al final de la legislatura passada ja vam donar les xifres exactes del que era, ara vostè el que no pot dir és que s'han malbaratat més de 3,5 milions d'euros perquè això és completament fals.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Alguna repregunta més...

Sr. Camp, vostè ha aixecat la mà primer.

Sr. Camp, Sr. Miró, Sr. Sánchez també.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Celebro que per una vegada que el The Cloud doncs no veiem més algun núvol, i que hi veiem alguna cosa més. Això estarà bé veure-ho com surt d'aquí el pressupost. I també me'n vaig donar compte, també vaig estar mirant el pressupost d'Andorra Telecom que destinava aquestes partides, i evidentment aquests dies, no sé si és per qüestions que estem a prop d'uns comicis, doncs ha sortit que la part del davant d'aquesta plaça quedarà pública en benefici del Comú d'Andorra la Vella i dels ciutadans, i que a la part del darrera doncs s'instal·laran les noves oficines d'Andorra Telecom i així deixarem de pagar aquests lloguers que estem pagant en aquesta altra zona, i els ciutadans no estan tant ben atesos.

Però aquí, aquesta plaça quedarà pública, tots som conscients que Andorra Telecom és un organisme públic, però se'n beneficiarà una sèrie de ciutadans, se'n beneficiarà una sèrie de comerços, se'n

beneficiarà una sèrie de gent, més els uns que els altres.

Que jo recordi, la llei del sòl preveu una sèrie de mecanismes i d'instruments urbanístics que tenen un efecte legal en quant a aquest benefici que poden tenir per les plusvàlues que agafin els comerços i tota aquesta zona. Per tant, a mi m'agradaria preguntar si és que el Govern en aquestes converses que ha tingut amb el Comú d'Andorra la Vella ha previst el desenvolupament i el desplegament de tots aquests beneficis que poden arribar a tenir doncs aquestes botigues i aquesta zona. Perquè aquest diner que és públic, si és d'Andorra Telecom, potser hauria d'anar destinat a fer inversions a tota la ciutadania perquè som de tots Andorra, i si beneficia més als uns que als altres, quin sistema de repartiment de riquesa hi ha d'aquest hipotètic benefici?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Com sempre Sr. Camp, és complex entendre les seves preguntes, o són rebuscades, i he d'entendre bé per allà on vol fer-me anar, no m'hi he acabat de trobar.

Però bé, entenc que vostè m'està dient en el cas que no es fes res s'hauria de construir el 100% d'aquestes parcel·les que són d'Andorra Telecom, perquè són d'Andorra Telecom. Si no ho fem hauríem d'agafar i els comerços adjacents se'ls hi hauria d'aplicar algun tipus de taxa o d'impost addicional per estar en aquest espai. Nosaltres som de l'opinió que des d'Andorra Telecom i amb el Comú d'Andorra la Vella, ja li estic parlant, estem mirant de permutar uns espais per valor equivalent justament per alliberar aquest sòl que és en benefici de tota la ciutadania, i quan li parlo de tota la ciutadania és no només dels veïns d'aquella zona, sinó de tota la gent que passeja i de tots els turistes que ens visiten. Pensem que és així que farem guanyar valor al comerç i a la zona aquella que pensem que això és molt important.

Això és com quan vostè, els que potser provenim de parròquies altes doncs, és molt important, també es fan moltes inversions en pistes d'esquí que després beneficien al conjunt del país perquè la gent es trobi més a gust a les pistes d'esquí, doncs, quan pugen a esquiar a Arinsal, per exemple, la gent al final agraeixen que les instal·lacions estiguin ben fetes

amb les inversions que s'hagin fet. De la mateixa manera quan baixen al centre de la ciutat, si les coses són més maques i són més espaioses doncs, es trobaran més a gust en el nostre país i, els comerciants que hi ha en aquella zona treballaran més? Doncs, probablement sí que treballaran més perquè aquella zona serà més espaiosa, però bé, nosaltres entenem que aquella zona és una zona sobretot, el principal repte és que sigui en benefici de la ciutadania.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Miró...

Sr. Camp vol fer la seva segona...

Perdoni, Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Si vol fer-la, així jo no la faig.

La Sra. síndica general:

Endavant Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Sr. ministre hi estem d'acord. Vostè és fill d'Encamp, i Encamp ha sigut el primer comú que ha fet aquest desplegament, primer ho ha fet al Pas de la Casa i ara no sé si ho farà amb l'avinguda que s'està fent al centre d'Encamp que s'està remodelant. I sí que és cert que tots estem d'acord que s'ha de fer això, però és evident de què en sortiran més beneficiats i no vull anar en contra del comerç, Déu me'n guardi! Vull que el comerç en aquest país funcioni, però els comerços que estaran en aquella zona treballaran més, els propietaris d'aquelles botigues cobraran més lloguers i, per tant, aquelles altres zones deprimides d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany o de la resta del país, doncs també han de tenir dret a percebre alguna cosa a canvi de què tot això funcioni.

Per tant, és un mecanisme de compensació que vostè coneix perfectament, de la Llei del sòl que ho preveu, i per tant li deia en aquest sentit. Vostè ja m'ha entès.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Moltes gràcies Sra. síndica.

Ara, Sr. Camp, haig de dir que l'he entès. Quan m'ha fet l'exemple d'Encamp, l'he entès perfectament.

Parla de les contribucions especials i aquí les contribucions especials són els diners, com vostè sap, que fa pagar la parròquia que fa unes obres en uns carrers o on sigui i que fa pagar la part proporcional. I aquí, segons em consta, ni el Comú d'Andorra la Vella ni el Comú d'Escaldes quan han remodelat tota l'avinguda Meritxell i Carlemany, doncs no han imputat aquestes contribucions especials.

Nosaltres aquí no fem l'obra, no es podria cobrar unes contribucions especials per fer un edifici perquè tampoc estem portant una millora amb el d'allò... I l'única parròquia que ho ha fet ha estat la Parròquia d'Encamp fins a hores d'ara, i tenim a la Parròquia d'Andorra la Vella que al fer tota l'avinguda Meritxell i Carlemany, no em dirà que no està més maca, i que potser així gràcies a això s'està treballant més però aquestes també són les polítiques que porten a terme els comuns per fomentar l'activitat econòmica, i per aquesta banda poden obtenir més ingressos.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Ara sí. Gràcies Sra. síndica.

A veure, sense fer titular, eh, Sr. ministre, no en vull fer cap. El que passa és que jo a aquest senyor d'aquí al costat el conec i, sap de números el tio, afina.

Ràpid Sra. síndica.

Entre estudis, demolició -que vostè ha dit-, projecte *The Cloud*, lloguers que fa no sé quant temps que vostès estan pagant a la rotonda, places que ha fet el Comú d'Andorra la Vella, que com bé deia l'amic Jordi Font, també és l'Estat... és el Comú d'Andorra la Vella, però és l'Estat, un nou projecte que ara vostè torna a començar, m'hi jugo el que vulgui que arriba als 3 milions i mig, sinó, ens donarà la contesta en la propera trobada de preguntes.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Miró.

Sr. Torres si vol contestar avui o a l'espera de la propera?

El Sr. Jordi Torres:

No, gràcies Sra. síndica.

Ja veig que no va de preguntes, va d'apostes.

Doncs, jo m'hi jugo Sr. Miró...

(Se sent riure)

No, no m'hi jugo res! És un toc humorístic.

Entenc que el Sr. Font ha fet els càlculs i els números i potser sí que pot sumar una quantitat, jo no li sé dir perquè no he fet la suma aquesta que m'està mencionant ara últimament, sé que la vam fer la legislatura passada i el que sí és cert és que els diners que d'alguna manera no es podrien recuperar serien de l'ordre d'1 milió i escaig d'euros. Els altres eren obres efectives que s'havien fet, i les obres efectives eren la construcció de la plaça, la demolició com bé li he dit, i el que he dit abans amb anterioritat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

La meua pregunta és la següent: quantes plantes soterrades té l'edifici tècnic d'Andorra Telecom?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Sr. Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs, no li sé dir quantes soterrades té. Ho sento molt.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sra. Montaner, vostè volia preguntar...

La Sra. Carine Montaner:

Sí, és que a la legislatura passada, Sra. síndica, doncs s'havia xifrat i eren 3 milions i escaig i això ja ho tinc publicat en el meu Facebook. Hi havia... Vam fer moltes preguntes... ja fa temps, he fet una mica d'història. Llavors eren 3 milions i escaig, sí Sr. ministre, en la legislatura passada.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Montaner.

Alguna pregunta més...

Vol respondre Sr. Torres...

El Sr. Jordi Torres:

Sí, potser Sra. síndica per al·lusions.

I ho sento Sra. Montaner, no tinc Facebook. En tot cas buscaré algun company que tingui Facebook i que m'ho deixi consultar.

Però ja li dic, els imports... jo recordo perfectament que els imports -i justament va haver-hi aquest debat en el si d'aquesta Sala en l'última legislatura- jo penso que va quedar molt ben explicat quina part venia del projecte, quina part s'havia pagat als arquitectes, quina part era pel desmunt, i quines parts també es podien aprofitar.

O sigui, jo crec que va quedar molt ben definit en la legislatura passada i ara sembla, com que tornem a estar en període electoral, sembla que hi vulguem tornar a sucra pa.

Jo penso que durant aquesta sessió de control de preguntes he estat clar sobre la voluntat d'Andorra Telecom, sobre la bona predisposició que té Andorra Telecom amb les negociacions que s'estan portant a terme amb el Comú d'Andorra la Vella per tenir uns espais dignes, alliberar espai en aquella zona que és en benefici de tota la ciutadania i que Andorra Telecom pugui disposar dels espais necessaris per l'oficina comercial, serveis tècnics i administratius.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Pregunta número 7.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019,

relativa a la desatenció de les demandes efectuades des del col·lectiu de la Gent Gran.

Fou registrada amb el número 1079 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Vistos els punts establerts com a prioritaris des del col·lectiu de la Gent Gran i que vénen reivindicant des de fa molts anys com són, per exemple: la generalització del tercer pagador; el nomenament d'un membre representant al col·lectiu que participi activament en els treballs de definició de la Cartera de Serveis; la millora de les pensions més baixes; la cobertura de la CASS dels serveis de podologia o l'ampliació de programes de prevenció de càncer (ampliant l'edat de cobertura en el cas del càncer de mama i creant nous programes de prevenció per als càncers de pròstata i colon).

Vist que des del PS entenem que les reivindicacions formulades pel col·lectiu de la Gent Gran són del tot lògiques i plenament legítimes.

Vista, per altra banda, la gestió efectuada del diner públic en àmbits com per exemple el de les inversions (amb projectes milionaris fallits o desviacions pressupostàries monstruoses) o en els nomenaments, ja sigui de ministres, secretaris d'estat o càrrecs de confiança en les diferents entitats, fundacions i òrgans de tot tipus creats per l'actual i l'anterior majoria.

Es demana: per què el Govern continua sense donar resposta positiva a les reivindicacions formulades des del col·lectiu de la Gent Gran?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Respon pel Govern, el Sr. Joan Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Gràcies Sra. síndica.

Sr. López, en primer lloc li volia comentar que el meu ministeri i el ministeri del Sr. Filloy no ha desatès les demandes efectuades pel col·lectiu de la Gent Gran.

Des de l'estiu fins ara són diverses les reunions que han fet amb l'actual president i part de la junta a la que li hem donat resposta i la generalització de les demandes que ells feien.

En primer lloc parlaré de la generalització del tercer pagador. Li he de dir que la generalització del tercer pagador dintre de la via preferent, sempre dintre de la via preferent, és a dir dintre del sistema de sanitat pública que nosaltres considerem que és el sistema segur, eficient i que aporta millor qualitat d'atenció al pacient, entenem que l'accessibilitat ha de ser igual per les persones grans que per les persones joves.

Feia una intervenció recent el Sr. Padreny i parlava de les dificultats, de vegades, dels joves amb salaris baixos per accedir a diverses prestacions, doncs, entenem que ha de ser per a tothom, no ha de ser discriminatori per a uns o per altres sinó que tal com ho veiem és una generalització del tercer pagador dintre de la via preferent per a tots els assegurats a la CASS. I, per tant, en els propers mesos, molt aviat així que l'operativa estigui enllestida -la CASS ja hi està treballant i nosaltres també- doncs, hi haurà un tercer pagador per totes aquelles persones que accedeixin al sistema sanitari públic i utilitzin la via preferent. Això s'anirà implementant per etapes, la darrera serà la farmàcia però per a la farmàcia necessitem prèviament la recepta electrònica, però pel que és per accedir al metge especialista, les prestacions que deriven del metge especialista, laboratoris i radiologia en molt pocs mesos ho tindrem.

Sobre el nomenament d'un membre representant al col·lectiu que en principi activament està en la cartera de serveis, he de dir-li que l'acordat darrerament en aquestes reunions amb la Federació de la Gent Gran i que amb ells els hi satisfà és que col·laboraran en l'elaboració d'aquelles prestacions de la cartera de serveis que afecta a la gent gran, com per exemple pot ser la podologia o les malalties cròniques de la gent gran i, per tant, aquesta és la solució que hem donat més que estar com a membre permanent i s'han sentit satisfets amb aquesta resposta.

Quant a la podologia he de dir que aquells beneficiaris de la pensió de solidaritat, des del febrer del 2019, tenen una subvenció de 10 euros a més de la de la CASS per accedir al podòleg, però òbviament això potser no és suficient. També he de dir que això ho han utilitzat només tres persones. Ho vam analitzar amb la Federació de la Gent Gran i van dir que potser no s'havia fet prou difusió, però en tot cas això ho acabarem, com he dit abans, d'arrodonir dintre del que és l'elaboració de la cartera de serveis que també com vaig anunciar en la meua compareixença en la comissió legislativa, doncs la volem tenir abans de l'estiu.

També he de dir que al SAAS hi ha una Unitat del peu diabètic molt utilitzada per la gent gran i per

tant doncs, ja s'han fet coses en base al Servei de podologia.

Me n'aniré a... El millor de les pensions baixes, jo crec que avui ha estat respost tant pel cap de Govern com pel ministre Filloy, per tant no vull reiterar-me amb el que ja s'ha dit.

Posteriorment sobre els cribratges, no prevenció. És cribratge dels càncers tal com també vaig anunciar en la meua compareixença el càncer de mama a partir de la propera ronda que s'apropa al 2020, s'amplia de 69 anys a 74 anys tal com recomanen els estàndards internacionals.

Sobre el càncer de colon com saben s'ha comprat un programa, aquest programa s'està adaptant a Andorra, s'està muntant l'operativa, hi ha una disposició pressupostària al respecte i també creiem que en els propers mesos i abans de l'estiu tindrem em marxa el cribratge de càncer de pròstata... Ai perdó, del càncer de colon.

Sobre el càncer de pròstata aquí vostè m'ha d'aclarir exactament a què es refereix perquè són moltes les modalitats que s'han discutit de càncer de pròstata i no sé exactament perquè a les reunions darreres de la Federació de la Gent Gran tampoc no hem trobat que això fos un problema.

I finalment, crec que amb això li dono resposta a les preguntes que vostè m'ha fet. No em voldria deixar res perquè són moltes i, en fi...

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Martínez Benazet.

Per la rèplica, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Jo crec que vostè ha anat contestant i li agraeixo que hagi contestat a diferència d'altres companys col·legues seus al Govern. Aprofitaré i també aniré per feina i també li contestaré o li aniré contestant algunes de les coses concretes que són objecte de la pregunta.

És clar, sap Sr. Martínez Benazet, vostè és el quart ministre que parla o que promet, de l'actual majoria o de l'extensió de l'actual majoria el tema del tercer pagador. El tema del tercer pagador està promès per la ministra Cristina Rodríguez des de l'any 2013, després tot i que va estar-hi poc temps, també la ministra Rosa Ferrer s'hi va comprometre però evidentment la va tenir molt, molt, molt poc temps; el ministre Álvarez no fa massa temps, assentat més o menys aquí on està vostè ara, a preguntes que li

feia la consellera Rosa Gili també ens deia que en tres mesos, que en sis mesos s'implantaria i, bé, a vostè li hem de deixar el benefici del dubte però entendrà que la gent gran doncs està molesta per una promesa que finalment va sorgir del propi Govern en relació a aquesta qüestió.

He de dir que m'ha sorprès que vostè situï el col·lectiu de gent gran amb els joves al mateix nivell en una qüestió com la despesa mèdica. Jo penso que és evident que la necessitat de despesa mèdica normalment no és la mateixa en edats avançades que en edats més joves, però vostè en tot cas en sap molt més que jo.

Quant a la cartera de serveis doncs, bé, la reivindicació per la seva part és clara, poder participar. També estaria bé saber quan estarà aquesta cartera de serveis que fa anys i panys que està promesa i que se'n parla, si no vaig errat, com a mínim des del 2015-2016, poc després de què es va aprovar la Llei de serveis socials i socio-sanitaris.

Celebro també escoltar de la seva veu que el Servei de podologia que s'havia anunciat com un gran acord és del tot insuficient, és a dir, la subvenció de 10 euros vostè sap perfectament que no és el que demana el col·lectiu de la Gent Gran sinó que el que es demana és una cobertura per la CASS d'aquests serveis. A més, si vostè em diu que només hi ha tres persones que s'hi han acollit és evident que aquí hi ha un problema perquè almenys a nosaltres ens han fet arribar moltes demandes en aquest sentit.

Quant a les prevencions del càncer de mama i del càncer de pròstata dir que, almenys el que ens havien demanat a nosaltres o el que ens havien comentat a les reunions és que s'allargués l'edat del càncer... prevenció o la paraula tècnica que més s'hi escaigui més enllà dels 72 anys pels càncers de mama; i en relació al càncer de pròstata i càncer de colon, jo no sóc metge com vostè i no li puc dir en quines casuístiques o en quines no casuístiques, el que sí que malauradament doncs, tots coneixem molts casos de càncers en aquest sentit i, igual que fa molts anys es van fer uns programes que van donar en el seu efecte amb el càncer de mama, sembla que hi ha un cert abandonament amb allò que és el càncer de pròstata i de colon, a menys dit així a nivell genèric, i que es demana des de la Gent Gran perquè malauradament hi ha moltes persones que es troben en un casos molt avançats, que això s'avanci en la seva detecció i en la seva prevenció.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Pel temps de dúplica, li queda molt poc temps Sr. Martínez Benazet, hauria de ser breu.

El Sr. Joan Martínez:

Gràcies Sra. síndica.

Això del tercer pagador em refereixo a l'accessibilitat, no que necessiti més prestacions, l'accessibilitat a l'analítica, a les radiologies que prescriu el metge, no, per quantitat sinó per accés.

Sobre la cartera de serveis estem treballant en aquest moment, tal com he anat complint el programa que vaig marcar a principi de la legislatura, la tindrem aquest estiu.

Sobre el servei de podologia, per tant el lliguem a la Cartera de serveis.

Sobre el càncer de colon, com li he dit, comença en els propers mesos. Ja s'ha complert el programa adient per fer el cribratge de càncer de colon i ara s'està preparant l'operativa.

I en el cas del càncer de pròstata, miri, s'han fet molts experiments a molts països i en moltes comunitats tant en el tacte rectal a partir de persones de certa edat, com amb efectuar ecografies transrectals en també col·lectius Diana, com en la prova de l'antigen específic de la pròstata, com amb la combinació de varis d'aquests factors i tots els resultats i tota l'evidència científica després d'anys de treballar diuen que no aporten cap rendiment quant a disminuir la morbiditat i la mortalitat d'aquesta malaltia; el que sí aporta és la utilització d'un model com és el que nosaltres estem dibuixant, és a dir, d'un metge de capçalera referent que coneix la teva història de vida, que coneix la teva història clínica i el que freqüenta és amb certa assiduitat, i que anirà controlant i, segons els símptomes, indicarà aquestes tècniques que jo ara he dit. Això és el que diuen els estàndards internacionals, això s'ha desprestigiats, així ho he explicat a la Junta actual de la Federació de la Gent Gran i ells estan alineats amb aquesta posició.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Comencem el temps de les repreguntes, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, per anar concretant amb temes de calendari i perquè potser no l'he entès del tot bé i li demano disculpes, en la primera de les seves intervencions en relació a la participació d'un membre del Col·lectiu de la Gent Gran a la cartera de serveis.

Estarem molt atents, vostè diu a l'estiu de l'any que ve tindrà la cartera de serveis. Sàpigui que els seus antecessors han incomplert freqüentment i de manera constant el calendari, però en tot cas prenem nota i ens ho apuntem, i no defallirem en fer el seguiment en aquesta qüestió.

I li demanava també sobre aquesta participació activa que demana el col·lectiu de la gran de poder participar més intensament en aquesta cartera de serveis, la seva valoració.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, dona la impressió que potser no s'ha reunit recentment amb el col·lectiu de la gent gran. Com he dit, jo m'hi he reunit. L'última reunió que vaig tenir amb ells va ser 20 de novembre. I la participació amb el que afecta a les persones grans, els actes, les prestacions i la manera de fer-les que afecta a les persones grans de la cartera de serveis, l'acord que tenim és que col·laborarem amb ells. No amb una presència d'un membre permanent a la comissió de la cartera de serveis, però sí que aquests actes els compartirem amb ells, com no podia ser d'altra manera.

Sobre la calendarització, jo és clar jo no puc demostrar el que faré d'aquí a 6 mesos, però sí que puc la meua trajectòria durant aquests 6 mesos, doncs, ja potser defineixen el que vaig dir al principi i vaig seguint el calendari i intentaré seguir el calendari. Òbviament amb algunes coses m'equivocaré i en altres fracassaré, però l'objectiu és arribar a l'estiu amb la cartera de serveis acabada.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Segona repregunta, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Bé, jo vaig entrar la pregunta el dia 26 de novembre i em vaig reunir uns dies abans amb el col·lectiu. No sé si aquesta data del dia 20 és exactament, però veig que tampoc vaig molt desencaminat en el sentit que la resposta a què participa en la cartera de serveis és no. És a dir, la seva demanda és participar

activament, on vostè diu que se'ls convidarà o se'ls passaran els informes i, per tant, no es dona resposta a la seva voluntat que un representant del col·lectiu de la gent gran hi prengui paper o participació d'una manera activa, que és el que ells demanaven.

Quant al tercer pagador, també ens agradaria saber el calendari en relació a aquesta generalització d'aquest servei del tercer pagador.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Quant a la calendarització del tercer pagador, li he de dir que en els propers 3 o 4 mesos, tindrem l'accés al primer nivell del tercer que serà metge especialista, laboratoris i radiologia. I posteriorment, quan tinguem la recepta electrònica es valorarà l'entrada a la farmàcia.

Perdoni, però hi deu haver un error aquí o m'he confós, però en les reunions que he tingut el passat 20 de novembre amb el col·lectiu de la gent gran, em van dir que no havien parlat amb vostès des de feia molt de temps. Per tant, potser és un error de part meua o és que estem a 5 de desembre, fum, fum fum!

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Martínez Benazet.

Alguna altra repregunta més...

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, jo li dic que vaig parlar amb ells just abans de la pregunta. No sé, potser devia ser posterior al dia 20, però jo vaig entrar la pregunta que era un compromís amb ells, i la pregunta és del dia 26.

Doncs, ens devíem trobar el dia 22 o el dia 23, però en tot cas, la informació que tinc no és del tot desercertada, perquè hi ha moltes coses que vostè, per molt que posi un calendari, doncs, encara no s'han complert. No vol que participin, que és una demanda molt important i que no té cost econòmic a la cartera de serveis.

Amb el tema del càncer, li he d'acceptar que m'ha sorprès la seva resposta, perquè a mi em demanen programes de prevenció. Vostè, pel que he entès, diu

que aquests programes de prevenció no són eficients i que, per tant, es va per una altra via. Però en tot cas, temps en tindrem de parlar-ne.

I finalment, per acabar, amb el tema de la podologia, vist que tot i que es va anunciar, doncs, amb llums i taquígrafs, doncs, aquest gran acord, però aquest gran acord que es va fer l'any passat, realment no dona resposta al que es demana. Quan es planteja replantejar aquest servei? I sobretot que els serveis de podologia quedin coberts per la CASS.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Gràcies Sra. síndica.

La podologia li he contestat, serà amb la cartera de serveis. La col·laboració és estreta amb la federació de la gent gran i la participació serà, per exemple de la podologia i de les malalties que afecten a la gent gran, amb la confecció i amb l'elaboració d'aquest treball de la cartera de serveis, per tant, escolti, no repeteixi el que no li he dit, perquè jo he dit això.

I sobre la prevenció, que no és prevenció, és cribratge, el càncer de colon comença en els propers mesos, mama comença al gener amb l'ampliació de 69 a 74 anys, i el càncer de pròstata avui dia no hi ha evidència científica que els cribratges de càncer de pròstata com s'havien plantejat de forma clàssica serveixin per res, sinó, tot el contrari, poden fer mal al pacient.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Martínez Benazet.

Alguna altra repregunta més Sr. López...

Sra. Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

Volia intervenir pel tema del tercer pagador. Jo faig carrer cada dia, fa 5 anys que faig carrer cada dia i parlo amb els ciutadans, i els ciutadans de la meua parròquia, sobretot, i li puc dir que a nivell del tercer pagador, per anar al podòleg tenen 10 cupons, com vostè sap. I la meua gran sorpresa, doncs, hi ha uns ciutadans de Sant Julià que em van dir: sí, sí, 10 cupons està molt bé, però el problema que hi ha és

que hem d'anar a la CASS cada dos per tres per demanar aquests cupons.

Per tant, jo li demanaria d'agilitzar-ho, perquè sovint són persones que tenen problemes per desplaçar-se, persones que tenen certes dificultats, i llavors, potser donar 10 cupons de cop i que ells després s'ho gestionin, doncs, potser seria millor. I demanaria de mirar d'agilitzar-ho amb la CASS.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Montaner.

Sr. Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Gràcies Sra. síndica.

Sí, Sra. Montaner, entenc que els tràmits han de ser el més breus, curts i àgils possibles, i molestant el mínim als pacients, a les persones que necessiten les coses.

Jo crec que això se solucionarà amb l'aprovació dels actes de podologia que entrin dintre de la cartera de serveis. Llavors serà un mecanisme com en qualsevol altra prestació sanitària.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Pregunta número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa a l'article signat per l'ambaixador d'Andorra a la República Federal d'Alemanya.

Fou registrada amb el número 1080 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joaquim Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies Sra. síndica.

Vagi per endavant que era una pregunta que no m'agrada cap mica fer-la, però bé, ja veurem després.

El proppassat 4 de novembre, llegint el Diari d'Andorra i amb el títol "Ribbentrop-Molotov" -de veritat ja està mal escrit d'entrada perquè era

"Vonribbentrop"-, vàrem tenir el mal plaer de trobar-hi un article signat per un ambaixador d'Andorra, l'Excel·lentíssim Senyor Jaume Serra Serra.

Curiós exercici és el fet de voler comparar un inexistent pacte entre Terceravia i el PS en unes eleccions comunals, amb el tractat criminal del 1939 entre nazis i estalinistes. Tots sabem quines varen ser les terribles conseqüències de tal trobada, i molts tenim familiars que les van patir directament. El fet denota, com a mínim, una inaudita manca de contenció de l'autor del mencionat escrit.

Ben lluny de promoure la proximitat de la ciutadania als polítics, fonament de tota democràcia, la baixesa moral i ètica de l'article només pot pretendre a crispació, exageració i caricatura, en preludi de mals majors.

Nosaltres pensem que voler fer un comparatiu amb els règims més totalitaris i sanguinaris de la història, i fer-ho (ridículament) en l'àmbit de les pròximes o properes eleccions comunals, és insultar no tan sols a certs partits polítics, sinó a tota la ciutadania andorrana.

I no parlaré de la lleugeresa en el respecte degut a les víctimes d'una conflagració mundial...

Per tot el que s'ha exposat, demanem a Govern:

Té el Govern previst mantenir al Sr. Serra com a ambaixador? El Govern o l'ambaixador tenen previst efectuar algun tipus de disculpa? Sap el Govern i el Sr. Serra que a la República Federal d'Alemanya (país el qual a més ens representa aquest ambaixador) és delictes fer aquestes manifestacions?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Miró.

Respon pel Govern, Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

El Govern, Sr. Miró, té previst mantenir l'ambaixador Jaume Serra en el seu càrrec i, a més a més, ni el Govern ni l'ambaixador, pel que sé, tenen previst fer cap tipus de disculpa, bàsicament perquè no hi ha hagut cap tipus d'ofensa.

I el Govern, sap perfectament que en l'article d'opinió del Sr. Jaume Serra no hi ha cap manifestació que sigui constitutiva de delictes, ni a Andorra ni a Alemanya.

Suposo que el Sr. conseller quan parla de delictes es refereix o bé, a l'apologia del nazisme o de qualsevol altre totalitarisme, o bé, a la seva banalització.

Però és que el Sr. Serra en cap moment, i si llegim l'article ho veiem clarament, no ha acusat ni als conservadors ni als socialdemòcrates presents en aquesta Cambra, de nazis o estalinistes.

El Sr. Serra senzillament formulava una teoria i és molt legítim formular teories i especular, segons la qual, algunes llistes electorals que es presenten en les eleccions comunals del 15 de desembre, podrien ser fruit d'un pacte entre Terçeravia i el Partit Socialdemòcrata, per dividir el vot contrari a Unió Laurediana Sant Julià de Lòria i per dividir el vot contrari al PS en altres parròquies.

És més, el Sr. Serra ni tan sols es va inventar ell aquesta teoria o especulació, sinó que havia estat amb anterioritat recollida per part de la premsa del país, i fins i tot em sembla que algun militant o exmilitant de Terçeravia l'ha confirmat.

I davant d'aquesta suposició que tant el PS com Terçeravia han desmentit amb una insistència i reiteració, diria inusuals, el Sr. Serra parlava d'una deriva "Ribbentrop-Molotov" com una metàfora d'un pacte estrany i antinatural, com podia ser un pacte entre els dos partits situats als dos extrems de l'espectre ideològic representat en aquest Consell General.

Però això no significa i de l'article del Sr. Serra no es desprèn en absolut que els uns siguin nazis i els altres siguin estalinistes.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Per la rèplica, Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Miri, abans d'entrar, després de la pausa, he parlat un moment amb la Sra. síndica i li he dit, només que jo m'hauria donat per satisfet ja no amb una disculpa, sinó que ens haguéssiu dit, bé, ha sigut un article o un títol d'article que ha sigut desafortunat.

I li he dit a la Sra. síndica si només que em diguin això, jo ja no dic res més. Perquè ja em donaré per satisfet.

Però bé, si ara aquí parlem de metàfores i de totes aquestes coses. Respectar la llibertat d'expressió, però jo crec que en aquest món no tot està permès. Crec que no tot està permès, i s'hauria de, sobretot, algú que ens està representant i tant representa els senyors de DA com a mi o com a un altre, al nostre

ambaixador. Crec que és d'una baixesa que no és normal que un ambaixador faci articles i que els tituli amb aquests dos senyors que van signar aquest pacte, no?

Jo el que sí que li puc dir Sr. cap de Govern, és que si algun dia algun membre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata fes unes afirmacions d'aquestes, a part de reprovar-lo, jo demanaria disculpes, directament. Perquè a la vida jo crec que demanar disculpes tampoc costa tant. I tornar, o per una vegada que, sempre que vostès ens diuen que busquem un conflicte que aquí no n'hem buscat cap, m'ha demostrat que bé, que aquest senyor no és digne d'ocupar aquesta plaça.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Miró.

Per la dúplica, Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Reitero, Sr. Miró, que en cap moment el Sr. Serra no ha titllat a ningú de nazi o d'estalinista. En cap moment! Per tant, de baixesa moral i ètica, com vostè ens acaba de dir, jo crec que no n'hi ha cap.

És que jo crec que vostès estan construint tota una sèrie de preguntes i peticions de dimissió en un pressupòsit fals. I permeti'm que li digui, i li dic des de l'absolut respecte que tinc cap a la seva persona i cap a la seva formació política.

També li he de dir, el que em sorprèn és que l'article del Sr. Serra es publica el dia 4 de novembre i vostès, tant el PS com d'altra banda Terçeravia, no posen el crit al cel de manera coordinada, també ho he de dir, fins més de tres setmanes després. Vull dir, si tan greu era l'ofensa, no entenc perquè esperen tres setmanes a demanar la dimissió de l'ambaixador Serra.

I repeteixo, perquè penso que és important, i penso que enllaça amb el que li deia a l'inici de la meua intervenció. El que el Sr. Serra feia en referència al pacte Molotov-Ribbentrop era usar una mera figura retòrica per referir-se a un pacte entre posicions oposades, a un pacte que si existís, no semblaria ni el més lògic ni el més normal. Ara bé, és perfectament legítim, un pacte entre el PS, que representa les posicions més a l'esquerra dins del sistema de partits del nostre país, amb Terçeravia que representa les posicions més conservadores.

I repeteixo, és legítim, però resulta estrany.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Entrem en el temps de repreguntes.

Sr. Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, pot semblar molt estrany, evidentment a tothom ens semblaria molt estrany. Però d'aquí a compararnos, ja li dic, amb dos règims tan totalitaris, hi va un tros molt gran.

Jo no continuaré, perquè no en vull parlar més, perquè a demés, ja li dic, com que amb alguns i els nostres familiars han estat afectats d'això, no m'agrada parlar del tema. I crec que no és el lloc, a més a més, per venir-ne a parlar. Però ja li dic, només hagués calgut que de part de Govern o del Sr. mateix ambaixador que va fer aquest article, ens hagués dit això, que ha sigut mal fet o potser es va extralimitar. Però ni això hem pogut rebre com a contesta.

Gràcies.

No hi ha pregunta.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Miró.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Repeteixo i crec que és important que les persones es rellegeixin aquell article, més enllà del títol de l'article que un pot pensar o no si és més o menys afortunat, jo crec que en cap moment hi ha cap referència en el contingut de l'article, ni al nazisme ni a l'estalinisme, i encara menys una comparació entre el Partit Socialdemòcrata i Terceravia amb el partit nazi o amb qualsevol partit comunista de signe estalinista.

A banda d'això, vostè interpel·la al Sr. Serra i el Sr. Serra no està avui aquí present. Per tant, doncs, jo no puc respondre en nom del Sr. Serra. Jo simplement puc respondre en nom del Govern i crec, doncs, que mereixia una contextualització del contingut de la seva pregunta, perquè repeteixo, jo penso que es basa en un pressupòsit fals, i qualsevol persona que llegeixi aquest article ho copsarà immediatament. És un article, gairebé diria de ciència política que en cap moment pretenia ofendre cap formació política.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Sr. Miró he entès que no tornarà a intervenir.

Sra. Montaner, en el torn de repreguntes, la seva primera repregunta.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

Sr. cap de Govern, sap per què des de la meua formació hem esperat tot aquest temps? Perquè esperàvem excuses públiques. Perquè el que no és normal és que el Jaume Serra que és ambaixador d'aquest país, de tots els andorrans, els andorrans que han votat totes aquestes formacions polítiques aquí presents en aquesta Cambra, faci un article desafortunat com aquest i de mal gust.

I a més a més, li diré una cosa, no només hi ha hagut aquest article del Jaume Serra, que també el president dels joves demòcrates, que és el secretari de comunicació, doncs, del Partit Demòcrata, el Jordi Ribes, fes la part 2, diguéssim, com si fos una peli, la part 2 de Ribbentropp-Molotov. Això sí que francament, obstinar-se des de la bancada demòcrata publicant aquest article del Jordi Ribes en la seva pàgina web, doncs, francament, nosaltres ho trobem desplaçat i és una falta de respecte absoluta, -absoluta- per les minories d'aquesta Cambra.

I nosaltres, per a mi per exemple no m'agrada la paraula oposició, no m'agrada, perquè jo no vaig en contra de ningú, jo vull resultats pels ciutadans. I si puc ajudar l'Executiu a fer avançar les coses, ho faig.

I conservadors, nosaltres, és que ja pot llegir el programa que tenim moltes propostes innovadores.

Només aquesta falta de respecte, estem en període d'eleccions... sí, però no tot s'hi val en política -tot no s'hi val. I jo enyoro una miqueta, doncs, una legislatura passada que, és clar, hi havia un toc d'humor, i enyoro una miqueta a vegades el tracte, aquestes formes...

La Sra. síndica general:

Hauria de formular la pregunta, Sra. Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Sí, sí, formularé la pregunta.

Li diré una cosa Sr. cap de Govern, és si vostè s'ha excusat públicament per unes declaracions orals que havia fet -orals, orals vol dir que a vegades se'ns pot escapar alguna cosa- i que l'ambaixador ha fet un escrit, un escrit vol dir que ja mesuram les paraules que escrivim. És clar, no és com declaracions orals.

Doncs, jo trobo francament que el mínim seria excusar-se.

I quant al Jordi Ribes que penja el seu article a democrates.ad, cito al Sr. Jordi Ribes, ho té a la seva pàgina web Sr. cap de Govern, del seu partit, cito al Jordi Ribes: "m'avergonyeix veure com la política s'està tornant un combat per veure qui la té més grossa".

Això és elegant Sr. cap de Govern?

La Sra. síndica general:

Sra. Montaner, aquesta és la pregunta...

La Sra. Carine Montaner:

Jo li pregunto: això és respectuós?

Doncs, jo francament, des de Terçeravia seríem incapaços de fer això. Incapaços! I prendríem mesures.

I per tant, nosaltres esperem que en aquesta legislatura, doncs, que es torni a trobar aquesta ben entesa, aquest respecte de les minories, que estiguem en eleccions o sense eleccions.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, més enllà que crec que no hi ha hagut pregunta, jo crec que vostè amb la seva intervenció està traient completament les coses de context i de mesura.

Bàsicament, primer per un motiu, això no és una sessió de control al secretari general d'un partit, ni una sessió de control a un membre destacat d'un partit, és una sessió de control al Govern.

Vostè ha apel·lat a unes declaracions que vaig fer i a la reacció que vaig tenir immediatament després. Jo sóc responsable dels meus actes i m'excuso, en tot cas, considero que m'he d'excusar pels meus actes propis.

Evidentment, vostè el que no pot fer és interpellar-me respecte de les manifestacions que fa un senyor que és secretari general d'un partit, i encara menys d'un senyor que no té absolutament cap càrrec públic, i menys al Govern.

Per tant, jo crec que la seva intervenció l'haig de llegir com una... bé, en tot cas, com un intent d'utilitzar tot plegat també amb una finalitat certament electoral.

I repeteixo, l'article... l'article... l'article no ofenia absolutament a ningú. Més enllà del seu títol que apel·lava simplement a un pacte entre forces polítiques oposades, jo crec que qui es llegeixi aquest article veurà que en cap moment es comparava el Partit Socialdemòcrata amb un partit estalinista, ni a Terçeravia amb un partit nazi si és que vostès volen fer aquesta comparació. També la podríem fer absolutament contrària.

Per tant, jo crec que no hi ha hagut absolutament cap ofensa i vostès el que volen és treure aquest article de context per treure'n rèdit electoral, en tot cas, és així com ho interpreto jo.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Segona repregunta Sra. Montaner. Li agrairia que formulés pregunta.

La Sra. Carine Montaner:

A veure, el Jaume Serra no és ambaixador d'aquest país?... No és ambaixador d'aquest país? Té un càrrec públic. Si em pot confirmar si aquesta persona té un càrrec públic i, per tant, representa a Andorra. I el mínim d'un ambaixador amb la seva tasca diplomàtica és justament ser respectuós i vendre una imatge positiva del país. Però una persona que fa aquests escrits, a mi perdoneu-me, però estic una mica preocupada del que pot dir a fora.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Montaner.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, efectivament el Sr. Serra té un càrrec públic; efectivament és ambaixador. Gràcies per recordar-nos-ho Sra. Montaner. També cal dir que aquest article el va signar com a secretari general d'un determinat partit polític, en aquest cas de Demòcrates, però repeteixo: el Sr. Jaume Serra no va faltar al respecte a ningú i no va ofendre a ningú. Per tant, vostès parteixen d'una premissa absolutament falsa i jo crec que estem en una sessió de control al Govern i que no té massa sentit que ens allarguem eternament sobre aquesta qüestió perquè fins i tot en el cas que hagués ofès a algú, que no és el cas, jo no puc demanar excuses en nom seu perquè no sóc jo que he escrit l'article d'opinió.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.
Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

A veure, traurem una mica el debat del context polític perquè de vegades també convé traure-ho.

Però aquí volia fer una precisió. El Sr. Jaume Serra és ambaixador; els ambaixadors a casa nostra depenen del Ministeri d'Exteriors. En aquest cas, com ha citat molt bé el company Quim, a Alemanya està prohibit fer apologia del nacional socialisme i també està totalment prohibit qualsevol acte on s'exhibeixin símbols del nacional socialisme. Per tant, ja no parlem de política, parlem de la representació exterior.

El nostre ambaixador triat a dit pel nostre Govern ha fet unes declaracions que no són ajustades a una persona que representa el país.

La pregunta és: pensa fer alguna cosa al respecte el Govern d'Andorra amb les declaracions d'aquest senyor, no respecte a la política del país, sinó respecte al que representa a la República Federal Alemanya?

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.
Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Sí, si em permet perquè, és clar, és veritat que jo no puc preguntar. Però és que jo li voldria dir al Sr. Camp: en quin extracte d'aquest article el Sr. Serra fa apologia del nazisme o parla de simbologia nazi? Digui-m'ho vostè. Més enllà d'un títol que apel·la, des d'un punt de vista metafòric, a pacte entre forces polítiques de signe oposat.

Jo crec que en el fons el que els hi molesta és que aquest article, d'una forma jo crec acadèmicament elevada, intenta explicar una realitat... m'entenen? Una realitat que els propis militants o exmilitants del seu partit, en alguns articles de la premsa han confirmat. Jo crec que en el fons això és el que els hi molesta. I no ho vesteixin d'apologia del nazisme perquè no n'hi ha cap... absolutament cap apologia al nazisme, ni cap acte delictiu.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.
Segona repregunta, Sr. Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, moltes gràcies Sra. síndica.

Miri, hi ha vegades que no ens ficarem d'acord.

Vostè a Alemanya només que es passegi amb una esvàstica, o que parli del Hitler, o que parli del Ribbentrop, pot tenir problemes. Per tant, el nostre ambaixador està en aquests nivells.

Res més.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.
Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Estic molt sorprès d'haver-me assabentat tot just ara que el Sr. Serra s'ha passejat amb una esvàstica...

(Se sent riure)

No ho sabia!

En tot cas, si és el cas i acabo comprovant que s'ha passejat amb una esvàstica no tingui cap mena de por que el destituïrem immediatament.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Només un petit comentari perquè no pot fer pregunta. Entenc que vol matisar el que ha comentat.

El Sr. Joan Carles Camp:

No vull que se'm treguin les paraules fora de lloc, vull que se m'entengui en el sentit que m'estic expressant.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.
Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Jo voldria preguntar-li al Sr. cap de Govern, compte tingut que va sistemàticament contestant que això no és cap ofensa, i tenint en compte que en tot cas

l'article no va dirigit ni al seu partit, ni als seus companys, podria entendre que vista la situació potser aquí hem de valorar si ens ofèn o no ens ofèn és la gent a la que va dirigit aquest article, i entendre que com a mínim la comparació està molt mal trobada.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Jo no puc influir en el seu sentiment. Si vostè s'ha sentit ofesa, evidentment jo ho respecto, només faltaria! Però, en tot cas... Perdoni?

(Se senten veus)

Sí, és que si em deixa...

La Sra. síndica general:

No s'interpel·lin!

La Sra. Judith Salazar:

És que no me la negui l'ofensa, que aquí anava en el sentit de la pregunta. Vostè està negant que hi hagi cap ofensa i, en tot cas, crec que no li correspon a vostè dir si hi ha ofensa o si no n'hi ha!

Aquest era el sentit de la meua pregunta, era només per fer l'apreciació perquè semblava que no m'havia prou...

La Sra. síndica general:

Sr. Espot.

El Sr. cap de Govern:

Si la Sra. Salazar em permet que acabi el meu torn de paraula, simplement li diré que vostè m'està fent, o en tot cas els seus companys de bancada, m'estan fent una pregunta i em demanen quina és l'opinió del Govern respecte d'aquest article, i jo entenc des del Govern com a representant del Govern, que aquest article no és ofensiu.

Crec que de la mateixa manera que jo li respecto que vostè l'hagi pogut trobar ofensiu, vostè ha de respectar que des del meu punt de vista no sigui ofensiu després d'haver-lo analitzat detingudament.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Pregunta número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa als equipaments culturals i en especial a la situació de l'Arxiu Nacional d'Andorra en la política cultural definida en el Projecte de pressupost per al proper exercici.

Fou registrada amb el número 1081 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

Procedeixo a la lectura de la pregunta.

Vist que el Projecte de Pressupost 2020 no contempla una partida específica per a la recerca d'un nou espai per a les instal·lacions de l'Arxiu Nacional d'Andorra ni per a les instal·lacions de l'Arxiu Intermedi de Govern.

Vist que en declaracions a un diari digital del divendres 15 de novembre la ministra de Cultura i Esports assegura que la recerca d'un nou espai és un "projecte estratègic" i que s'estan cercant "edificis ja existents".

Vist que, efectivament, aquesta recerca no es reflexa en els apartats pertinents del Projecte de pressupost.

Es demana: per què no s'ha inclòs una partida específica i definida com a projecte estratègic relatiu a la recerca i/o adequació d'un nou espai per a les instal·lacions de l'Arxiu Nacional d'Andorra i l'Arxiu Intermedi de Govern en el Projecte de pressupost 2020? Quins espais ja existents està valorant o considerant el ministeri?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon pel Govern, la Sra. Sílvia Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sra. síndica.

Evidentment parlar de l'Arxiu Nacional i un emplaçament pel mateix és parlar d'un tema de més de dos dècades de recorregut.

I efectivament, en almenys dos vegades en aquests cinc mesos al capdavant del ministeri, ha estat sotmesa aquesta qüestió pels mitjans i hem manifestat obertament que crec que dotar el país d'aquest equipament és evidentment un projecte estratègic.

En aquest sentit, durant les primeres setmanes al capdavant del ministeri vaig tenir l'ocasió de rebre a la, fins llavors cap de l'àrea d'arxius i avui consellera, Susanna Vela, vam poder comentar i intercanviar. També em va lliurar un informe que ha estat tingut en compte a l'hora d'incloure dins de les línies estratègiques de la legislatura, l'anàlisi dels elements necessaris per dimensionar correctament l'arxiu.

Ara bé, ser un projecte estratègic no s'ha de confondre amb emplaçar l'arxiu en la primera opció que ens passi per endavant, sinó que en el pla de legislatura que ben aviat podré exposar davant de la comissió legislativa, podré explicar més àmpliament aquests i altres projectes del programa electoral de la coalició.

L'absència de la partida en el pressupost 2020 ve motivada principalment per la feina que volem dur a terme d'anàlisi i d'estudi dels següents punts:

els emplaçaments que fins a la data es van considerar i no van prosperar, i si els motius que els van fer inviables els projectes llavors segueixen vigents a dia d'avui. Caldrà considerar possibles aportacions d'aquells estudis ja que es van destinar moltes hores de feina i recursos a tal fi.

També seguirem parlant amb tots i cadascú dels membres integrants dels equips de l'Arxiu Nacional i de l'Arxiu Intermedi a l'hora de conèixer els elements imprescindibles, els opcionals i els desitjables a fi de poder valorar tots els models i dimensions possibles de l'equipament.

Encara són alguns els ministres que tenen pendent traslladar els seus arxius a l'Arxiu Intermedi i no es disposa de les dades totals dels documents a acollir.

Volem estudiar, volem buscar sinèrgies i tendències innovadores i sostenibles referents en matèria d'arxiu en altres països, i també tindrem en compte la progressió del projecte que s'està duent a terme per la implementació de l'expedient digital. Aquest canvi de paradigma, i a més amb el pas dels anys i la purga que s'ha d'efectuar de documentació prescindible, aportarà llum en les necessitats de l'Arxiu Intermedi que, lluny del que passava fins ara, pensem que hauria de revertir la tendència a l'alça per passar precisament a menys espai, evidentment a llarg termini.

Per dur a terme aquestes tasques s'escau la implicació dels equips i tot el seu esforç, però no requerirem partida pressupostària específica.

També el Llibre blanc de la cultura serà una eina a l'hora de centrar aquests elements que considerem importants.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Riva.

Per la rèplica, Sr. Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

Existeixen diferents tipus d'intel·ligència -aquest serà un al·legat pel qual es motiva la pregunta-, però a totes les uneix una cosa: la intel·ligència és la més excelsa característica humana. Quan es parla de cultura -tal com la tractem aquí- no se l'acostuma a associar a aquest mot. Es tendeix a definir-la com a repertori, com a patrimoni material o immaterial. En el context de l'Administració s'arriba a parlar de la "germana pobre", per les seves poques adjudicacions pressupostàries. També plana sobre la cultura una visió que la uneix a l'espectacle o a la seva qualitat ornamental d'esdeveniments promocionals. I també es pot considerar la cultura com una producció ideològica que legitima un discurs. Però tornem al principi, per què la cultura és, simplement, intel·ligència?

No es tracta d'una intel·ligència purament enginyera ni d'una intel·ligència purament organitzativa. La cultura, pels braços de què disposa, és una intel·ligència lliure, efervescent i alhora refinada; va del raonament a l'inconscient; és creació i llegat de les nostres millors qualitats; és individual i col·lectiva, efectivament, i es materialitza. Els equipaments culturals públics són una part d'aquesta materialització, són els forns on socialment es produeix aquesta alquímia. Els equipaments culturals públics són seus de la intel·ligència. Complementen i fan possible la recerca, són una pota insubstituïble de l'educació i la formació en tots els seus graus i construeixen ciutadania pel seu caràcter accessible i també rector. Creen, difonen i possibiliten l'intercanvi.

Avui he formulat la pregunta referent a l'Arxiu Nacional d'Andorra i a l'Arxiu Intermedi de Govern. Ambdós espais requereixen noves instal·lacions, cert! Específiques, adequades en superfície i en característiques constructives, sense oblidar que un arxiu no són només els seus dipòsits -que han de ser òptims en metres, climatització i seguretat- sinó que

requereixen d'instal·lacions que permetin l'estudi i la difusió, així com el treball amb els documents -en paper i certament també digitals. Això implica iniciar els estudis pertinents d'ubicació i de necessitats a cobrir i no esperar, no retardar-ho, -efectivament és un debat que porta ja uns quants anys- i és cert que existeixen altres projectes en marxa, però el Museu Nacional -que espero i desitjo que en els propers anys esdevingui una realitat- tindrà poc recorregut si no s'atenen els espais on amb constància es produeix intel·ligència.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Per la dúplica, Sra. Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sra. síndica.

Manifestar-li tot el meu acord al seu al·legat i al·legoria al tomb de la cultura i no puc afegir molt més sinó que crec que anem en la mateixa línia quan considerem que aquest projecte estratègic ha de venir a beneficiar a la col·lectivitat, ha de servir com estem creient tots en els nostres programes electorals com una instal·lació necessària, les associacions culturals evidentment ho són i estem molt decidits a fer-ho. El fet de què no hi sigui la partida no vol dir que no s'hi estigui considerant i crec que també la seva intervenció hem coincidit en què l'anàlisi de les necessitats òptimes i la bona dimensió de l'Arxiu seran garantia d'èxit.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Riva.

Entrem en el temps de repreguntes, Sr. Sánchez, primera repregunta.

El Sr. Carles Sánchez:

La meua primera repregunta en un sentit que també he observat en el pressupost i és la disminució de l'atribució pressupostària de la biblioteca pública. L'Arxiu Nacional és un dels equipaments de la banda patrimonial, si es vol, i la biblioteca pública és insertar-se dins de la comunitat i posar aquests espais, aquestes seues d'intel·ligència dins del centre de l'activitat diària de molta gent.

La disminució és d'un 18,85% respecte a l'any passat i la pregunta és: a què es deu aquesta reducció pressupostària?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Sra. Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

En resposta a aquesta pregunta en relació a la biblioteca pública puc dir que en el pressupost 2019 es va tenir en compte una partida suplementària que s'executarà a partir d'aquest 2020 i és la reforma del vestíbul d'accés a la biblioteca pública. L'increment ve donat per aquesta millora de la instal·lació cultural que pensem que és important. Havia quedat doncs immersa en una mica de desgast, d'envelliment, fosc. S'il·luminarà, es dotarà de millor accés i visibilitat a la biblioteca pública i aquest augment pressupostari han estat adjudicades durant l'exercici 2019 i tindran la seva realització a principis del proper exercici. Llavors, al no tenir en compte aquesta obra en el proper exercici, s'ha restablert el pressupost més habitual.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Riva.

Alguna repregunta més...

Sr. Sánchez, segona.

El Sr. Carles Sánchez:

Li agraeixo la seva resposta Sra. ministra.

M'agradaria fer la següent pregunta: tenint en compte aquesta reducció, seria possible... és a dir, en el marc que té pensat el Govern de cara a aquest 2020 respecte a la seva política cultural i els seus equipaments culturals, seria possible incrementar i restablir la partida pressupostària de la biblioteca pública? Com ho hem de fer? És a dir, per augmentar les col·leccions, millorar el servei, etc., etc.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Sra. Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs, això també és un tema que podem parlar-ne sense cap problema. Ara bé, l'elaboració del pressupost 2020 ha estat feta d'acord amb l'equip. S'han mantingut els projectes que acompanyen

normalment aquesta infraestructura com són els programes de “Nascuts per llegir”, també hi ha el concurs de “Contes de Nadal”, els cursos d’escriptura i de lectura. És a dir, els projectes no s’han vist afectats i evidentment si hi ha una voluntat d’incrementar el fons de la biblioteca crec que també hi podem estar d’acord, i en tot cas també ho podem valorar ara en seu parlamentària o també en qualsevol moment que puguem trobar.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Riva.

Alguna repregunta més...

Sr. Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Sí, la darrera repregunta.

Tornant al principi, quan podríem començar a veure les propostes sobre la ubicació de l’Arxiu Nacional i la dotació per començar a fer-ne els estudis pertinents per dotar-lo de tots els serveis, ja dic, específics, peculiars? És una instal·lació peculiar que ho requereix.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Sánchez.

Sra. Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs, si podem seguir el full de ruta previst i podem efectuar aquestes anàlisis en base als criteris que hem expressat en la primera part de la resposta, segurament en la confecció del proper pressupost, del 2021, que tindrà lloc durant el segon semestre de l’any estarem en disposició d’incloure les partides pressupostàries necessàries a fi de què pugui ser considerat en el següent dels pressupostos si bé doncs, és en base a aquests criteris que pensem que s’han d’acabar de dimensionar correctament les partides i, en tot cas, igualment seguirem vigilants per veure altres propostes que poguessin sorgir paral·lelament en la valoració dels criteris.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Riva.

Alguna repregunta més...

Pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa a la proposta de resolució que va ser aprovada el 9 de juny del 2017 que encomanava al Govern un estudi intern per analitzar la necessitat d’implantar un servei propi de farmàcia per al CEDRE abans del final del 2018.

Fou registrada amb el número 1084 i s’ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

El 9 de juny del 2017, durant el debat monogràfic de sanitat, una proposta de resolució va ser aprovada per assentiment al Ple que encomanava al Govern un estudi intern per analitzar la necessitat d’implantar un servei propi de farmàcia per al CEDRE abans del final del 2018. Proposta motivada pel nombre important de pacients residents del CEDRE que necessiten una medicació diària.

Durant la compareixença pública del Sr. ministre del 21 de novembre del 2019, vaig recordar als consellers presents i al ministre que Govern tenia pendent la presentació d’aquest estudi intern anteriorment esmentat des de fa 11 mesos i vaig demanar al ministre si ens podia informar en breu si sí o no s’implantarà una farmàcia al CEDRE.

Des de l’última compareixença del Sr. ministre han passat dues setmanes, temps raonable per tal que el Govern de coalició emeti el seu criteri. Demano doncs al M. I. Govern si pot informar el Ple de la seva decisió després dels dos anys i mig d’espera de la Cambra parlamentària des de l’aprovació d’aquesta resolució.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Montaner.

Respon pel Govern, Sr. Joan Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Gràcies Sra. síndica.

La tendència actual sobre els recursos de farmàcia com altres recursos sanitaris és cap a la concentració de mitjans i cap a l'optimització d'aquests mitjans. I puc posar un exemple. Per exemple, un exemple molt més gran que el nostre, a Toulouse, l'Oncopole subministra el seu servei de farmàcia tota la quimioteràpia de tota la part més occidental de l'Occitània.

Dit això, el model pel que hem optat és per anar millorant el recurs de la farmàcia hospitalària de l'hospital amb tots els dispositius per assegurar un bon servei al Cedre. En aquest sentit, hi ha una atenció farmacèutica complerta i contínua, 7 dies sobre 7, que abans no hi era, és a dir, això és des de fa relativament poc temps. Hi ha uns dispositius de farmaco-vigilància efectuats per professionals farmacèutiques, que hi ha un torn de guàrdia de 24 hores sempre present. I aquesta farmaco-vigilància fa contínua per cada prescripció de cada medicament i de cada resident. Es fa dispensació en dosis unitàries i individuals. I es fa una valoració integral amb la participació de farmacèutic en l'equip interdisciplinari, i sobretot des de la recent incorporació el mes de setembre del geriatra que revisa tots els tractaments i fa que aquests estiguin el més adequats possibles als pacients geriàtrics.

Així mateix també cada equip fa una revisió contínua segons l'evolució del pacient.

Això fa que també, tota la informació farmacoterapèutica i econòmica entra en els serveis d'informació. Tenim per tant, un alt nivell d'atenció farmacèutica al Cedre dispensada des de l'hospital amb un nivell elevadíssim de seguretat del fàrmac.

Dit això, això ha d'anar evolucionant. Hi ha una peça més molt important perquè aquesta dispensació de medicaments arribi de forma ben blistaritzada, -que arriba blistaritzada- però ben empaquetada i ben etiquetada matí, tarda i nit. I és la robotització del servei. Hi ha una partida pressupostària perquè durant aquest any s'adquireixi el robot, que el que farà és dispensar els fàrmacs en aquest sentit.

També he de dir que són diverses les entitats a les que dona suport la farmàcia de l'hospital: la residència Albó que es dona el mateix servei que en el cas del Cedre, el Centre Penitenciari, la Clínica Geriàtrica de Sant Vicenç d'Enclar m'han comentat que han demanat la mateixa atenció, la Residència Clara rabassa també ho ha demanat, i en aquests moments, recentment aquesta setmana, la residència Salita ha demanat exactament la mateixa dispensació que té el Cedre.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Martínez Benazet.

Per la rèplica, Sra. Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

Doncs, bona notícia, llavors esperem que funcioni, i que s'implanti el més aviat possible. I esperem sobretot que funcioni.

Nosaltres des de la nostra formació, doncs, volem millores pel Cedre i també pel SAAS de manera general i sempre ens trobarà aquí per denunciar les coses i per ajudar-lo a avançar.

I el que m'ha arribat Sr. ministre i tot el que veiem amb la premsa aquests dies pel que fa al Cedre, doncs, l'encoratgem a seguir la seva tasca. Ja veig que ha obert un expedient informatiu de la coordinadora, doncs, encoratgem a seguir la seva tasca, a posar ordre i justament per trobar aquest bon ambient de treball que fa falta, perquè després els residents tindran molt més bona atenció.

Perquè s'ha de tenir el personal content, perquè justament després els residents estiguin ben atesos. I això és el que vol Terceravia i l'encoratgem en aquest sentit.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Montaner.

Per la dúplica, Sr. Joan Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Només Sra. Montaner agrair el seu to constructiu de la seva intervenció.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Temps de repreguntes.

Alguna altra repregunta, Sra. Montaner...

Sra. Ferrer.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies Sra. síndica.

Queden garantides les condicions de seguretat dels medicaments des del servei de farmàcia de l'hospital fins arribar al sociosanitari del Cedre, pel que fa als paràmetres següents: traçabilitat, transport, magatzematge i conservació dels medicaments?

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Sr. Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Sí, en principi hi ha un dipòsit de medicaments al Cedre que garanteix, doncs, un estoc de medicaments controlat des de la farmàcia central. I després hi ha un transport diari que s'efectua molt professional d'una manera inviolable en què cada element que... us ho explicaré bé, el transport és realitzat de manera segura i inviolable. Cada pacient té assignat un contenidor tancat i identificat inequívocament que encaixa amb el sistema mòbil també de plantes. És a dir que va amb el seu transport i allò encaixa amb el sistema mòbil de planta i això garanteix que aquestes unitats que van dintre d'aquest contenidor arribin de forma segura al pacient. Cada planta té assignada una caixa transportadora que integra tots els pacients contenidors d'aquesta planta, i la caixa precintada es lliurada mitjançant el transport intern al Cedre amb una periodicitat diària a les 16.30 hores i la vigília de festiu, caps de setmana, etc., és a dir tots els dies. És d'una seguretat...

He de dir que quan els inspectors d'European Commission que ens vénen a veure de tant en tant analitzen la seguretat del medicament per part del servei de farmàcia. Sempre diuen que tenim un servei de farmàcia amb una qualitat a la seguretat del medicament modèlica, a nivell de tots els hospitals, inclús, molt més grans i importants que el nostre que veuen.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Martínez Benazet.

Segona repregunta, Sra. Ferrer.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies Sra. síndica.

Tenint en compte que, tal com ens ha explicat el Sr. ministre, queden garantides les condicions de seguretat dels medicaments i el circuit establert fins arribar a l'usuari, s'ha d'entendre que implementar un servei de farmàcia al Cedre no seria de rebut perquè això comportaria una despesa econòmica i de recursos humans, i entenc que es deixaria el servei centralitzat a la farmàcia de l'hospital.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Sr. Martínez Benazet.

El Sr. Joan Martínez:

Sí, aquesta és la missió, és el que deia abans, la concentració dels mitjans, l'optimització dels mitjans, doncs, garanteix una feina molt més eficient, garanteix una millor optimització dels recursos, però alhora, no per optimització només de recursos, sinó alhora per garantir la seguretat del medicament que és un aspecte molt delicat i la dispensació precisa dels medicaments.

No em queda res més a dir.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Martínez Benazet.

Pregunta número 11.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa a la cimera de la ICPD, que tingué lloc a Nairobi el mes de novembre del 2019.

Fou registrada amb el número 1086 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

(La Sra. síndica general deixa la sala)

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Quina és la valoració que fa el Govern de la participació andorrana en aquesta cimera de Nairobi? Quina opinió té el Govern respecte de la Declaració diplomàtica, feta a Nova York, el 23 de setembre de 2019, per a la que 58 països van unir esforços per a la salut i els drets sexuals i reproductius, la igualtat de gènere i els drets de les dones, en la Reunió d'alt nivell de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre la cobertura universal de salut (UHC)?

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Respon pel Govern, el Sr. ministre Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies Sra. subsíndica.

El Govern d'Andorra va assistir a la Conferència Internacional organitzada pels Governos de Kenya i Dinamarca juntament amb el Fons de Població i Desenvolupament de Nacions Unides amb motiu del 25 aniversari de la Conferència Internacional celebrada a El Caire al 1994 amb la finalitat d'accelerar o donar un impuls al Programa d'Acció sobre salut sexual i reproductiva.

L'assistència a la Conferència es va considerar necessària i oportuna, compte tingut que el Govern està compromès en l'impuls de les polítiques relatives a la salut sexual i reproductiva, amb un abordatge holístic i dins del nostre ordenament jurídic.

I per això, la valoració que aquest Govern efectua és molt positiva. La declaració que va resultar d'aquesta Conferència, que tot i no tenir caràcter vinculant, sí que constitueix un instrument valuós en l'avançament d'aquests drets.

Aquesta conferència no incorpora un acte formal de signatura. Tot i això, els estats participants es comprometen a seguir el pla d'acció acordat.

Els 12 punts que la Declaració de Nairobi recull estan alienats amb el nostre ordenament jurídic.

1. Intensificar els esforços financers per a la implementació accelerada de la Plataforma d'Acció.
2. Garantir l'accés a la informació i serveis de planificació familiar, la disponibilitat d'anticonceptius moderns de qualitat, accessibles, assequibles i segurs.

No n'hi ha gaires, n'hi ha 13, bé ara 10.

3. Polítiques adreçades per evitar la mort i morbiditat maternes evitables, inclòs l'accés a l'avortament sense risc dins dels límits de les lleis nacionals -ho diu textualment el punt número 3-, atenció post-avortament, el dret a la integritat i l'autonomia corporal i drets reproductius amb serveis de suport.

4. Garantir l'accés a la informació i educació sexual integral i apropiada a menors d'edat, amb serveis propers, de qualitat i oportuns que permetin l'adopció de decisions lliures i informades sobre la sexualitat.

5. Abordar la violència sexual i per raó de gènere, en particular, matrimonis forçats, infantils, precoces i la mutilació genital femenina, que inclou també l'eliminació de totes les formes de discriminació envers les dones i les nenes.

6. Mobilitzar el finançament necessari nacional i internacional per a la implementació de la Plataforma d'Acció.

7. Invertir en l'educació, les oportunitats d'ocupació i la salut, inclosos els serveis de planificació familiar i salut sexual i reproductiva.

8. Crear societats pacífiques, justes i inclusives.

9. Proporcionar dades desagregades de qualitat i oportunes.

10. Incloure a la joventut en l'adopció de les polítiques que els hi afectin: "Res sobre nosaltres sense nosaltres".

11. Defensar els drets sexuals i reproductius en contextos humanitaris i febles.

M'atreveixo a afirmar que cap de les persones que integren aquesta Cambra podia manifestar-se en contra d'aquests objectius i està clar que el Govern tampoc.

Com he pogut avançar-vos, els països participants es comprometen a avançar en els objectius d'aquesta cimera i reconeixen alhora que aquests compromisos estan alineats amb els ODS's de l'agenda 2030 i seran integrats en l'adopció de les polítiques públiques de la present legislatura.

Pel que fa a la declaració diplomàtica de Nova York que em comentava, a la que es fa referència, es tracta realment d'una declaració política adoptada per la reunió d'alt nivell sobre la cobertura sanitària universal. Aquesta declaració ha estat aprovada per resolució del 10 d'octubre del 2019 dins del 74è període de sessions.

Pel que fa a la cobertura sanitària universal, hem de dir que el sistema sanitari andorrà està basat en la seguretat social a través de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i es finança per mitjà de les aportacions que fa l'empresariat i les persones treballadores tant si són per compte propi com si són assalariades, d'acord amb uns percentatges sobre els seus ingressos que s'estableixen per llei.

La CASS cobreix tant a les persones que cotitzen com a les persones beneficiàries declarades. I aquest sistema abasta el 98,55% de la població d'Andorra. La cobertura de l'1,5 restant va a càrrec de la pròpia persona usuària o del Departament d'Afers Socials en cas d'insuficiència econòmica.

El pagament de prestacions sanitàries el fa en major part dels casos la persona usuària i després demana el reemborsament corresponent a la CASS.

(La Sra. síndica general s'ha reincorporat a la sala)

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant Sr. Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Perdó.

Per tant, es tracta d'un sistema de copagament sobre unes tarifes de responsabilitat.

Tanmateix, per diverses patologies cròniques o de llarga durada, també estan cobertes pel 100% i per diversos tractaments i serveis la CASS també actua també des del principi del tercer pagador com sabeu.

Tothom té accés al sistema sanitari públic amb independència de quina cobertura tingui.

En conseqüència i acabo, podem afirmar sense por a equivocar-nos que la cobertura sanitària a Andorra és universal a la pràctica.

Ho deixaria aquí. Em queda una estoneta però ho deixaré aquí.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Filloy.

Per la rèplica, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, el Sr. Filloy no ha contestat la part que més l'incomoda, doncs, del que va derivar de la cimera de Nairobi i a demés que era objecte de la pregunta, que és aquesta declaració diplomàtica de Nova York en la que 58 països, doncs, van signar, 58 països entre els que Andorra no hi era.

58 països que estan compromesos amb els drets sexuals i reproductius de les dones i d'altres països com el nostre, que van d'un acord tan important, doncs, sembla que miren cap a una altra banda i no s'adhereixen a aquesta declaració.

Jo que també vaig poder ser a Nairobi i que a més vam tenir l'ocasió de poder-nos re encontrar allà mateix, Sr. Filloy, vaig sortir d'allà, doncs, molt content de veure com el món evoluciona en el reconeixement dels drets sexuals i reproductius. També ho deia feia uns dies en un article d'opinió. Tot no van ser bones notícies. També hi ha països que malauradament estan reculant en aquests drets i fins i tot van mirar de boicotejar, doncs, els actes. I països que van fer actes paral·lels perquè aquest reconeixement i aquesta evolució dels drets sexuals i reproductius de les dones no avanci com nosaltres voldríem.

D'aquests països, doncs, hi ha països, com per exemple, els Estats Units governats actualment pel Sr. Donald Trump, el Brasil després del canvi de Govern que hi va haver, o també actes organitzats

per països com Hongria i Polònia que, malauradament, tot i estar dintre de la Unió Europea, estan reculant molt en l'àmbit del reconeixement dels drets de les dones i dels drets sexuals.

Per tant, Sr. Filloy, Srs. membres del Govern, m'hagués agradat que el nostre govern hagués firmat aquesta declaració i que el nostre Govern estigués del costat dels països que lluiten per l'avenç dels drets sexuals i reproductius i perquè la legislació nacional vagi recollint aquests drets i no estigui al costat de països com els que he esmentat anteriorment, que malauradament estan reculant en el reconeixement d'aquests drets.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Per la dúplica Sr. Filloy. Té molt poc temps, per tant haurà de ser breu.

El Sr. Víctor Filloy:

Bé, doncs, ràpid.

Evidentment, nosaltres no estem en la línia d'aquests països que estan retrocedint amb aquestes qüestions, sinó que com li deia, doncs, estem perfectament alineats amb tots els punts que es van tractar a la conferència de Nairobi, com li he pogut redactar, i també, doncs, amb la resolució aprovada de Nacions Unides feta a Nova York.

Dir-li a més a més, doncs, que... no sé si m'ha fet alguna pregunta o no, però en tot cas és que no veig en quin punt estaríem en desacord. És a dir, nosaltres, pel simple fet de participar, els països participants es comprometen a seguir el pla d'accions, perquè no és un acord tàcit i tancat que han agafat els països allà, sinó que els països participants van arribar a l'acord de continuar amb el pla d'accions que es va iniciar al Caire el 1994.

I és l'acord al qual vam arribar. No cal subscriure res ni signar res. Simplement pel fet de participar-hi, els països participants es comprometen a continuar avançant amb aquestes línies.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Entrem ara en el temps de les preguntes.

No hi ha cap pregunta Sr. López...

Pregunta número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa a la 74ena sessió del Comitè per a l'eliminació de la discriminació envers les dones.

Fou registrada amb el número 1087 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2019, del 26 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies Sra. síndica.

En la sessió del Consell General de control al Govern de data 7 de novembre del 2019 es va preguntar al Govern respecte de les manifestacions de la Magistrada Sra. Candòlich Mingorance que, en tant que experta de la delegació de l'Estat andorrà prop del CEDAW, va manifestar que la Caixa Andorrana de Seguretat Social es feia càrrec del cost dels avortaments de les ciutadanes andorranes encara que es practiquessin fora del nostre territori, manifestacions que van ser contrariades per la Direcció general i pel Consell d'Administració de la CASS, així com pel propi ministre de Salut, en seu parlamentària, el mateix dia 7 de novembre.

Quan vaig preguntar al Govern respecte de si s'havien de desprendre responsabilitats davant la manca de veracitat de les declaracions de la magistrada prop de la CEDAW, el cap de Govern ens va respondre que parlar de mentir era "una mica fort" o "com a mínim exagerat"-tot i que la magistrada va ser desmentida públicament per la CASS i pel Govern- i que creia que "no n'hem de fer un casus belli".

Finalment, al respecte de la meua intervenció en aquella sessió de control, el cap de Govern es va comprometre a enviar, en "l'exercici de les seves atribucions", les rectificacions escaients prop del CEDAW per tal que s'aclarissin les manifestacions errònies de la magistrada.

Al respecte, el Sr. Pintat va preguntar-li si creia que el mecanisme correcte era que el Govern aportés prop del CEDAW les apreciacions escaients per corregir les manifestacions de la magistrada del Tribunal de Corts o si, pel contrari, el mecanisme havia de ser una actuació d'ofici per part de la Fiscalia. Com a resposta el cap de Govern va manifestar la seva perplexitat davant la pregunta i va concloure dient que: "jo crec que no hem de confondre les coses, és a dir, la Sra. Mingorance efectivament va cometre un error, jo crec que l'error

és humà i crec que tampoc no es tracta que calgui que fem un escarni públic cada cop que algú s'equivoca i cada cop precisament doncs que algú que representa una institució s'equivoca (...)".

Per acabar, els mitjans de comunicació ens han compartit la voluntat del Govern d'instar la Fiscalia a investigar STOP VIOLÈNCIES per les manifestacions contingudes en l'informe lliurat davant el CEDAW; informe que es lliurà en tant que associació civil andorrana que treballa en la matèria, mecanisme de consulta habitual en aquest tipus d'organismes. Per argumentar aquesta decisió hem sentit arguments com el del ministre portaveu quan deia: "Tothom ha d'assumir les seves responsabilitats. Tothom qui fa unes manifestacions s'ha de cenyir a la veracitat de les mateixes i, en cas contrari, s'ha d'atendre a les conseqüències".

Per tant, al respecte de l'expressat en els paràgrafs precedents, es formula la pregunta següent:

Quin ha estat el canvi de posicionament del Govern respecte la intervenció de la Fiscalia relativa a la participació d'Andorra prop del CEDAW? És a dir, perquè la manca reconeguda de veracitat en les declaracions de la magistrada Mingorance, membre expert de la delegació andorrana prop d'aquest Comitè, es tracten com un error i, per contra, les manifestacions contingudes en l'informe d'una associació civil -sense responsabilitat penal en tant que persona jurídica- sí que han de ser investigades per la Fiscalia, sobretot si tenim en compte que podien haver estat rebatudes pels experts en la sessió presencial davant del CEDAW a Ginebra, el dia 23 d'octubre del 2019, cosa que no es va fer?

Compte tingut que les conclusions del CEDAW es van formular el 8 de novembre, el Govern ja ha formulat les rectificacions escaients a les que es va comprometre en la sessió del Consell General de data 7 de novembre d'enguany?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Vol sortir un momentet...

La Sra. Judith Salazar:

No, no gràcies.

La Sra. síndica general:

D'acord.

Respon pel Govern, Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sra. síndica.

Se'm fa difícil respondre breument a una pregunta tan llarga o a tantes preguntes, però en tot cas vull intentar ser concís. Jo crec que no podem comparar naps amb cols si em permet l'expressió. No és el mateix que una magistrada davant de la CEDAW hagi posat de manifest que es pagaven els avortaments a Andorra, la qual cosa ja vam convenir que era inexacta, amb determinades manifestacions en mitjans de comunicació o prop de la pròpia CEDAW, que si vol li reproduïxo amb extracte.

Stop Violències denuncia que el Govern està forçant a les dones que no poden pagar-se l'avortament a Catalunya a donar els seus fills en adopció. La presidenta explica que això sobretot passa en els casos de les noies més joves entre 18 i 20 anys amb pocs recursos i en situacions precàries.

En aquest sentit diu que l'Executiu coacciona a les mares als tres mesos de gestació a signar un document afirmant que no tenen recursos per mantenir el fill. També hem sigut testimonis de l'intent de l'Estat de penalitzar a les dones que hem ajudat a obtenir un avortament, tractant d'incapacitar-les legalment sota el pretext que són pobres, la pobresa que l'Estat a causat vivint d'aquesta manera en una constant esquizofrènia i en un estat pervers de violència, subtil i devastador.

I ara llegiré uns altres extractes en castellà, si em permet, perquè així ho va manifestar:

“No sabemos la proporción pero hemos asistido a mujeres muy enfermas prostradas en la cama con dolores y un sufrimiento importante y los servicios públicos no solo no han respondido adecuadamente sino que no ha escuchado a la mujer. Destacar que cuando hemos dado la alarma por estos casos extremos, las trabajadoras sociales eran conocedoras de la situación, han bloqueado recursos intencionadamente i no ha habido ninguna consecuencia para las profesionales ni reparación para las afectadas.

Hemos presenciado como el hecho de solicitar ayudas económicas al estado por parte de madres sin suficientes recursos económicos, provoque una investigación de estas mujeres. Y hemos detectado aun estando empleada la mujer un alto índice de retirada de menores a madres en esta situación entre 2018 i el primer trimestre del 2019 han llegado a muestra entidad cinco casos, el estado no ha puesto medidas sociales para mejorar la situación de estas mujeres sino que las ha perseguido i está llevando a cabo retirada de menores masivamente por una situación económica. Esto último ha sido denunciado por diversos colectivos del país en 2018.

Los y las menores de dicho centro son tratadas como menores delincuentes, -suposo que es referia al CAI-, sin darles la oportunidad de ver en condiciones dignes a sus madres i a sus padres. Remarcar que en su mayoría ni las familias ni esos menores han delinquido. Han llegado mujeres en muestra entidad denunciando tratos vejatorios en las salas judiciales recibiendo gritos y faltas de respeto por parte de los jueces que en lugar de ceñirse a las pruebas para determinar si sufren violencia machista o no, han violentado más a estas mujeres”.

Jo crec que amb aquestes afirmacions, les seves preocupacions.....

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Per la rèplica, Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, només volia fer l'apreciació perquè nosaltres en cap cas estem discutint la veracitat o no de l'informe. És a dir el que sí que volíem saber és per què davant una manca o una falta a la veritat perquè a vostè potser li sembla que al manifestar que la seguretat social es fa càrrec de les despeses de tots els avortaments de les ciutadanes andorranes a l'estranger, és un error menor, per a nosaltres no ens ho sembla, sobretot quan ho contestava el fill d'una interpel·lació directa d'una experta del propi CEDAW que deia la dificultat que podia generar l'assumir un cost d'un avortament a persones amb pocs recursos.

Per tant no entrem a discutir la veracitat o no d'unes i altres que ja ho van fer en el seu moment en la sessió de control del dia 7 de novembre. El que sí que volem saber és per què unes es tracten com un simple error i les altres es tracten instant accions prop de la Fiscalia, quan a més insisteixo, és reproduint les meves paraules, només cal que anem a veure el Diari de Sessions, el Sr. Pintat va fer una pregunta al respecte i vostè mateix va contestar que li semblava exagerat que fos la Fiscalia que hagués de prendre accions.

Sí que veient les seves manifestacions als mitjans de comunicació, vostè mateix declarava que es tractava de protegir els empleats públics davant de difamacions, d'injúries o calumnies. Assistíem al cap de pocs dies a les manifestacions de la pròpia cap d'Àrea de Polítiques d'Igualtat que deia que no se sentia difamada per Stop Violències i que acudir a la Fiscalia, ella entenia que era un tema polític i el sentit de la pregunta i ja li demano disculpes per endavant perquè probablement és massa densa i no

resultava massa clar, però sí que volíem saber això. D'entrada, aquest canvi de posicionament, per què unes han de desprendre eventuais responsabilitats penals i les altres no?

I després...

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant, Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, en el sentit del compromís que vostè mateix va agafar davant d'aquesta Cambra, que el Sr. Jover ratificava als mitjans de comunicació dient que ja havíem fet un contacte prop del CEDAW per explicar que realment el que explicava Stop Violències no era encertat o faltava a la veritat, i el què volem saber és si aquest apropament al CEDAW que fa el Govern, inclou la rectificació de les declaracions de la magistrada.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Sr. Espot, el temps de dúplica

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sra. síndica.

Miri Sra. Salazar jo crec que el problema de base de la seva pregunta i de fet del seu plantejament polític és voler comparar una cosa amb l'altra, quan jo crec que són dos situacions absolutament incomparables. I jo crec que amb el que he dit en la meua primera intervenció, es fa palesament clar.

Voler comparar una manifestació errònia d'una magistrada davant de la CEDAW dient que Andorra es paguen avortaments, res més amb totes aquestes afirmacions, a mi em sembla com a mínim un exercici d'equilibrisme perillós.

Miri, el problema no és defensar aquí, arreu, on calgui el dret de les dones d'avortar, els drets sexuals i reproductius de les dones, evidentment que no és cap problema això. El que és un problema és fer segons quines manifestacions que atempten greument ja no contra el prestigi de les institucions i del propi Govern i del país sinó contra la feina encomiable i desinteressada que fan molts treballadors públics. I jo crec que en aquest sentit i així ho vaig dir, el Govern no pot quedar-se de braços creuats. Jo crec que de la mateixa manera que vostès legítimament critiquen o denuncien el fet que s'hagin instat aquestes accions, crec que també molts treballadors públics, els quals vostès tantes vegades

han apel·lat i han manifestat que nosaltres no defensàvem, haguessin agraït també com a mínim alguna manifestació per part de la seva formació política de reserva, ja no dic de condemna o de crítica, dic de reserva davant d'aquestes greus afirmacions que m'hauria d'equivocar molt però crec que no obeeixen a la realitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Entrem en el temps de repreguntes, Sra. Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies Sra. síndica.

Voldria insistir, ens pot contestar Sr. cap de Govern si han enviat aquestes correccions prop de la CEDAW?

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Efectivament en la darrera sessió on ja es va parlar d'aquesta qüestió perquè ja estem acostumats a parlar-ne en cada sessió de control, i al final no passa absolutament res, en podem parlar tant com calgui. Efectivament ens vam comprometre a enviar un informe d'aclariment respecte d'aquestes manifestacions per posar-les en context i manifestar quina era la realitat del nostre país. És cert que de moment encara no s'ha tramès perquè des del Ministeri d'Afers Exteriors encara s'hi està treballant i en breus terminis s'enviarà tenint en compte que no hi ha un deadline tampoc, ni hi ha un termini determinat per enviar-lo i per tant doncs quan es consideri oportú i s'hagi pogut elaborar en deguda forma i de forma la més completa possible, doncs s'enviarà a la CEDAW.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Alguna repregunta més...

Sra. Salazar, segona.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, voldríem saber si serà possible, com que això no seran documents que siguin públics en el marc del procediment de valoració del comitè, si podríem tenir accés a una còpia d'aquest informe posterior que envii el Govern?

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Salazar.

Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí i tant que sí, no hi veig cap inconvenient. Tampoc crec que hagi de ser un informe massa extens, però en tot cas evidentment doncs haurà de posar negre sobre blanc quina és la realitat pel que fa al reemborsament de les interrupcions voluntàries o involuntàries de l'embaràs al nostre país, i per tant bon punt l'enviem, li'n farem enviar una còpia, com no podria ser d'una altra manera.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Espot.

Alguna repregunta més...

Doncs aquí acaba la sessió de control.

S'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 20.32h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 5 de desembre del 2019

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 de desembre del 2019, relativa **al Projecte de l'Heliport a les Tresoles**, (Reg. Núm. 1108).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de desembre del 2019, relativa **a les actuacions del Fiscal General en l'àmbit de l'activitat parlamentària**, (Reg. Núm. 1119).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de novembre del 2019, relativa **a l'estadística de risc de pobresa i d'exclusió social**, (Reg. Núm. 1051).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2019, relativa **a la Fundació de la Cimera Iberoamericana**, (Reg. Núm. 1068).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 de novembre del 2019, relativa **al servei d'autobusos recentment instaurat**, (Reg. Núm. 1075).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **a la construcció d'un nou edifici per ubicar els despatxos d'Andorra Telecom**, (Reg. Núm. 1078).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **a la desatenció de les demandes efectuades des del col·lectiu de la Gent Gran**, (Reg. Núm. 1079).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **a l'article signat per l'ambaixador d'Andorra a la República Federal d'Alemanya**, (Reg. Núm. 1080).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per

escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **als equipaments culturals i en especial a la situació de l'Arxiu Nacional d'Andorra en la política cultural definida en el projecte de pressupost per al proper exercici**, (Reg. Núm. 1081).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **a la proposta de resolució que va ser aprovada el 9 de juny del 2017 que encomanava al Govern un estudi intern per analitzar la necessitat d'implantar un servei propi de farmàcia per al CEDRE abans del final del 2018**, (Reg. Núm. 1084).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **a la cimera de la ICPD, que tingué lloc a Nairobi el mes de novembre del 2019**, (Reg. Núm. 1086).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de novembre del 2019, relativa **a la 74ena sessió del Comitè per a l'eliminació de la discriminació envers les dones**, (Reg. Núm. 1087).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877